

www.eksegersi.gr

ΚΟΝΤΡΑΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 734 - Σάββατο, 15 ΙΟΥΝΗ 2013

1,30 ΕΥΡΩ

**Ενας
Βοναπάρτης
στο βασίλειο
της
κινεζοποίησης**ΣΕΛΙΔΑ 3

Ξεπούλημα ΔΕΓΠΑ

**Ο καυγός
ευρωπαϊκών
και ρωσικών
βουβαλιών
έλιωσε τα
ελληνικά
βατράχια**ΣΕΛΙΔΑ 16Νομοσχέδιο για το
Κτηματολόγιο**Μεγάλες
ανατροπές
στη δασική
νομοθεσία**Υπουργος ελιγμός του
Στ. ΚαλαφάτηΣΕΛΙΔΑ 8

Διαμάχη ΔΝΤ-ΕΕ

**Προπαγάνδα και
πραγματικότητα**ΣΕΛΙΔΑ 7**Όταν τα
κόμματα
σφύριζαν
αδιάφορα
μπροστά σ' ένα
καραμπινάτο
σκάνδαλο**ΣΕΛΙΔΑ 11

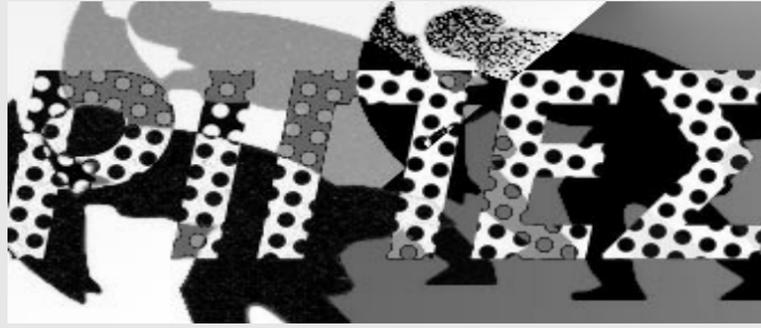
Τουρκία

**Η αντίσταση
συνεχίζεται,
παρά την άγρια
καταστολή**ΣΕΛΙΔΑ 9**Ταυτίζονται
ναζισμός και
σιωνισμός**ΣΕΛΙΔΑ 5**2.656****απολύσεις****με μια υπογραφή**

ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

15/6: Ημέρα γονιμότητας 15/6/1833: Ιδρύεται η Βασιλική Χωροφυλακή 15/6/1906: Καρτοποίηση Αντώνιου Κωσταγερακάρη, εκτελεστή του πρωθυπουργού Δηλιγιάννη (Ναύπλιο) 15/6/1945: Θάνατος Αρη Βελουχιώτη 15/6/1972: Σύλληψη Ουλρίκε Μάινχοφ (RAF) 15/6/1972: Σύλληψη τεσσάρων μελών του «Κινήματος 20ής Οκτώβρη» 15/6/2000: Ο συνοριακός φρουρός Γ. Πιστόλας σκοτώνει τον 25χρονο Πακιστανό Γιοβάλ Μπατζάρ στο Μεγάλο Δέρειο Εβρου 16/6: Ημέρα συμπράξεως στους μαύρους της νότιας Αφρικής 16/6/1952: Γέννηση Γιώργου Παπανδρέου 16/6/1956: Βόμβα Κυπρίων σε εστιατόριο της Λευκωσίας σκοτώνει τον υποπρόξενο των ΗΠΑ 16/6/1960: 20.000 αριστεροί καταλαμβάνουν με έφοδο την ισπανική βουλή, 870 τραυματίες 16/6/1986: Η φρουρά του Ανδρέα Παπανδρέου ανοίγει πυρ εναντίον τριών νεαρών σε ΙΧ (τραυματίζοντας τον ένα) επειδή κινούνταν ύποπτα τα ξημερώματα (αποδείχτηκε ότι απλώς ήταν μεθυσμένοι) 17/6: Ημέρα κατά ερμησιοποίησης και λειψυδρίας, Ισλανδία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1944) 17/6/1907: Ένας νεκρός και δεκατέσσερις τραυματίες σε προεκλογικά επεισόδια (Πειραιάς) 17/6/1988: Αποφυλακίζεται ο Κλάους Γίνσγκε (RAF) μετά από δεκαέξι χρόνια φυλάκισης και αποκηρύσσοντας την τρομοκρατία 17/6/1997: Υπογραφή συνθήκης Αμστερνταμ (ΕΕ) 18/6: Σείχες: Εθνική γιορτή 18/6/1863: Δήμερες συγκρούσεις οπαδών πολιτικών παρατάξεων «Πεδινών» και «Ορεινών» στην Ομόνοια, διακόσιοι νεκροί 18/6/1946: Δημοσίευση «δ' ψηφίσματος» που νομιμοποιεί τις εκτελέσεις κομμουνιστών 19/6: Κουβέιτ: Ημέρα ανεξαρτησίας (1961), Τρινιτάδ-Τομπάγκο: Ημέρα εργασίας 19/6/1933: Η Γαλλία παρέχει πολιτικό άσυλο στον Λέον Τρότσκι 19/6/1990: Κατάργηση φυλετικού διαχωρισμού σε δημόσιους χώρους (Νότια Αφρική) 20/6: Ημέρα προσφύγων, Σενεγάλη: Ημέρα ανεξαρτησίας (1960), Αργεντινή: Ημέρα σημαίας 20/6/1790: Η Ουάσιγκτον επιλέγεται ως πρωτεύουσα των ΗΠΑ 20/6/1923: Δολοφονία Πάντσο Βίγια 20/6/1944: Ιδρύση CIA 20/6/1963: Εγκαθίσταται το «κόκκινο τηλέφωνο» Ουάσιγκτον - Μόσχας 20/6/1975: Ο ακαδημαϊκός Κωνσταντίνος Τσάτσος εκλέγεται Πρόεδρος της Δημοκρατίας 20/6/1978: Σεισμός 6,5 Ρίχτερ στη Θεσσαλονίκη, 39 νεκροί 20/6/1978: Βόμβα ακροδεξιών στον κινηματογράφο «Ρεξ» στη διάρκεια προβολής σοβιετικής ταινίας, δεκαπέντε τραυματίες 21/6: Ημέρα μουσικής, ημέρα υδρογραφίας 21/6/1877: Εκτέλεση δέκα Ιρλανδών ανθρακωρύχων με την κατηγορία ότι συμμετείχαν σε βίαιη απεργία του κλάδου στην Πενσυλβάνια 21/6/1945: Εθνικόφρονες επιτίθενται εναντίον αριστερών ηθοποιών στα θέατρα «Ερμής» και «Λυρικών», δέκα τραυματίες 21/6/1987: Σύλληψη του Φιλοπάππου του καταζητούμενου Ιταλού Μαουρίσιο Φελίνι, μέλους της οργάνωσης «Ενοπλιο Προλετάριο για τον Κομμουνισμό».

● Ωχ, ωχ, ωχ, τι σφαλίρα ήταν αυτή Αντωνάκη ●●● Πάνω που είχες στρώσει το success story ήρθε ο Μίλερ να επιβεβαιώσει το disaster story του Αλέξη ●●● Αυτά παθαίνεις άμα καβαλήσεις το καλάμι και νομίζεις ότι έγινες κάποιος ●●● Ενώ στην πραγματικότητα είσαι το παιδί για τα θελήματα ●●● Οι γιάπηδες του ΤΑΙΠΕΔ, πάντως, έχουν γλαφυρούς τρόπους να περιγράφουν τα πράγματα ●●● «Οι Ρώσοι έκαναν το είδος του παζαριού όπου την ενδεκάτη ώρα τίθεται ως όρος ακόμη και η συνουσία με τη σύζυγο του διαπραγματευτή της άλλης πλευράς» ●●● Μη μας πείτε ότι είχατε πρόβλημα να πλασάρετε τη σύζυγό σας, αν ήταν να κλείσετε το «ντιλ» ●●● 'Η ότι η σύζυγος θα είχε αντίρρηση, αν εξασφαλίζατε οικογενειακώς μεγαλύτερο σκάφος ●●● Και θέλετε τώρα να πιστέψουμε ότι «έρχονται οι Κινέζοι» ●●● ΔΝΤ VS Commission για το ελληνικό «πρόγραμμα» ●●● Κουβέντα να γίνεται ●●● Σε δουλειά να βρισκόμαστε ●●● Αυτοί διαπληκτίζονται κι εμείς κωλοσερνόμαστε

●●● Τα ίδια ισχύουν και για τους χιαστί καυγάδες εντός της συγκυβέρνησης ●●● Παλιά... σεξεργάτρια (τι γράφω ο άνθρωπος για να μη με πουν σεξιστή) στα ευρωπαϊκά καλντερίμια ο Γιούνκερ ●●● Από το «the game is over» έχει περάσει στο «I love Greece» ●●● Για να του γράφουν ύμνους τα παπαγαλάκια και να προτείνει ο Σιούφας να του δοθεί η ελληνική ιθαγένεια ●●● Βιολογικά αμπελόφυλλα και γάλα γαϊδούρας, αυτό είναι το μέλλον της ελληνικής αγροτικής παραγωγής ●●● Το θέμα δεν είναι ότι τα λένε και τα γράφουν διάφοροι απατεώνες

(πολιτικοί, τραπεζίτες, δημοσιογράφοι) ●●● Το θέμα είναι ότι βρίσκονται κάποιιοι νέοι και τα χάβουν ●●● Αντε να ξυπνήσουμε, παιδιά, γιατί στο τέλος θα βλέπουμε οράματα σαν τη Ζαν ντ'Αρκ ●●● Δωρεάν μαθήματα τουρκικών από τη στήλη ●●● Από πού προέρχεται η νεοελληνική λέξη «τσογλάνι»; ●●● Από το τουρκικό «ιτς ογλάν», που σημαίνει παιδί-εσώκλειστος δούλος που αν περάσει με επιτυχία όλα τα στάδια, μπορεί να πάρει αξίωμα δίπλα στον σουλτάνο ●●● Το θυμηθήκαμε καθώς παρακολουδούσαμε τον Παπακωνσταντίνου να κλαψου-

ρίζει στη Βουλή για τη νέα κατηγορία που του προσήμαν ●●● Το πρώην αγέρωχο και αλαζονικό ιτς-ογλάν της τρούικας και του ελληνικού καπιταλισμού όχι μόνο πετάχτηκε στα σκουπίδια σαν συμμένη λεμονόκουπα, αλλά περνάει και από δίκη, με κίνδυνο φυλάκισης ●●● «Απροσδιόριστη συνθηματολογική αγέλη» χαρακτηρίζει τους ξεσηκωμένους των τουρκικών πόλεων ο «τροβαδούρος» Κ. Μαραβέγιας ●●● Αυτός που τον εγκατέλειψε ολόκληρη η ορχήστρα του όταν οι μουσικοί αντιλήφθηκαν ότι τους κορόιδευε και ουσιαστικά τους έκλεβε ●●● Αμ' ο άλλος ο σαπυνοπερικός Σουλεϊμάν, που αφού φωτογραφήθηκε μετά της επίσης σαπυνοπερικής συζύγου στην Ταξίμ, έβγαλε ένα διαδικοτυακό λογύδριο κατά της βίας «απ' όπου κι αν προέρχεται» ●●● Σκατάδες ●●● «Τσαπουλιτζού» (τουτέστιν πλιατσικολόγους) αποκαλεί ο Ερντογάν τους εξεγερμένους της Τουρκίας ●●● Αν αφαιρέσεις τις δυο πρώτες συλλαβές, μπορείς να καταλάβεις τι εννοεί τον «σουλτάνο» Ταγίπ τον Α' ●

◆ «Οι υποθέσεις των επίορκων δημοσίων υπαλλήλων δεν ξεπερνούν καν τις χιλίες». Για να το λέει ο Μανιτάκης ασφαλώς ξέρει. Είδατε μήπως να γίνεται κανένας θόρυβος; Είδατε αυτοκριτική από τα παπαγαλάκια των ΜΜΕ, που μιλούσαν για «7.000 επίορκους», επειδή τόσους ήθελε να διώξει η κυβέρνηση; Αυτοί έχουν ξεπεράσει και τον Γκέμπλες.

◆ Αντιγράφουμε από «Το Ποινικό»: «Η Λούκα Κατσέλη φιλοξένησε στη βεράντα του σπιτιού της πριν λίγες μέρες τον Αλέξη Τσίπρα, που συναντήθηκε εκεί με στελέχη και φίλους του ζευγαριού Αρσένη-Κατσέλη και της πολιτικής τους κίνησης. Αίσθηση προκάλεσε η ιδιαίτερα θερμή υποθέτηση του Τσίπρα και τα λόγια του για τον Γεράσιμο Αρσένη, τον οποίο αποκάλυψε πως συμβουλευόταν τακτικά»!!! Αληθεύει; Γιατί όχι; Τόσες άλλες «ενδείξεις» έχουμε. Ακόμη και πρόταση για πρωθυπουργό Αρσένη είχε κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ στα παζάρια των τελευταίων εκλογών. Τι εστί («κάτσε καλά Γεράσιμε»)

Αρσένης δεν χρειάζεται να θυμίσουμε.

◆ «Δεν θυμάμαι τον Ντομνίκ Στρος-Καν να ζητά να γίνει χωρίς αναδιάρθρωση του χρέους της Ελλάδας, αλλά θυμάμαι την Κριστίν Λαγκάρντ να αντιπύεται σε αυτή». Μαέστρος στις δηλώσεις αποδεικνύεται ο Ολι Ρεν, που με λίγες λέξεις κάρφωσε το ΔΝΤ που το παίζει τώρα... αυτοκριτική κι απάνω τούρλα. Ο ΣΥΡΙΖΑ, όμως, γιατί δεν έχει πάρει ακόμη θέση; Ρωτάμε γιατί θυμόμαστε ότι σε μια προηγούμενη φάση του καυγά ΔΝΤ-ΕΕ ο Τσίπρας δεν περιορίστηκε μόνο στις εκκλήσεις προς την κυβέρνηση να αξιοποιήσει την... αυτοκριτική του ΔΝΤ, αλλά έφτασε μέ-

χρι την «κοιλιά του κήτους», την έδρα του ΔΝΤ στην Ουάσιγκτον, για να... προωθήσει τα εθνικά συμφέροντα.

◆ «Η γερμανική αντίσταση ήταν σθεναρή αλλά η απελευθέρωση της Ευρώπης από τις δυνάμεις του Άξονα στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο είχε ξεκινήσει», έγραψαν τα «Νέα» σε επετειακό αφιέρωμα για την απόβαση στη Νορμανδία. Πολύ θα το θέλατε, αλλά η Ιστορία έγραψε διαφορετικά. Η απελευθέρωση της Ευρώπης άρχισε μετά την περιφανή νίκη του σοβιετικού Κόκκινου Στρατού στο Στάλινγκραντ. Μέχρι τότε, Τσόρτσιλ και Ρούσβελτ αρνούσαν ν' ανοίξουν μέ-

τωπο στην Ευρώπη, παρά τη συνεχή πίεση του Στάλιν. Όταν όμως είδαν, ότι ο Κόκκινος Στρατός προέ-

λαυνε συντρίβοντας τους ναζί, έσπευσαν να κάνουν την απόβαση στη Νορμανδία, μπας και προλάβουν να φτάσουν στο Βερολίνο. Στη συνέχεια, δε, έκλειναν συνεχώς συμφωνίες με τους γερμανούς στρατηγούς, κάνοντας έναν πόλεμο της πλάκας, για να μπορούν οι ναζί να στέλνουν συνεχώς μεραρχίες από το δυτικό στο ανατολικό μέτωπο, όπως αποκαλύφθηκε από τις συνεχείς διαμαρτυρίες των σοβιετικών (ακόμη και του ίδιου του Στάλιν).

ΕΠΙ ΤΟΥ ΠΙΕΣΤΗΡΙΟΥ

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Η Ελλάδα δεν βρίσκεται πια στον αστερισμό του περίφημου Grexit, της εξόδου από το ευρώ. Βρίσκεται στον αστερισμό του Grecovery, δηλαδή λίγο πριν αρχίσει η Ανάκαμψη. Αυτή τη μεγάλη ανατροπή, μερικοί δεν μπορούν να τη χωνέψουν. Κάθε φορά που η χώρα μας σημειώνει μια επιτυχία, είτε την αμφισβητούν, είτε τη λαιδορούν, είτε προσπαθούν να τη μειώσουν, υπογραμμίζοντας εκείνα που ακόμα δεν έχουν αλλάξει. (...) Ολοι εκείνοι που μας είχαν «τελειωμένους» πριν ένα χρόνο, σήμερα προβάλλουν πρωτοσέλιδα στο πόσο αλλαγμένη χώρα είναι πια η Ελλάδα (...) Μερικοί δεν το αντέχουν αυτό. Δεν τους πάει. Τους χαλάει τη διάθεση. Αλλά αυτό δεν είναι μόνο μικροψυχία εκ μέρους τους! Φτάνει στα όρια της υπονόμευσης της χώρας!

Αντώνης Σαμαράς

ΕΙΠΑΝ... ΕΓΡΑΨΑΝ... ΕΙΠΑΝ...

Είναι πολύ νωρίς να πούμε, και ασφαλώς ελπίζω ότι δεν υπάρχει κενό για το 2013 και το 2014. Εάν υπάρχει οποιοδήποτε κενό για το 2015 και 2016 τότε οι Έλληνες θα πρέπει να λάβουν πρόσθετα μέτρα. Νομίζω ότι όλοι μας θέλουμε να το αποφύγουμε αυτό. Ας ελπίσουμε ότι μπορούμε να το επιτύχουμε αυτό μέσω των πιο στοχευμένων μεταρρυθμίσεων στο δημόσιο τομέα, την εξοικονόμηση, κ.λπ.

Πολ Τόμσεν

Και βέβαια θα έπρεπε να είμαστε προετοιμασμένοι για επαναδιαπραγμάτευση του χρέους από την αρχή, για να δώσουμε στην Ελλάδα κάποιο χώρο να ανασάνει, ώστε να μπορέσει να βγει ομαλά από την κρίση, αλλά μέσα στα περιθώρια χρόνου της Ευρώπης οι συνθήκες δεν ήταν οι σωστές.

Ολιβιέ Μπλανσάρ (ΔΝΤ)

Η κυβέρνηση θα διανύσει τη θητεία που προβλέπεται από το Σύνταγμα. Η χώρα δεν έχει κα-

νέναν λόγο να πάει σε διαδικασίες εκλογών. Εχουμε βγει στον δρόμο για την έξοδο από την κρίση και αυτό το δρόμο πρέπει να τον διανύσουμε με επιτυχία. Δεν χρειάζονται εκλογές.

Φώτης Κουβέλης

Η επίσημη Εκκλησία δεν ισχυρίζεται σε καμία περίπτωση ότι μέσω του αντιρατσιστικού νομοσχεδίου γίνεται μία προσπάθεια να φιμωθεί η φωνή της. Η Εκκλησία ουδέποτε παρενέβη στην κυβέρνηση ή σε οποιοδήποτε άλλο πολιτικό φορέα και ζήτησε την απόσυρση του αντι-

ρατσιστικού νομοσχεδίου. Ούτε φυσικά ζητήθηκε από οποιονδήποτε η παρέμβασή της.

Χ. Κονιδάρης (εκπρόσωπος Τύπου Εκκλησίας)

Από τη στιγμή που δύομισι χρόνια τραβήξαμε όλο το φορτίο για να μην πάμε σε άτακτη χρεοκοπία, δεν δεχόμαστε να μας κάνει μαθήματα ο κ. Σαμαράς, που επί δύο χρόνια τρέναρε όλες τις μεταρρυθμίσεις, μετά είπε στα Ζάπεια για τα 17 δισ. και παρολαυτά εμείς τον στηρίξαμε για πρωθυπουργό ώστε να μην πάει η χώρα σε

ακυβερνησία.

Νίκος Ανδρουλάκης

Τι να τον κάνω εγώ αυτόν που σηκώνει το λάβαρο της επανάστασης και από πίσω είναι το μεγαλύτερο λαμόγιο; 'Η εκείνον που εκμεταλλεύεται στο έπακρο τον επαναστατικό αέρα της εποχής;

Κατερίνα Μακαβού (τραγουδοποιός)

Η αστυνομία κάνει το καθήκον της. Μόνο ο Αλλάχ μπορεί να σταματήσει την άνηση της Τουρκίας.

Ρετζέπ Ταγίπ Ερντογάν

Ενας Βοναπάρτης στο βασίλειο της κινεζοποίησης

Επειδή από την περασμένη Τρίτη δεν ακούμε τίποτ' άλλο εκτός από φωνές για «πλήγμα στην ενημέρωση», ενώ η φασιστική Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου περνάει σε δεύτερη μοίρα, όταν δεν εξαφανίζεται τελείως, σπεύδουμε πριν από σιδηρόπλοιο άλλο να πούμε ότι για μας ένα μόνο ζήτημα υπάρχει: η απόλυση 2.656 εργαζόμενων, με μια υπογραφή και με συντοπτικές διαδικασίες, που ανοίγει το δρόμο και σε άλλες τέτοιες κινήσεις, αν κριθούν απαραίτητες.

Κανένα πλήγμα στην ενημέρωση δεν υπήρξε, για τον απλούστατο λόγο ότι η ΕΡΤ δεν ήταν παρά μια κυβερνητική ντουντούκα, που έκοβε και έραβε τις ειδήσεις με το πατρόν που της έδινε ο εκάστοτε πολιτικός της προϊστάμενος. Ήταν ένας σταθμός απόλυτα εχθρικός προς τα συμφέροντα των εργαζόμενων, προς τα πραγματικά συμφέροντα του ελληνικού λαού. Και εκείνοι οι δημοσιογράφοι που έβγαζαν μπροστά δεν ήταν παρά παπαγαλάκια αυτής της προπαγάνδας. Πίσω απ' αυτούς, όμως, υπάρχουν άνθρωποι του μεροκάματου, άνθρωποι δεκάδων ειδικοτήτων, ακόμη και δημοσιογράφοι που επέλεξαν να μη βγουν μπροστά, να μη λειτουργήσουν σαν παπαγαλάκια. Γύρω στους 2.000 απ' αυτούς τους εργαζόμενους δεν πρόκειται να προσληφθούν στη ΝΕΡΙΤ ΑΕ, που ετοιμάζει ο Σαμαράς, όπως βγαίνει από τα ίδια τα λόγια του πρωθυπουργού.

Τα κόμματα της αντιπολίτευσης (ΣΥΡΙΖΑ, Περσιόσης, Καμμένος), που σκούζουν τώρα για το «πλήγμα στην ενημέρωση», έχουν τους δικούς τους λόγους να πηγαίνουν εκεί τη συζήτηση. Χάρη στις πολιτικές συμφωνίες που γίνονταν, τα στελέχη τους είχαν πρόσβαση στην ΕΡΤ, ενώ τα ιδιωτικά κανάλια καλούν όποιον γουστάρουν τ' αφεντικά τους. Αυτή την πρόσβαση θέλουν να διατηρήσουν και γι' αυτό ανέβηκαν στα κεραμίδια.

Αυτά ως τοποθέτηση αρχών, για να ξέρουμε γιατί αγωνίζεται ο καθένας μας. Τι προτάσσει.

Βοναπάρτης

Το βασίλειο της κινεζοποίησης, το βασίλειο του «αποφασίζομεν και διατάσσομεν», το βασίλειο με τη διακοσμητική Βουλή που δεν ασκεί καν τον τυπικό νομοθετικό της ρόλο, χρειάζεται και το Βοναπάρτη του. Αυτός είναι ο Αντώνης Σαμαράς. Πνευματικό παιδί του Αβέρωφ, ακροδεξιός εθνικιστής στην ιδεολογία του, με μια δράκα συμβούλων του ίδιου φυράματος, επέλεξε να κάνει μια κίνηση «υψηλού ρίσκου», γονατίζοντας τους κυβερνητικούς εταίρους του και παίρνοντας το στέμμα, με τη σιγουριά ότι δεν θα βρεθούν Κάσσιος και Βρούτος να τον εκτελέσουν. Αν του βγει αυτή η «ζαριά» κανένας πολιτικός εταίρος ή αντίπαλος δε θα μπορεί να του κουνήσει. Εκτός αυτού, θα έχει τσαλακώσει άγρια και την αξιοπρέπεια των εργαζόμενων, γιατί 2.656 απολύσεις με μια απλή υπογραφή δεν έχουν ξαναγίνει. Και μάλιστα τόσες απολύσεις στο δημόσιο τομέα. Αυτή ήταν η βασική σκέψη που ώθησε τον Σαμαρά να κάνει τη συγκεκριμένη κίνηση.

Και είχε φροντίσει να πάρει τη στήριξη του Βερολίνου και των Βρυξελλών, αν κρίνουμε από τις επίσημες ανακοινώσεις. «Δεν είναι υπόθεση της γερμανικής κυβέρνησης, αλλά της κυβέρνησης της Ελλάδας, η οποία με αυτά και άλλα μέτρα ανταποκρίνεται

στις προϋποθέσεις που έχει συμφωνήσει με την τρόικα», δήλωσε με νόημα ο εκπρόσωπος της καγκελαρίας Στέφεν Ζάιμπερτ, την ίδια ώρα που ο Λοράν Φαμπιούς έκανε ονειδιστικές δηλώσεις για την κίνηση του Σαμαρά, προφανώς επειδή το Παρίσι δεν είχε ενημερωθεί. «Η απόφαση των ελληνικών αρχών εντάσσεται στο πλαίσιο των μεγάλων και απαραίτητων προσπαθειών που καταβάλλουν για τον εκσυγχρονισμό της ελληνικής οικονομίας», σημείωνε η Κομισιόν στη δική της ανακοίνωση, που κατέληγε ως εξής: «Χαιρετίζουμε τη δέσμευση της ελληνικής κυβέρνησης να συστήσει έναν οργανισμό ενημέρωσης που θα εκπληρώνει τη σημαντική λειτουργία της δημόσιας ραδιοτηλεόρασης και θα είναι οικονομικά βιώσιμος». Κι όμως, κάποια παπαγαλάκια τόλμησαν να ισχυριστούν ότι... η Κομισιόν κρατάει αποστάσεις.

Μ' αυτή την κίνηση, ο Σαμαράς ικανοποίησε επιπλέον με τη μία τις απαιτήσεις της τρόικας για μαζικές απολύσεις στο δημόσιο τομέα και έστειλε στις ευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές πρωτεύουσες το μήνυμα, ότι αυτός δεν μοιάζει με τους προηγούμενους, που ταλαντεύονταν, αλλά είναι αποφασισμένος να προχωρήσει στα πιο σκληρά αντιλαϊκά μέτρα και γι' αυτό θα πρέπει να τον στηρίξουν με νύχια και με δόντια.

Τέλος, σημασία έχει και το timing. Ο Σαμαράς αντιμετώπιζε μια προσωπική πολιτική ήττα με το φιάσκο του ξεπουλήματος της ΔΕΠΑ στη ρωσική Gazprom (αναλυτικά γράφουμε στη σελίδα 16). Επρεπε να κάνει κάτι «πολύ μεγάλο» για να θάψει το... θάψιμο του «success story». Ακόμη κι αν αρχικά είχε άλλο σχεδιασμό για την ΕΡΤ, η στιγμή απαιτούσε μια βοναπαρτιστική κίνηση.

Ακροδεξιοί

Από ένα ακροδεξιό επιτελείο δεν πρέπει να περιμένουμε πάντα ψυχραιμες κινήσεις και αναλύσεις όλων των δεδομένων. Ειδικά τον «παράγοντα λαό» δεν μπορούν να τον αναλύσουν σωστά. Η αλαζονεία τους τους οδηγεί στην υποτίμηση, στην αντιμετώπιση των εργαζόμενων ως όχλου, ως μιας άμορφης μάζας που μπορείς όποτε θέλεις να τη λιώσεις με τη μπότα της κρατικής καταστολής. Εβλεπε τον κόσμο να πλέει σ' ένα πελαγό ηττοπάθειας και νόμισε ότι μπορεί να τον πνίξει.

Ποντάριζε και σε κάτι ακόμα το ακροδεξιό επιτελείο του Σαμαρά. Στο ότι ο κόσμος αντιμετώπιζε την ΕΡΤ όπως και τα ιδιωτικά κανάλια. Σαν έναν εχθρικό οργανισμό. Δεν υπήρξε αγώνας εργαζόμενων όλ' αυτά τα χρόνια που να μη λιοιδορήθηκε, να μη συκοφαντήθηκε, να μη λασπώθηκε και από την ΕΡΤ. Γι' αυτό και ο Κεδίκογλου έκανε αυτό το γεμπελιστικό διάγγελμα, προσπαθώντας να καλλιεργήσει τον περιβόητο «κοινωνικό αυτοματισμό».

Όμως, μοναδικό σύμμαχο σ' αυτό το στόχο ο Σαμαράς βρήκε τους νεοαριζι χρυσαιγίτες, οι οποίοι έσπευ-

σαν να τον στηρίξουν με μια αλήτικη ανακοίνωση (αλήτικη στο περιεχόμενο και στο ύφος). Πέρα από τα κόμματα της αντιπολίτευσης, που ήταν λογικό ν' αντιδράσουν, αντέδρασαν και οι θλιβεροί εταίροι της ΝΔ στη συγκυβέρνηση, οι οποίοι αισθάνθηκαν μια ακόμη οδυνηρή εμπειρία βοναπαρτισμού του Σαμαρά, μετά απ' αυτή του αντιρατσιστικού.

Αυτούς ο Σαμαράς εκτίμησε εκ των προτέρων ότι μπορεί να τους κάνει καλά με την απειλή της προσφυγής στην κλίση. Προφανώς τους έχει ψυχολογήσει καλά στα διάφορα ολιγοβερσία που έχουν. Εκείνο που σίγουρα απετέλεσε δυσάρεστη έκπληξη για την ακροδεξιά δράκα του Μαξίμου ήταν η πολύ ώριμη αντίδραση μεγάλου τμήματος του ελληνικού λαού. Από την Τρίτη το βράδυ χιλιάδες άνθρωποι συνέρρευσαν μέσα και έξω από το κτίριο της ΕΡΤ. Και την Πέμπτη, σε μια απεργία που κήρυξαν οι πουλημένες συνδικαλιστικές ηγεσίες της ΓΣΕΕ και της ΑΔΕΔΥ, έγινε μια συγκέντρωση που είχε πάρα πολύ καιρό να γίνει.

Ταυτόχρονα, με τον ένα ή τον άλλο τρόπο, η ΕΡΤ εκπέμπει και η θεαματικότητα της από το βράδυ της Τρίτης έχει ξεπεράσει κάθε προηγούμενο. Ενα μεγάλο και καλά εξοπλισμένο κανάλι, με έμπειρο τεχνικό και δημοσιογραφικό προσωπικό, έχει μετατραπεί σε αντικυβερνητική ντουντούκα κι αυτό σίγουρα δεν το περίμενε ο Σαμαράς. Όπως δεν περίμενε ότι ένα μεγάλο μέρος των σιωπηλών μέχρι τώρα καλλιτεχνών θα έβρισκε βήμα έκφρασης αντικυβερνητικών απόψεων, ότι ακόμα και ο Ιερώνυμος θα έκανε δήλωση ενάντια στο κλείσιμο της ΕΡΤ, λέγοντας ότι «είναι αδιανόητο εκατοντάδες εργαζόμενοι να γίνονται βορά στο βασίλειο σκοπιμότητας». Για να μη μιλήσουμε για τη διεθνή εικόνα, καθώς δεν ήταν καθόλου δύσκολο να χτυπήσουν τα δημοσιογραφικά «τέλια» και να υπάρξουν πρωτοσέλιδα σαν αυτό της Liberation και εκπομπές σαν αυτές του ARTE.

Ο Σαμαράς απέκτησε ξαφνικά μια αντιπολίτευση που μέχρι τώρα δεν την είχε, ενώ οι καναλάρχες, στους οποίους έκανε ένα τόσο σημαντικό δώρο, δεν μπορούν να βγουν και να στηρίξουν ανοιχτά την κίνηση Σαμαρά, έτσι όπως εξελίχθηκαν τα πράγματα. Και βέβαια, η ΝΔ του Σαμαρά δεν είναι το ΑΚΡ του Ερντογάν ή το κόμμα του Ντε Γκολ, για να μπορεί να κινητοποιήσει οπαδούς σε αντισυγκεντρώσεις.

Και τώρα τι θα κάνει ο Σαμαράς; Εκείνο που του μένει, αν δεν υπάρξει κάποια άλλη εξέλιξη, είναι να βάλει τα ΜΑΤ να καταλάβουν και να εκκενώσουν το ραδιομέγαρο της Αγίας Παρασκευής. Πόσο εύκολο είναι αυτό, όμως, με χιλιάδες ανθρώπους μέσα και γύρω από το κτίριο; Ενα πολυόροφο κτίριο δεν είναι η πλατεία Συντάγματος για να διώξεις τον κόσμο με τα χημικά. Από την άλλη, αν περιμένει να χαλαρώσει ο σημερινός ενθουσιασμός και να επέλθει κούραση, θα πρέπει να περιμένει μέρες και στη

διάρκεια αυτών των ημερών οι εργαζόμενοι θα έχουν μια τόσο δυνατή ντουντούκα και ο ΣΥΡΙΖΑ (όχι μόνο ο ΣΥΡΙΖΑ, αλλά κυρίως αυτός) ένα ακροατήριο που ούτε στα καλύτερα όνειρά τους δεν το φαντάζονταν τα στελέχη του αυτή την περίοδο.

Αυλικό

Ο Σαμαράς αντιμετώπισε τους Βενιζέλο και Κουβέλη σαν αυλικούς. Και αυτοί, όμως, αντέδρασαν σαν αυλικό. Την Κυριακή το βράδυ έκαναν μυστική συνάντηση με τον Σαμαρά (στο πατρικό του σπίτι στη Μουρούζη), είχαν πλήρη ενημέρωση, αλλά δεν είπαν λέξη. Αφησαν τον Σαμαρά να ετοιμάσει με άκρα μυστικότητα τον αιφνιδιασμό και απλώς διέταξαν τους τέσσερις υπουργούς τους να μην υπογράψουν την ΠΝΠ. Μάλιστα, ο Βενιζέλος έσπευσε να διευκρινίσει ότι η ΠΝΠ είναι τυπικά σωστή και χωρίς τις υπογραφές τεσσάρων υπουργών. Την ίδια μυστικότητα τήρησε και ο «φίλος του λαού» Κ. Παπούλιας, που προσυπέγραψε την ΠΝΠ σαν καλό σκυλάκι (όπως κάνει πάντοτε).

Γι' αυτή τη μυστική συνάντηση δε θα μαθαίναμε ποτέ, αν οι Βενιζέλος και Κουβέλης δεν δήλωναν δήθεν αιφνιδιασμένοι από τον Σαμαρά, για να τους «δώσει» αδιάτακτα ο Κεδίκογλου και ν' αναγκαστούν να επιβεβαιώσουν τη συνάντηση με ανακοίνωση της Ιπποκράτους (ο Κουβέλης το κατάπιε και δεν είπε τίποτα).

Όταν εκδηλώθηκε η αιφνιδιαστική επίθεση της κυβέρνησης, βγήκαν αναγκαστικά στα κεραμίδια. Όχι γιατί τους ένοιωξαν οι 2.700 εργαζόμενοι, αλλά γιατί ο Σαμαράς τους προσέβαλε βαθύτατα με τη βοναπαρτιστική συμπεριφορά του. Το πρώτο τους μέλημα ήταν να δηλώσουν ότι αυτοί δε θέλουν εκλογές και ν' αρχίσουν ένα γαϊτανάκι υπαιτιγμών και διαρροών, σύμφωνα με τις οποίες ο Σαμαράς έχει αποφασίσει να πάει σε εκλογές και θέλει να τις χρεώσει σ' αυτούς.

Το δεύτερο μέλημά τους ήταν να ρίξουν τους τόνους, να διαδηλώνουν με όλους τους τρόπους την πίστη τους στο θεάρεστο έργο της τροκοματικής κυβέρνησης και να καλούν τον Σαμαρά να τους καλέσει για διαβούλευση στο Μαξίμου. Παράλληλα, βέβαια, έλεγαν και διάφορα ηρωικά με τα οποία γελούσε κάθε πικραμένος στην Ελλάδα και το εξωτερικό. Όπως το αμίμητο «Η Δεξιά πρέπει να καταλάβει ότι δεν περνάει ο τσαμπουκάς της», που εκστόμισε η το πάλα Πασιονάρια της ομάδας Ακη Τόνια Αντωνίου και το εξίσου αμίμητο «το ΠΑΣΟΚ δεν φοβάται τις εκλογές, απλώς δεν θέλει εκλογές γιατί η χώρα δεν τις χρειάζεται», που εκστόμισε ο Βενιζέλος.

Το πιο γελοίο (αν δεν ήταν συμφωνημένο) ήταν πως την ώρα που ο Βενιζέλος έλεγε στα στελέχη του ΠΑΣΟΚ (που τα συγκάλεσε σε έκτακτη συνεδρίαση), ότι «είχαμε έτοιμο σχέδιο κι είχα την ευκαιρία να μιλήσω σήμερα με όλους εκείνους που είχαν εμπλακεί το προηγούμενο διάστημα στην προσπάθεια αυτή, με τους προηγού-

μενους Υπουργούς τον Ηλία Μόσιαλο, τον Παντελή Καψή, με τον Πρόεδρο της ομάδας εργασίας τον Καθηγητή Νίκο Αλιβιζάτο, με τα στελέχη του Υπουργείου Τύπου και της ΕΡΤ που είχαν ασχοληθεί με την αναδιοργάνωση», ο Σαμαράς έβαζε τον Κεδίκογλου να θέσει σε διαβούλευση το σχέδιο νόμου που είχε φτιάξει η επιτροπή Αλιβιζάτου (επί Μόσιαλου). Δηλαδή, ο Σαμαράς προωθούσε αυτό που την ίδια στιγμή πρότεινε ο Βενιζέλος. Με τη διαφορά ότι ο μεν Σαμαράς είχε ήδη βάλει λουκέτο στην ΕΡΤ και είχε απολύσει όλο τον κόσμο, ο δε Βενιζέλος (και ο Κουβέλης) ζητούσε οι αλλαγές να γίνουν με την ΕΡΤ σε λειτουργία.

Ρευστό σκηνικό

Υπάρχει ένα κομβικό ερώτημα: θέλει ο Σαμαράς εκλογές; Γιατί να τις θέλει; Για να μη μπορεί να σχηματίσει κυβέρνηση, μετά το αναμενόμενο ξεπουλούισμα του ΠΑΣΟΚ και της ΔΗΜΑΡ; Τόσο πολύ τζογαδόρος είναι; Αν ο Σαμαράς πήγαινε σε εκλογές τώρα, αυτό θα έμοιαζε περισσότερο με ηρωική έξοδο. Σαν εκείνη που επιχείρησε ο Γιωργάκης με το δημοψήφισμα που ανακοίνωσε και ποτέ δεν έκανε, γιατί του «παράτησαν» η Μέρκελ με τον Σαρκοζί. Αν όμως ο Σαμαράς αισθάνεται ότι δεν του βγαίνει τίποτα κι ότι αύριο τα πράγματα θα είναι γι' αυτόν χειρότερα, δεν αποκλείεται να έσπρωχνε τα πράγματα προς εκλογές.

Το βέβαιο είναι ότι δεν του βγήκαν όπως ήθελε, γιατί λειτούργησε όχι ο «κοινωνικός αυτοματισμός» που προστάθησαν να καλλιεργήσουν Σαμαράς και χρυσαιγίτες, αλλά ένα αίσθημα (αν όχι αλληλεγγύη, τουλάχιστον) κοινού κινδύνου από δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους.

Γι' αυτό και ο Σαμαράς που αρχικά έδειχνε αγέρωχος ως Βοναπάρτης, από το μεσημέρι της Πέμπτης άρχισε διαρροές συναινετικού τύπου. Ορισε συνάντηση του τριό ξεφτίλα για τη Δευτέρα, ενώ τα στελέχη του άρχισαν να διαρρέουν σχέδια για ετοιμασία της ΝΕΡΙΤ ΑΕ «όχι με μαύρο σήμα». Δηλαδή, διαρρέει πως θέλει ν' αναζητήσει με τους συνεταίρους του το τριό ξεφτίλα μια συμβιβαστική λύση, «ώστε να μη βγει κανένας ηττημένος». Την απόλυση των 2.656 εργαζόμενων της ΕΡΤ, όμως, δεν την διαπραγματεύεται. Κι αυτό είναι απολύτως λογικό από τη μεριά του, γιατί θα ήταν σαν να γράφει μια μεγάλη ήττα και να προσφέρει μια απρόσμενη νίκη στους Βενιζέλο και Κουβέλη. Τότε θα ήταν σαν να έπαιζε το έργο «Ο Καραγιάννης Βοναπάρτης». Και πώς θα φύγει το «μαύρο» από τις θρόνες; Με καμιά δοκιμαστική λειτουργία, ίσως, με συμβασιούχους έργου ή ορισμένου χρόνου.

Το σκηνικό είναι εξαιρετικά ασαφές και ρευστό. Γι' αυτό και δεν έχει νόημα να κάνουμε προβλέψεις. Πολλά μπορεί να γίνουν και μέχρι τη Δευτέρα. Ακόμη και αστυνομική επιχείρηση στην ΕΡΤ. Μπορεί και το τριό ξεφτίλα να τα σπάσει, γιατί δεν μπορεί να πάει άλλο. Θεσμικά έχουν όλες τις δυνατότητες να κουκουλώσουν τα πράγματα, αλλά θα πρέπει πρώτα να συμφωνήσουν πολιτικά. Το μόνο βέβαιο είναι ότι οι θέσεις εργασίας τόσων ανθρώπων στην ΕΡΤ δε θα εξαρτηθούν από τα παζάρια ανάμεσα στα μέλη του τριό ξεφτίλα, αλλά από το δικό τους κουράγιο, το δικό τους αγώνα.

■ Με νεοροπιστολό ο «σούπερ Μάριο»

Στο Συνταγματικό Δικαστήριο της Γερμανίας δικάζεται μια ακόμα σοβαρή υπόθεση, που αφορά τις σχέσεις της Γερμανίας με την Ευρώπη και επομένως τις ίδιες τις αποφάσεις που παίρνονται στην ΕΕ. Η υπόθεση αφορά τα περιβόητα OMT (Outright Monetary Transactions), ήτοι το πρόγραμμα απεριόριστης αγοράς κρατικών ομολόγων από την ΕΚΤ, το οποίο είχε ανακοινώσει το Σεπτέμβριο του 2012 ο Μάριο Ντράγκι. Η απόφαση του δικαστηρίου της Καρλσρούης αναμένεται μετά από κάνα δίμηνο και εκτιμάται ότι θα είναι ισορροπιστική, όπως προηγούμενες ανάλογες αποφάσεις. Δεν μπορεί το γερμανικό Συνταγματικό Δικαστήριο να πει «όχι» στα OMT, γιατί κάτι τέτοιο θα ισοδυναμούσε με εντολή στη Μπούντεσμπανκ, την κεντρική τράπεζα της Γερμανίας, να φύγει από την ΕΚΤ! Θα πουν, λοιπόν, οι γερμανοί συνταγματικοί δικαστές, ότι απαιτείται μεγαλύτερος έλεγχος από τη γερμανική Βουλή.

Το πιο σημαντικό για τον γερμανικό ιμπεριαλισμό, όμως, είναι ότι η απόφαση του Ντράγκι και του ΔΣ της ΕΚΤ, στην οποία είχε μειοψηφίσει η Μπούντεσμπανκ, έχει ήδη ξεπουλουιστεί. Αντί για τη δυνατότητα της ΕΚΤ να παρεμβαίνει στις αγορές ομολόγων χωρίς κανένα όριο (βάζοντας έτσι φραγμούς σε κερδοσκοπικές επιθέσεις), η ίδια η ΕΚΤ έχει ήδη αποφασίσει να θέσει πλαφόν 524 δισ. ευρώ. Το «ακαταμάχητο όπλο» του «σούπερ Μάριο» έχει μετατραπεί ήδη σε ένα «μίνι ESM».

■ Πέερ όπως Μπένι

Μένοντας στη Γερμανία, βλέπουμε ότι ο υποψήφιος του SPD για την καγκελαρία Πέερ Στάνιμπρουκ διακατέχεται από τον ίδιο εκνευρισμό με τον ομογάλακτό του Μπένι. Φυσικά, το SPD δεν συρρικνώνεται σε βαθμό που να προεξοφλείται ότι θα δώσει μάχη για να μπορέσει να μπει στη Βουλή, θα είναι σίγουρα δεύτερο κόμμα, όμως να σου ρίχνει (δημοσκοπικά) 15 μονάδες η Μέρκελ δεν είναι και τόσο τιμητικό για έναν πολιτικό που έπεισε τους σοσιαλδημοκράτες να τον χρίσουν υποψήφιο καγκελάριο γιατί είναι ο μόνος που μπορεί να νικήσει τη Μέρκελ.

Ο Στάνιμπρουκ έχει πολιτογραφηθεί ως μέγας γκαφαδόρος και σε μια προσπάθεια να σβήσει από πάνω του το στίγμα καρατόμησε τον εκπρόσωπο Τύπου Μίκαελ Ντονερμάιερ, φορτώνοντας σ' αυτόν τις δικές του γκάφες. Ο Ντονερμάιερ, βέβαια, είχε μακρά θητεία σε τέτοια πόστα (είχε διατελέσει εκπρόσωπος Τύπου και του πρώην προέδρου του SPD Φράντς Μιντεφένινγκ), όμως σε κάποιον έπρεπε να φορτωθούν οι γκάφες. Στη θέση του τοποθετήθηκε ο Ρολφ Κλάιν, πρώην δημοσιογράφος της «κίτρινης» «Μπιλντ». Οπότε, στο τετράμηνο που απομένει μέχρι τις εκλογές θα δούμε πολλές «πιπεράτες» επιθέσεις κατά της Μέρκελ.

Αν όμως ο Στάνιμπρουκ δώσει σκανδαλοθηρική χροιά στην αντιπαράθεση με τη Μέρκελ, ρισκάρει να βρεθεί το SPD ξανά εκτός εξουσίας, μετά τις εκλογές, τις οποίες σίγουρα θα κερδίσει η υπό την Μέρκελ συμμαχία Χριστοανοδημοκρατών-Χριστιανοκοινωνιστών. Γιατί το μόνο στο οποίο ελπίζουν τα ηγετικά στελέχη του SPD είναι να δημιουργηθεί πάλι «μεγάλος συνασπισμός». Διότι ο σημερινός σύμμαχος της Μέρκελ, οι Ελευθεροδημοκράτες των Ρέσλερ-Βεστερβέλε, κινδυνεύει να μη μπει στη Βουλή, ενώ ανεβαίνουν οι Πράσινοι και έχουν αφήσει να εννοηθεί ότι δεν έχουν πρόβλημα κυβερνητικής συνεργασίας με τη Μέρκελ, οπότε υπάρχει ο κίνδυνος το SPD να μείνει μπουκάλα.

■ Δολοφόνοι

Συγκλονίστηκε η Γαλλία από τη δολοφονία του 19χρονου φοιτητή Κλεμάν Μερικ, που χτυπήθηκε με σιδεροροθιά από ομάδα νεοναζί που του επιτέθηκε. Μπορεί να σκεφτεί κανείς, ότι μόνο από τύχη δεν έχουμε θρηνηθεί θύματα και στην Ελλάδα. Οτι τελικά ήταν τυχερός ο φοιτητής Δ. Κουσουρής, που χτυπήθηκε με σιδεροροθιά από τον «Περίανδρο» της Χρυσής Αυγής. Ή κάποιος άλλοι νεολαίοι που δέχτηκαν στο παρελθόν επιθέσεις από ομάδες της νεοναζιστικής συμμορίας. Αυτό, όμως, είναι μόνο η μισή αλήθεια. Η άλλη μισή είναι πως έχουμε νεκρούς στην Ελλάδα, μόνο που όλοι τους ήταν μετανάστες και οι φόντοι τους παρέμειναν «ανεξιχνίαστοι». Εντελώς πρόχειρα, μπορούμε να θυμηθούμε Πακιστανό που βρέθηκε μαχαιρωμένος στις Τρεις Γέφυρες και Ιρακινό που μαχαιρώθηκε στη Σαφοκλέους από δυο τύπους που επέβαιναν σε μοτοσικλέτα. Οι φάκελοι αυτών των δολοφονιών, όμως, που είναι φανερό ότι είχαν ρατσιστικό κίνητρο, πήγαν κατευθείαν στο αρχείο, για ευνόητους λόγους.

Περιττεύει να σημειώσουμε πως πλέον είναι πιο επιτακτική από το παρελθόν η περιφρούρηση των λαϊκών εκδηλώσεων από τη νεοναζιστική συμμορία. Κάθε χέρι που σηκώνεται πρέπει να κόβεται, όπως έλεγε ο Ζαχαριάδης.

■ Καθεστώς του Κόληπου

Απελούνονται οι απεργοί ξένοι εργάτες

Με εντολές απέλασης αντιμετωπίζει το δυναστικό καθεστώς των Ηνωμένων Αραβικών Εμιράτων την ολιγοήμερη απεργία χιλιάδων εργατών της κατασκευαστικής εταιρείας Arabtec, η οποία δραστηριοποιείται στην περιοχή. Οι εργάτες απήγγησαν προκειμένου να διεκδικήσουν καλύτερους όρους εργασίας και διαβίωσης, καθώς και αύξηση στους μισθούς τους που στην καλύτερη περίπτωση φτάνουν τα 135 δολάρια το μήνα. Η κυβέρνηση έδωσε εντολή στις αστυνομικές αρχές να τους απελάσουν, κατ' εντολήν της κατασκευαστικής εταιρείας, μιας και η απεργία αλλά και ο συνδικαλισμός απαγορεύονται στη χώρα.

Οι εργάτες των εταιριών που δραστηριοποιούνται στην κατασκευή των ουρανοξυστών και των τεράστιων πολυτελών ξενοδοχείων από τα πετροδολάρια ανέρχονται σε εκατοντάδες χιλιάδες. Εργάζονται σε θερμοκρασίες που πολλές φορές ξεπερνούν τους 50 βαθμούς και κοιμούνται στοιβαγμένοι σε στρατώνες θυμίζοντας σύγχρονους σκλάβους. Ο ντόπιος πληθυσμός δεν ξεπερνά το 13% του συνολικού, ο οποίος ανέρχεται σε 8,5 εκατομμύρια, με τους ξένους εργάτες να αποτελούν την συντριπτική πλειοψηφία. Οι εργάτες που δουλεύουν στη χώρα προέρχονται κυρίως από την ανατολική Ασία.

Το ξέσπασμα απεργίας είναι κάτι σπάνιο στη χώρα όπου βασιλεύει ο βούρδουλας των πραιτοριανών του εμίρη Αλ Ναγιάν που κυβερνά τη χώρα. Η τελευταία είχε συμβεί το 2004 και είχε δεχτεί την άγρια κρατική καταστολή.

Στη γειτονική Σαουδική Αραβία το δυναστικό καθεστώς της χώρας, σ' ένα παρόμοιο κρεσέντο καταστολής και κνη-

ηγού των ξένων εργατών, έδωσε προθεσμία μέχρι τις 3 Ιουλίου στους ξένους εργάτες που δουλεύουν χωρίς ή με ληγμένες άδειες εργασίας για να απομακρυνθούν από τη χώρα. Οι εργάτες που δουλεύουν μ' αυτό το καθεστώς αγγίζουν τα δύο εκατομμύρια, ενώ άλλα οχτώ δουλεύουν με άδειες εργασίας. Αν επιλέξουν να μείνουν μετά τη λήξη της προθεσμίας και συλληφθούν από τις αρχές, αντιμετωπίζουν ποινή φυλάκισης δύο χρόνων και εξοντωτικό πρόστιμο 27 χιλιάδων δολαρίων. Ήδη, 180 χιλιάδες εργάτες έχουν αναγκαστεί να εγκαταλείψουν τη χώρα.

Τη Δευτέρα 10 Ιούνη, χιλιάδες ινδονήσιοι εργάτες που είχαν συγκεντρωθεί έξω από το προξενείο της Ινδονησίας στην πόλη Τζέντα επιτέθηκαν στο κτίριο και στις δυνάμεις καταστολής που το φρουρούσαν. Οι εργάτες είχαν συγκεντρωθεί έξω από το προξενείο σε συνθήκες αφόρητης ζέσης προκειμένου να καταθέσουν τα απαραίτητα έγγραφα για να

τους χορηγηθεί διαβατήριο, το οποίο απαιτείται για να φύγουν από τη χώρα. Το Προξενείο ήταν κλειστό και οι άνθρωποι που είχαν συγκεντρωθεί άρχισαν να λιποθυμούν κατά εκατοντάδες. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα οι εργάτες να εξαγριωθούν και να επιτεθούν στο κτίριο, με αποτέλεσμα να σκοτωθεί ένας διπλωματικός υπάλληλος από φωτιά που ξέσπασε στον περίβολο του κτιρίου.

Να σημειωθεί ότι από τη στιγμή που ένας ξένος εργάτης μπαίνει στη χώρα, στα έγγραφα προς νομιμοποίηση που καταθέτει οφείλει να δηλώσει και το επάγγελμα που πρόκειται να ασκήσει. Στην περίπτωση που αλλάξει «αυθαίρετα» επάγγελμα, αντιμετωπίζει ποινικές κυρώσεις. Αν ο εργάτης απολυθεί για οποιοδήποτε λόγο, δεν μπορεί να ψάξει για δουλειά σε διαφορετικό κλάδο, με αποτέλεσμα να αλυσοδέεται στον καταπίεστη και προκειμένου να παραμείνει στη δουλειά διατίθεται να ζήσει σαν σκλάβος, αφού δεν έχει άλλη διεξοδό.

Εκατόμβες εργατών σε σύγχρονα κάτεργα που θυμίζουν Μεσαίωνα

Πόσοι εργάτες μπορεί να δουλεύουν σ' ένα ορθοτροφέα; Έχοντας υπόψη τα ελληνικά δεδομένα, θα έλεγε κανείς «καμιά εικοσαριά το πολύ». Αλλοδαποί στην πλειοψηφία τους πλέον, δουλεύουν στις πιο άθλιες συνθήκες και κοιμούνται σε αποθήκες και παραπήγματα στο χώρο της επιχείρησης. Μέσα στην πιο αφόρητη δυσωδία, με τη βρόμα να διαποτίζει τα σώματά τους.

Αυτές οι συνθήκες, όμως, φαντάζουν ως διαμονή σε... πεντάστερο ξενοδοχείο, αν συγκριθούν με τις συνθήκες που επικρατούν στα αχανή τεράστια ορθοτροφέα, που τροφοδοτούν όχι μόνο τη χώρα των 1,5 δισεκατομμυρίων κατοίκων, αλλά ολόκληρο τον κόσμο. Εκεί δεν έχουμε «καμιά

εικοσαριά» ανά μονάδα, αλλά εκατοντάδες, μπορεί και χιλιάδες. Γι' αυτό και ήταν αρκετή μια φωτιά, που προκάλεσε διαδοχικές εκρήξεις σε ορθοτροφέο της Βορειοα-

νατολικής Κίνας, για να στείλει μεμιάς στο θάνατο 119 εργάτες! Το αχανές ορθοτροφέο δεν είχε κανένα σχέδιο πυρασφάλειας και διαφυγής των εργατών σε περίπτωση

πυρκαγιάς. Οι πόρτες ήταν όλες κλειδαμπαρωμένες, εκτός από τη μια. Οι εργάτες έτρεχαν πανικόβλητοι και χάνονταν μέσα στο λαβύρινθο της εγκατάστασης, με αποτέλεσμα μια εκατόμβη που δεν μπορεί να διανοηθεί ο νους ανθρώπου του 21ου αιώνα.

Ο πρόεδρος της Κίνας Σι Τζιπίνγκ βρισκόταν σε ταξίδι στο εξωτερικό, αλλά δεν παρέλειψε το... καθήκον του. «Έδωσε εντολή» για την αρωγή των τραυματιών, ενώ διαβεβαίωσε ότι οι έρευνες για τον εντοπισμό των υπευθύνων θα είναι εξαιρετικά αυστηρές! Δεν ξέρουμε κινέζικα για να μπορέσουμε να ελέγξουμε αν υπάρχει και σ' αυτή τη γλώσσα η γνωστή στη δική μας φράση: «το μαχαίρι θα φτάσει στο κόκαλο!»

■ Αφγανιστάν

Εκατό επιθέσεις την ημέρα από τους Ταλιμπάν

Περισσότερες από 100 επιθέσεις καθημερινά πραγματοποιούν οι Ταλιμπάν από την έναρξη της εαρινής επίθεσης στα τέλη Απριλίου, σύμφωνα με ανακοίνωση του εκπροσώπου τους Zabihullah Mujahid στις 27 του Μάη. Λίγες ώρες νωρίτερα, ο αφγανός υπουργός Εσωτερικών είχε ανακοινώσει ότι οι κυβερνητικές δυνάμεις Ασφάλειας έχουν υποστεί τεράστιες απώλειες στη διάρκεια του Απριλίου και του Μάη, με 395 νεκρούς και 592 τραυματίες, επισημαίνοντας ότι ο αριθμός τόσο των απωλειών όσο και των επιθέσεων είναι πολύ μεγαλύτερος σε σχέση με τους αντίστοιχους μήνες του 2012, κατά το οποίο τουλάχιστον 2.307 αστυνομικοί και στρατιώτες είχαν σκοτωθεί και 3.672 είχαν τραυματιστεί από επιθέσεις ανταρτών.

Ωστόσο, στην πραγματικότητα ο αριθμός των θυμάτων είναι πολύ μεγαλύτερος, καθώς ανάμεσα στους στόχους των Ταλιμπάν, εκτός από τον κυβερνητικό στρατό και την αστυνομία, είναι πολιτικοί και κυβερνητικοί αξιωματούχοι, φιλοκυβερνητικοί φύλαρχοι και τα αμερικανονατοϊκά στρατεύματα κατοχής. Επίσης, σύμφωνα με τους Los Angeles Times, περισσότεροι από 6.700 αμερικάνοι στρατιώτες έχουν χάσει τη ζωή τους κα-

τά τη διάρκεια του πολέμου στο Αφγανιστάν.

Την κατακόρυφη αύξηση των επιθέσεων και των θυμάτων επιβεβαίωσε ο αμερικάνος διοικητής των δυνάμεων κατοχής στο Αφγανιστάν, ο στρατηγός Τζόζεφ Ντάνφορντ, ο οποίος απευθυνόμενος στη σύνοδο του NATO στις 5 Ιούνη μίλησε για τις βαριές απώλειες που έχουν υποστεί οι αφγανικές κυβερνητικές δυνάμεις τις τελευταίες βδομάδες, αναφέροντας ενδεικτικά ότι μόνο μέσα σε μια βδομάδα έχασαν 104 άντρες σε σφοδρές συγκρούσεις με τους αντάρτες. «Οι Ταλιμπάν – ανέφερε χαρακτηριστικά – βγήκαν έξω και κάνουν ακριβώς αυτό που είπαν ότι θα κάνουν. Υψηλού προφίλ επιθέσεις, επιθέσεις από τα μέσα, εκφοβισμός και τρομοκρατία».

Οι Ταλιμπάν χτυπούν όπου θέλουν και όποτε θέλουν, ακόμη και στις πιο αυστηρά φρουρούμενες περιοχές της αφγανικής πρωτεύουσας. Ενδεικτικά, μέσα σε δύο μέρες χτύπησαν δύο υψηλού προφίλ, όπως τις αποκαλούν οι Αμερικάνοι, στόχους στην Καμπούλ. Τα ξημερώματα της 10ης Ιούνη, επτά βαριά οπλισμένοι μαχητές έκαναν επίθεση στην περίφραξη του αεροδρομίου της Καμπούλ με στόχο τα κεντρικά γραφεία του NATO που

βρίσκονται μέσα στο αεροδρόμιο, χρησιμοποιώντας ρουκέτες, χειροβομβίδες, αυτόματα όπλα και μια τουλάχιστον μεγάλη βόμβα. Και οι επτά μαχητές έπεσαν νεκροί ύστερα από πολύωρη μάχη με κυβερνητικές και νατοϊκές δυνάμεις. Μια μέρα αργότερα, το πρωί της 11ης Ιούνη, έγινε επίθεση αυτοκτονίας με αυτοκίνητο – βόμβα σε τρία μίνι λεωφορεία που μετέφεραν προσωπικό του Ανώτατου Αφγανικού Δικαστηρίου, καθώς κινούνταν στον αυτοκινητόδρομο που οδηγεί στο διεθνές αεροδρόμιο, κοντά στην αμερικανική πρεσβεία. Με αποτέλεσμα τουλάχιστον 17 νεκρούς και 40 τραυματίες. Ο εκπρόσωπος των Ταλιμπάν, που ανέλαβαν την ευθύνη, δήλωσε ότι το προσωπικό του δικαστηρίου είχε επανειλημμένα προειδοποιηθεί να σταματήσει να δουλεύει εκεί.

Η κλιμάκωση των επιθέσεων από τους Ταλιμπάν και η ικανότητά τους να χτυπούν ακόμη σε περιοχές ύψιστης ασφάλειας, με πρεσβείες και νατοϊκές στρατιωτικές εγκαταστάσεις, διαψεύδει για πολλοστή φορά τις επανειλημμένες ανακοινώσεις αμερικάνων και αφγανών αξιωματούχων για στρατιωτικές «προόδους» στον πόλεμο και βελτίωση της ασφάλειας στη χώρα.

Το ένα τέταρτο των θυμάτων των drones είναι άμαχοι

Σύμφωνα με στοιχεία από τα αρχεία της CIA, που έδωσε στη δημοσιότητα το ειδησεογραφικό πρακτορείο McClatchy, το ένα τέταρτο των θανάτων από επιθέσεις μη επανδρωμένων βομβαρδιστικών αεροπλάνων, γνωστών και ως drones, στο Πακιστάν είναι άμαχοι. Στα αρχεία των αμερικάνικων μυστικών υπηρεσιών οι θάνατοι άμαχων αναφέρονται ως θάνατοι «άλλων μαχητών». Η CIA χρησιμοποιεί τη συγκεκριμένη ορολογία όταν δεν γνωρίζει την προέλευση ή την ταυτότητα των συγκεκριμένων ατόμων.

Άλλο σημείο στα αρχεία των μυστικών υπηρεσιών, που είναι ενδεικτικό της προσπάθειας να αποκρύβονται οι θάνατοι άμαχων από τις επιθέσεις των drones, είναι οι αριθμοί των θανάτων που καταγράφονται από κάθε επίθεση. Για την ίδια επίθεση πολλές φορές ο αριθμός των θανάτων που καταγράφεται στα διάφορα αρχεία είναι διαφορετικός.

Τα χτυπήματα των drones διακρίνονται σε χτυπήματα «προσωπικότητας» και χτυπήματα «υπογραφής». Στα πρώτα, το θύμα της επίθεσης έχει αναγνωριστεί από τις μυστικές υπηρεσίες και αποτελεί κατά πάσα πιθανότητα μέλος των Ταλιμπάν. Στα δεύτερα, τα άτομα που δέχονται την επίθεση είναι άγνωστα και η δολοφονία τους έχει αποφασιστεί με βάση τη συμπεριφορά τους, η οποία έχει καταγραφεί από κάμερες και συνήθως περιλαμβάνει τις συχνές επισκέψεις σε μέρη που εικάζεται ότι συχνάζουν ισλαμιστές μαχητές. Πολλές φορές θύματα τέτοιων χτυπημάτων πέφτουν άμαχοι και μέλη ένοπλων ομάδων που αστυνομούν τις περιοχές των φυλών στο Πακιστάν.

Σύμφωνα με δηλώσεις πρώην αξιωματούχου στις αμερικανικές μυστικές υπηρεσίες την περίοδο 2009 με 2010, κατά την οποία είχε κορυφωθεί η χρήση drones σε χτυπήματα στις περιοχές των φυλών στο Πακιστάν, περισσότερα από τα μισά ήταν χτυπήματα «υπογραφής».

Ταυτίζονται ναζισμός και σιωνισμός

Για μια ακόμη φορά, εκμεταλλεζόμενη τα εμέσματα των νεοναζι που είναι ποτισμένοι με τον αντισημιτισμό, η σιωνιστική προπαγάνδα προσπαθεί να βγάλει στον ακρό τον σύγχρονο σιωνισμό, έτσι όπως εκφράζεται από το κρατικό μόρφωμα του Ισραήλ και τους ανά τον κόσμο υποστηρικτές του. Αυτή η προπαγάνδα γεμίζει τις σελίδες και του ελληνικού τύπου, στον οποίο έχει βάλει για καλά πόδι ο σιωνισμός την τελευταία δεκαετία.

Επειδή εμείς δεν είμαστε απ' αυτούς που ψαράνουν, θα το φωνάξουμε για μια ακόμη φορά. Ο σιωνισμός ταυτίζεται επί της ουσίας με το ναζισμό. Στη θέση της άριας φυλής έχει τον περιούσιο λαό, αντιμετωπίζει κάθε μη εβραίο ως υπάνθρωπο και δε διατάζει μπροστά στα χειρότερα εγκλήματα προκειμένου να εξασφαλίσει τη βάρβαρη κατοχή των παλαιστινιακών εδαφών.

ΥΓ: Όσοι ενδιαφέρονται να μάθουν περισσότερα δεν έχουν παρά να διαβάσουν το βιβλίο του Νόρμαν Φίνκελστιν «Η βιομηχανία του Ολοκαυτώματος». Εβραίος, με γονείς έγκλειστους στα ναζιστικά στρατόπεδα, ο (αμερικανός πλέον) διανοητής αποτελεί έναν από τους σφοδρότερους πολέμιους του σιωνισμού και τους καλύτερους φίλους της παλαιστινιακής υπόθεσης.

Θριάμβευσαν με το λαό να τους έχει γυρίσει την πλάτη

Θριάμβος της Κεντροαριστεράς στην Ιταλία. Πήρε και τους 16 μεγάλους δήμους που «παίχτηκαν» στο δεύτερο γύρο. «Είναι η πρώτη φορά που κερδίζουμε όχι μόνο στη Ρώμη, αλλά σε όλους τους δήμους. Σας φαίνεται λίγο το 16-0;», δήλωσε ο νικητής της Ρώμης Ινιάτσιο Μαρίνο, σε άψογη γηπεδική γλώσσα (στην παρέα του πρέπει να χρησιμοποιήσει και... άλλα γηπεδικά συνθήματα). Το γεγονός ότι στις κάλπες της Ρώμης προσηγήθη μόνο το 45% των ψηφοφόρων, ενώ σε πανεθνικό επί-

πεδο η συμμετοχή με το ζόρι έφτασε το 50% ουδόλως απασχόλησε το νέο αστέρι της ιταλικής Κεντροαριστεράς. Ούτε τον προσωρινό γραμματέα του Δημοκρατικού Κόμματος Γκουλιέμο Επιφάνι, που μοιράστηκε τον ενθουσιασμό του νικητή της Ρώμης: «Αυτό είναι ένα εθνικό αποτέλεσμα. Κερδίσαμε παντού. Είναι ο καρπός του σπόρου που έπεσε πριν από τρεις μήνες».

Πριν από τρεις μήνες το ΔΚ νίκησε στις ιταλικές εκλογές, αλλά κυβέρνηση δεν μπόρεσε να σχηματίσει και στο τέ-

λος αναγκάστηκε να συμμαχήσει με τον «τρισκατάρατο» Μπερλουσκόνι. Ο Μαρίνο είχε χάσει από τον Πιερλουίτζι Μπερσάνι στις εσωκομματικές εκλογές, τώρα παίρνει τη ρεβάνς και με τον Μπερσάνι απόστρατο πλέον, θεωρεί ότι θα είναι ο επόμενος ηγέτης του κόμματος και ο επόμενος πρωθυπουργός.

Η κλίκα των πάλαι ποτέ «ευρωκομμουνιστών» και των επιγόνων τους διψάει για εξουσία και αδιαφορεί για τη δυστυχία που τα προγράμματα λιτότητας σκορπάρνε απλόχερα στην εργατική τά-

ξη και τη φτωχολογιά της Ιταλίας.

Όσο για τον «πολύ» Μπέππε Γκριλο, από τις δημοτικές εκλογές βγήκε με ψαλιδισμένα τα φτερά. Έχασε ακόμη και στη Σικελία, η οποία θεωρούνταν βαρόμετρο για το «Κίνημά» του. Οι παραδοσιακοί αστοί πολιτικοί απέδειξαν στους «Γκριλίστι», ότι η πολιτική δεν γίνεται με το twitter και το facebook. Τώρα, αυτός ο κλόουν της αστικής πολιτικής βρίσκεται αντιμέτωπος με τα στελέχη και τους βουλευτές του, που τον κατηγορούν για καισαρισμό.

Το πιο σύντομο ανέκδοτο

«**Α**σφαλώς και μπορείτε να θεωρήσετε ότι αυτό είναι ένα θέμα που θα θίξει η καγκελάρια συζητώντας μαζί του». Αυτή την απάντηση έδωσε ο εκπρόσωπος της Μέρκελ Στέφεν Ζάιμπερτ, όταν ρωτήθηκε αν η γερμανίδα καγκελάρια θα θέσει στον Ομπάμα, κατά την επικείμενη επίσκεψή του στο Βερολίνο (στις 18 Ιούνη), το ζήτημα των τηλεφωνικών παρακολουθήσεων, που ως σκάνδαλο απασχολεί τις ΗΠΑ, χωρίς όμως και να τις συγκλονίζει, όπως π.χ. είχε συμβεί με το Watergate.

Μπορούμε να φανταστούμε τη σκηνή. Ομπάμα και Μέρκελ αποσύρονται για να συζητήσουν κατ' ιδίαν και τότε η καγκελάρια φοράει το πονηρό της χαμόγελο και λέει: «Μπαράκι, πρέπει να σου πω ότι η γερμανική κυβέρνηση είναι έντονα δυσαρεστημένη με την αποκάλυψη ότι χρησιμοποιείτε αντιδημοκρατικές μεθόδους, όπως οι παρακολουθήσεις τηλεφώνων χωρίς σχετική άδεια των δικαστικών αρχών». Ο Ομπάμα την κοιτάζει και με ύφος άκρως ερωτικό της λέει: «Ανγκελα, εκτιμώ αφάνταστα το

χιούμορ σου». Κοιτάζονται και ξεσπούν ταυτόχρονα σε τρανταχτά γέλια.

Έχουν τη σημασία τους οι αποκαλύψεις που έγιναν από τον πρώην πράκτορα της CIA, αλλά μόνο ως επιβεβαίωση αυτού που ήδη γνωρίζαμε. Πρέπει να είσαι εξαιρετικά αφελής πολιτικά για να πιστέψεις ότι υπάρχει αστικό κράτος που δεν έχει στημένο ένα άτυπο δίκτυο παρακολουθήσεων και χαφιεδισμού, για να μπορεί να ελέγχει τις κινήσεις των πολιτών του.

Με μια υπογραφή

Κυβερνητική ντουντούκα. Αντρο ρεμούλας και διαφθοράς. Χώρος συγκέντρωσης λαμόγιων. Αυτά και πολλά άλλα ήταν η ΕΡΤ. Διαχρονικά. Από την εποχή του γέρου Καραμανλή, όταν ο αμίμητος Μεμάς Τσαλδάρης διατύπωνε το δόγμα «είδηση αποτελεί μόνο ό,τι αφορά το κυβερνητικό έργο, διότι μόνον η κυβέρνηση επιτελεί έργο», μέχρι σήμερα.

Μήπως, όμως, η «νέα ΕΡΤ», αυτή που θα στήσουν ο Σαμαράς με το επιτελείο του, δίνοντας μερικά πόστα και στους άλλους δύο θλιβερούς βαστάζους του τρίο Ξεφτίλα, δε θα είναι το ίδιο; Δε θα είναι ντουντούκα της συγκυβέρνησης; Δε θα μαζέψει χρυσοκάνθαρους δημοσιογράφους, συμβούλους και άλλα λαμόγια «ειδικών θέσεων»;

Δεν πρόκειται, λοιπόν, περί του χαρακτήρα της κρατικής τηλεόρασης. Αυτός ήταν, είναι και θα παραμείνει ο ίδιος. Σ' αυτό το θέμα θέλουν να στρέψουν την προσοχή μας, για να μας κάνουν να ξεχάσουμε το μείζον. Να συζητάμε για το χαρακτήρα της ΕΡΤ και να μην εστιάζουμε στο γεγονός ότι με μια απλή υπογραφή 2.656 άνθρωποι πετάχτηκαν στο δρόμο. Και η πλειοψηφία αυτών των ανθρώπων είναι εργαζόμενοι, δεν είναι λαμόγια και χρυσοκάνθαροι.

Την Πράξη Νομοθετικού Περιεχομένου που υπέγραψε η συγκυβέρνηση με δυσκολία θα την υπέγραφε και η χούντα. Τρεις υπουργοί, με μια κοινή απόφασή τους, μπορούν να κλείνουν μια δημόσια επιχείρηση, οργανισμό, φορέα και να πετάνε όλους τους εργαζόμενους στο δρόμο. Είναι ο υπουργός Οικονομικών, ο υπουργός που εποπτεύει τον οργανισμό, το φορέα ή την επιχείρηση και ο υπουργός Δημόσιας Τάξης (!), για να εξασφαλίσει την απαιτούμενη δόση κρατικής καταστολής.

Τα παπαγαλάκια άρχισαν ήδη τη βρόμικη δουλειά, για να ενεργοποιήσουν τον φασίζοντα «κοινωνικό αυτοματισμό»: «Και τι μας νοιάζει εμάς, για τα λαμόγια και τους χασομέρηδες;». Θυμηθείτε, όμως, ότι η πρώτη αστυνομική επιχείρηση της σημερινής τρικομματικής κυβέρνησης δεν έγινε ενάντια σε εργαζόμενους του δημόσιου τομέα. Τα ΜΑΤ επιτέθηκαν για να σπάσουν την πολύμηνη απεργία στην «Ελληνική Χαλυβουργία». Ακολούθησε η επιστράτευση στο μετρό, στην ακτοπλοΐα, στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση, για να φτάσουμε στο κλείσιμο της ΕΡΤ. Νομίζετε ότι θα σταματήσουν στην ΕΡΤ; Νομίζετε ότι θα σταματήσουν στους φορείς του ευρύτερου δημόσιου τομέα;

«Διαίρει και βασίλευε» ήταν το δόγμα της βρετανικής αποικιοκρατίας. «Διαίρει και βασίλευε» είναι το δόγμα που χρόνια τώρα εφαρμόζουν οι κυβερνήσεις. Δυστυχώς με αποτελεσματικότητα. Όταν σπάσει αυτό το δόγμα, όταν η ταξική ενότητα βάλει τη σφραγίδα της στις εξελίξεις, τότε θα δημιουργηθεί η πρώτη αναγκαία συνθήκη για την άνοδο της ταξικής συνειδητότητας.

■ Γλάστρες

Οι συνταξιοχικές οργανώσεις οργάνωσαν κινητοποίηση στο υπουργείο Εργασίας. Ο Βρούτσος άνοιξε το γραφείο του και δέχτηκε τους εκπροσώπους τους. Πόζαραν μάλιστα όλοι μαζί στο φωτογραφικό φακό. Ο Βρούτσος καταλαβαίνουμε γιατί ποζάρισε καμαρωτός μαζί τους, σε ρόλο στοργικού πατέρα. Για να εκδώσει στη συνέχεια ένα δελτίο Τύπου, το οποίο έστειλε μαζί με τη φωτογραφία, διακηρύσσει ότι «έγινε μια ειλικρινής συζήτηση για ζητήματα αρμοδιότητας του υπουργείου και ο υπουργός διαβεβαίωσε τους εκπροσώπους των συνταξιούχων για την απρόσκοπτη καταβολή των συντάξεων και τη συνεχή στήριξη του ασφαλιστικού συστήματος από τον κρατικό προϋπολογισμό ενώ τους ενημέρωσε για μια σειρά από θέματα που επιλύθηκαν»!!!

Οι πρόεδροι των συνταξιοχικών οργανώσεων, όμως, γιατί ποζάρισαν σαν γλάστρες του Βρούτσου και καμαρώνουν σαν γύφτικα σκεπήρνια; Ρητορικό είναι, βέβαια, το ερώτημα.

ΥΓ: Ο καμαρωτός γκριζομάλης στα δεξιά του Βρούτσου είναι ο Δήμος Κουμπούρης, παλιό συνδικαλιστικό στέλεχος του Περισσού, βουλευτής του για ένα φεγγάρι και νυν πρόεδρος της Ομοσπονδίας Συνταξιούχων ΙΚΑ ΕΤΑΜ. Τυχαία νομίζετε τον έβαλε ο Βρούτσος στο πλευρό του κατά το ποζάρισμα; Ήθελε να δείξει ότι αυτός δεν έχει κανένα πρόβλημα με το ΠΑΜΕ.

■ Αμυνα μετά το φιάσκο

Ο Αλεξί Μίλερ, ο μπος της Gazprom, έμπαινε στο Μαξίμου πιο εύκολα από κάθε υπουργό της συγκυβέρνησης. Εκτιμώντας ότι έρχεται το μεγάλο deal, το προπαγανδιστικό επιτελείο του Μαξίμου συμβούλευσε τον Σαμαρά να πάρει πάνω του την πώληση της ΔΕΠΑ στον ρωσικό μονοπωλικό κολοσσό, για να δείξει πως αυτός είναι πρωθυπουργός της πράξης, που μπαίνει μπροστά και βγάζει δουλειά, και όχι ένας φαφλατάς που λέει μόνο λόγια. Γι' αυτό και συναντούσε ο ίδιος τον Μίλερ, δημοσιοποιώντας τις συναντήσεις.

Μετά την απόσυρση της Gazprom από το διαγωνισμό για την πώληση της ΔΕΠΑ, την οποία ο Σαμαράς και το επιτελείο του έμαθαν στο παραπάντε, υπέστησαν σοκ. Γιατί το φιάσκο το χρεώνεται ο ίδιος ο Σαμαράς και όχι κάποιος υπουργός του. Δεν υπάρχει αμφιβολία ότι σε εύθετο χρόνο κάποια κεφάλια θα πέσουν (Χατζηδάκης;). Προς το παρόν, προσπαθούν να συμμαζέψουν τα ασυμμάζεψα, βάζοντας στην κυκλοφορία σενάρια σύμφωνα με τα οποία ο Σαμαράς «είναι γενναίος πολιτικός», ο οποίος «παίρνει ρίσκα» και «αδιαφορεί για το πολιτικό κόστος». Γι' αυτό και πήρε πάνω του τη διαπραγμάτευση με τη Gazprom, θέλοντας να πείσει τον Μίλερ ότι εγγυάται ο ίδιος για την ιδιωτικοποίηση.

■ Περι ευελιξίας

Ο Σαμαράς ο ίδιος διαβεβαίωσε ότι δεν υπάρχει ζήτημα λήψης νέων μέτρων μετά το ναυάγιο της πώλησης της ΔΕΠΑ. Δεδομένου ότι στο περιβόητο «πρόγραμμα» η πώληση της ΔΕΠΑ λογαριαζόταν γύρω στο 1 δισ. ευρώ, δημιουργείται ισόποση μαύρη τρύπα, η οποία σύμφωνα με το Μνημόνιο θα πρέπει να καλυφθεί από άλλες πηγές. Δεν ξέρουμε τι θα γίνει τελικά, αν όμως αληθεύει αυτό που ο ίδιος ο Σαμαράς δή-

λωσε, βλέπουμε τους εκπροσώπους των ιμπεριαλιστών δανειστών να δείχνουν μια εξαιρετική ευελιξία. Επειδή είναι αυτοί που οδήγησαν σε ναυάγιο την πώληση της ΔΕΠΑ στους Ρώσους (για λόγους ευρύτερου ιμπεριαλιστικού ανταγωνισμού), μπορεί να μην απαιτήσουν την άμεση κάλυψη της μαύρης τρύπας με τη λήψη νέων αντιλαϊκών μέτρων. Αντίθετα, όταν πρόκειται για την απόδοση συγκεκριμένων αντιλαϊκών μέτρων, ακόμα και απόδοση σημαντικά χαμηλότερη από την πώληση της ΔΕΠΑ, δείχνουν απόλυτη ακαμψία.

■ Ο φόβος τους

«Χωρίς προοπτικές για το μέλλον, μετατρέπεται σε προοπτική μόνον η εξέγερση. Το αύριο είναι κενό ελπίδας και το σήμερα γεμάτο αγωνία». Θα μπορούσαν να είναι λόγια του προέδρου του ΣΕΒ Δ. Δασκαλόπουλου. Όμως τα είπε ο πρόεδρος της Ενωσης Νέων Ιταλών Βιομηχάνων, Γιάκοπο Μορέλι, μιλώντας στο ετήσιο συνέδριο του καπιταλιστικού συνδικάτου της γείτονος. Δεν είναι η πρώτη φορά που εκπρόσωποι καπιταλιστικών συνδικάτων εκφράζουν τους φόβους τους για μια εργατική εξέγερση. Περίπου τα ίδια είπε πρόσφατα ο Γιούνκερ: «Δεν αποκλείω να διατρέξουμε τον κίνδυνο να δούμε μια κοινωνική επανάσταση, μια κοινωνική εξέγερση (...) Νομίζω ότι θα πρέπει να βρούμε μια τομή μεταξύ των αναπτυξιακών πολιτικών και της δημοσιονομικής εξυγίανσης». Οι αστοί, όμως, δεν μένουν μόνο στους φόβους. Επιστρατεύουν τους μηχανισμούς τους. Όχι μόνο τους μηχανισμούς καταστολής, αλλά και τους μηχανισμούς της ενσωμάτωσης. Κόμματα, συνδικάτα, ΜΜΕ, διανοούμενοι, ΜΚΟ, έναν τεράστιο στρατό, φανερό και αφανή. Και μέχρι στιγμής τα καταφέρνουν.

Σημασία, λοιπόν, έχει τι κάνει το δικό μας στρατόπεδο. Άλλοι περιορίζονται σε μια εσχατολογική αναμονή για την εξέγερση που κάποια στιγμή θα έρθει. Άλλοι στήνουν

καρικατούρες εξεγέρσεων. Άλλοι ορκίζονται στην εξέγερση την ώρα που τσαλαβουτούν στα λασπόνερα του αστικού κοινοβουλευτισμού. Άλλοι ξορκίζουν την επαναστατική βία όταν εκδηλώνεται. Κι άλλοι ακολουθούν τον αυθορμητισμό των εργαζόμενων και νεολαϊστικών μαζών, θεωρώντας ότι μπορεί να υπάρξει νικηφόρα εξέγερση χωρίς πολιτική οργάνωση, χωρίς προγραμματική συγκρότηση, χωρίς άνοδο της ταξικής-επαναστατικής συνειδητότητας.

■ Στο δρόμο του Κωστάκη

Ο Λαλιώτης ζει, τον Αλέξη οδηγεί! Όχι, δεν αναφερόμαστε στα σενάρια που κάποια στιγμή είχαν δει το φως της δημοσιότητας, σύμφωνα με τα οποία ο άλλοτε αρχιπροπαγανδιστής του ΠΑΣΟΚ γουστάρει τον Τσίπρα και αποτελεί άτυπο σύμβουλό του (δεν έχουμε κάποια τέτοια πληροφορία), αλλά στο πολιτικό σπλ που είχε καθιερώσει ο Λαλιώτης. Όταν δε θέλεις να δεσμευτείς για τίποτα, όταν δεν έχεις να πεις τίποτα, τότε χρησιμοποιείς ένα συνδυασμό ηχηρών λέξεων, που παράγουν ένα εντυπωσιακό, πλην όμως ακατανόητο αποτέλεσμα. Κάπως έτσι παρήχθησαν τις δεκαετίες του '80 και του

'90 οι περιβόητοι νεολογισμοί του ΠΑΣΟΚ.

Θυμηθήκαμε το δόγμα προπαγάνδας του Λαλιώτη διαβάζοντας τα εξής αποσπάσματα από την ομιλία του Τσίπρα στο Ναύπλιο, στα οποία υποτίθεται ότι περιλαμβάνεται το πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ για τους Δήμους: «Σκοπεύουμε να καταργήσουμε τον "Καλλικράτη" και να εγκαθιδρύσουμε μια νέα αρχιτεκτονική και ένα νέο θεσμικό πλαίσιο που θα προσδιορίζει με σαφήνεια τις αρμοδιότητες κάθε επιπέδου και θα προβλέπει με ακρίβεια την κατανομή των απαιτούμενων πόρων και των αντίστοιχων επενδυτικών μέσων. Η Κυβέρνηση της Αριστεράς θα φέρει μπροστά στον ελληνικό λαό προς έγκριση μια νέα λεπτομερή μελέτη της εθνικής Επικράτειας, με στόχο οι νέοι Δήμοι που θα προτείνονται να δομούνται στη βάση οργανικών κοινωνικο-οικονομικών και πολιτιστικών εννοιών και να έχουν υψηλό βαθμό εσωτερικής χωρικής συνοχής. Οι νέοι Δήμοι θα έχουν διακριτή ταυτότητα και θα είναι εύληπτες ενότητες, αναγνωρίσιμες, άμεσα προσβάσιμες και ελέγξιμες από την τοπική τους κοινωνία». Καταλάβατε κάτι συγκεκριμένο; Όχι. Αυτό ακριβώς θέλει και ο ΣΥΡΙΖΑ.

■ Κακό σπυρί

Σε κακό σπυρί εξελίσσεται για τον Τσίπρα και την παρέα του ο Μανώλης Γλέζος. Μπορεί να φιλήθηκαν σταυρωτά στη φιάστα του Σκοπευτήριου της Καισαριανής, όμως ο Γλέζος το ξέκοψε, ότι θα είναι μέχρι το τέλος αντίθετος στη διάλυση των συνιστωσών, διασαλπίζοντας για μια ακόμη φορά από ραδιοφωνική του συνέντευξη: «Είναι δικαίωμα του Συνασπισμού να κάνει ό,τι θέλει. Οι Ενεργοί Πολίτες έχουμε πει ότι δεν δεχόμαστε να αποφασίζει άλλος για εμάς. Τη μεγάλη νίκη του 27% την πετύχαμε χάρη σ' αυτό το σχήμα, με το σχήμα αυτό που πετύχαμε πρέπει να συνεχίσουμε, όπως ακριβώς το χαράξαμε». Άρα, για ν' απαλλαγεί απ' αυτό το κακό σπυρί η ομάδα Τσίπρα, θα πρέπει να δώσει στον Γλέζο υψηλό κομματικό αξίωμα. Να ρίξουμε μια ιδέα, μήπως βοηθήσει; Γιατί δεν τον κάνετε επίτιμο πρόεδρο του κόμματος;

■ Ερωτας για τον Καμμένο!

«Καταρχάς, οφείλουμε να υπογραμμίσουμε ότι το πολιτικό δάρρος του Πάνου Καμμένου να εμμένει στην αντιμνημονιακή γραμμή και να ιδρύσει τους ΑΝΕΛ συνιστά **ουσιαδή προσφορά προς τον ελληνικό λαό...**

Απαιτούσε όχι μόνο πολιτική ευφυΐα, αλλά πρωτίστως πολιτικό θάρρος πολύ άνω του μετρίου για να τολμήσει στέλεχος της ΝΔ να φτιάξει αντιμνημονιακό κόμμα και **δικαίως οι ΑΝΕΛ ανταμείφθηκαν γενναϊόδωρα από τον ελληνικό λαό...**

Μπορεί να ακούγεται υπερβολικό, αλλά ο ρόλος του Πάνου Καμμένου στην πολιτική παγίωση του ανειρήνευτου χάσματος αντιμνημονιακών - μνημονιακών δυνάμεων υπήρξε καθοριστικός και ανεκτίμητος...

Ο Πάνος Καμμένος έκανε μια εντυπωσιακή υπέρβαση για πολιτικό ηγέτη με τόσο δεξιές πεποιθήσεις: συνειδητοποίησε ότι μόνο αν το κόμμα του συμμετάσχει σε ενδεχόμενη κυβέρνηση συνεργασίας υπό τον ΣΥΡΙΖΑ (...) έχει ελπίδες...

Χωρίς να διστάσει και παρά τις αντιδράσεις στους κόλπους των ΑΝΕΛ, ο Πάνος Καμμένος προσανατόλισε το κόμμα του προς τον ΣΥΡΙΖΑ. Η κίνησή του είναι εξαιρετικά ευφυής...

Σε αναζήτηση συμμάχων, οι ΑΝΕΛ είναι το μόνο αντιμνημονιακό κόμμα με κοινοβουλευτική εκπροσώπηση που είναι πρόθυμο να συγκροτήσει κυβέρνηση με τον ΣΥΡΙΖΑ...

Οι ΑΝΕΛ, όπως και η εκρηκτική άνοδος του εκλογικού ποσοστού του ΣΥΡΙΖΑ, είναι τέκνο της οργής του λαού μας κατά του Μνημονίου. Αν ο κόσμος βγει πάλι στους δρόμους, ο ΣΥΡΙΖΑ θα είναι σίγουρα πρώτο κόμμα και οι ΑΝΕΛ θα συμμετάσχουν στην κυβέρνησή του, με όλες τις εξελίξεις ανοιχτές. Αν όμως επικρατήσει κλίμα απελπισίας και μοιρολατρικής αποδοχής της κατάστασης, ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ θα κυβερνήσει ποτέ ούτε οι ΑΝΕΛ θα μακροημερεύσουν».

Ποιος είναι ο δημοσιογράφος (μοστράρεται ως ριζοσπάστης αριστερός και μέγας πολιτικός αναλυτής, τρομάρα του!) που, πέραν όλων των άλλων, ανακάλυψε ότι ο Καμμένος αποτελεί... πολιτική ιδιοφυΐα (μόνο το «φέκασμα» ξέχασε να αναφέρει); Για να μην κουράζεστε, σας ενημερώνουμε ότι είναι ο Γιώργος Δελαστικός, στέλεχος του ΝΑΡ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ (εκτός των άλλων ιδιοτήτων του)! Τα υπόλοιπα μπορείτε να τα συμπληρώσετε μόνοι σας.

Εμείς, πάντως, δεν μπορούμε να δεχτούμε ότι ένας άνθρωπος μπορεί να έχει πολλές πολιτικές ταυτότητες. Ειδικά ένα ηγετικό στέλεχος πολιτικής οργάνωσης που δημοσιογραφεί στον αστικό τύπο. Στο κάτω-κάτω, ο Δελαστικός δεν κάνει ρεπορτάζ, αλλά κάνει μια ορισμένη πολιτική ανάλυση που δεν μπορεί παρά να τον εκπράξει. Ας κρατήσουμε, λοιπόν, το ότι το ηγετικό στέλεχος του ΝΑΡ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ μάς λέει πως η ελπίδα μπορεί ν' ανθίσει μόνο με μια συγκυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου.

ΥΓ: Η αιογραφία του Καμμένου από τον κ. Δελαστικό έγινε στο περιοδικό «Εικόνες» (6.6.13).

«Οι Ευρωπαίοι δεν πρέπει να στηρίζονται μακροπρόθεσμα στο ΔΝΤ. Στην ΕΕ πρέπει να καταβληθεί κάθε δυνατή προσπάθεια για να τεθεί υπό έλεγχο η κρίση, ώστε να μη χρειάζομαστε τη βοήθεια του Ταμείου». Όταν αυτά λέγονται από τον Βόλφγκανγκ Σόιμπλε, τότε έχουμε ένα φαινομενικά παράδοξο. Διότι είναι γνωστό ότι το ΔΝΤ στην Ευρώπη δεν το έφερε ο Γιωργάκης Παπανδρέου (όπως θέλει η χυδαία λαϊκιστική προπαγάνδα των Καμμένων και σίας), αλλά το έφεραν οι Γερμανοί, οι οποίοι δεν είχαν εμπιστοσύνη στη γραφειοκρατία των Βρυξελλών και κάλεσαν το ΔΝΤ που διαθέτει το know how σε σκληρά προγράμματα λιτότητας και οικονομικής-πολιτικής επιτήρησης. Το παράδοξο είναι, όμως, μόνο φαινομενικό, γιατί όπως οι Γερμανοί έφεραν το ΔΝΤ στην ΕΕ έτσι θέλουν και να το διώξουν, δεδομένου ότι αποτελεί ένα όργανο που ελέγχεται κυρίως από τις ΗΠΑ. Αλλωστε, το σχετικό know how διαθέτουν πλέον και οι γραφειοκρατίες της Κομισιόν και της ΕΚΤ, οι οποίες από κοινού

γερμανικό ινστιτούτο με έδρα το Κίελο) κατέληξε στο συμπέρασμα ότι από την αρχή της χρηματοπιστωτικής κρίσης (έτσι την ορίζουν και όχι ως κρίση του καπιταλισμού) η Γερμανία έχει κερδίσει 80 δισ. ευρώ! Οι υπολογισμοί αφορούν έμμεσα κέρδη, λόγω διαφοράς επιτοκίων, και όχι τα άμεσα κέρδη που έβγαλε το γερμανικό χρηματιστικό κεφάλαιο ως πιστωτής.

Γι' αυτό και λίγο πριν εκστρατεύσει ο ίδιος κατά του ΔΝΤ και της παρουσίας του στην Ευρώπη, ο Σόιμπλε έβαλε τον επί του Τύπου εκπρόσωπό του Μάρτιν Κότχαους να απορρίψει με κατηγορηματικότητα κάθε συζήτηση περί νέας αναδιάρθρωσης του ελληνικού χρέους, τονίζοντας με νόημα: «Από τις δηλώσεις και συνεντεύξεις Τύπου του ΔΝΤ δεν βλέπω ότι ζητά με οποιονδήποτε τρόπο νέο κούρεμα του ελληνικού χρέους». Ο Κότχαους συμπλήρωσε ότι «το πρόγραμμα της Ελλάδας έχει ζωή μόλις έξι μηνών (σ.σ. εννοούσε από το τρίτο Μνημόνιο και μετά) και εκείνο που έχει σημασία είναι να υλοποιηθεί όπως έχει

κρίση στην Ευρωζώνη. Επειδή –συνεχίζει ο Μινχάου– το πιθανότερο είναι η Γερμανία και η Κομισιόν να αγνοήσουν τις προειδοποιήσεις του ΔΝΤ, θα πρέπει το Ταμείο να επιβάλει μόνο του αλλαγή πολιτικής ή να προετοιμαστεί για να εγκαταλείψει την τρικόκα.

Μπορούμε να καταλάβουμε, λοιπόν, γιατί ο Σόιμπλε έσπευσε να πει ότι η Ευρωζώνη πρέπει να απαλλαγεί από το ΔΝΤ. Πλέον, και το know how υπάρχει στην Ευρωζώνη, και μηχανισμοί ελέγχου και επιτήρησης έχουν οικοδομηθεί, και η γερμανική ηγεμονία έχει επιβληθεί, και η κρίση στη χρηματοπιστωτική σφαίρα έχει κατά βάση ελεγχθεί. Ετσι κι αλλιώς, τα κεφάλαια που διέθεσε για δάνεια το ΔΝΤ είναι πολύ λίγα σε σχέση με τη μεγάλη επιρροή που απέκτησε στις ευρωπαϊκές υποθέσεις. Το νέο «κούρεμα»

Προπαγάνδα και πραγματικότητα

με το ΔΝΤ διαχειρίζονται προγράμματα σκληρής λιτότητας και οικονομικού-πολιτικού ελέγχου στην Ελλάδα, την Πορτογαλία, την Ιρλανδία, την Κύπρο, εμμέσως και στην Ισπανία.

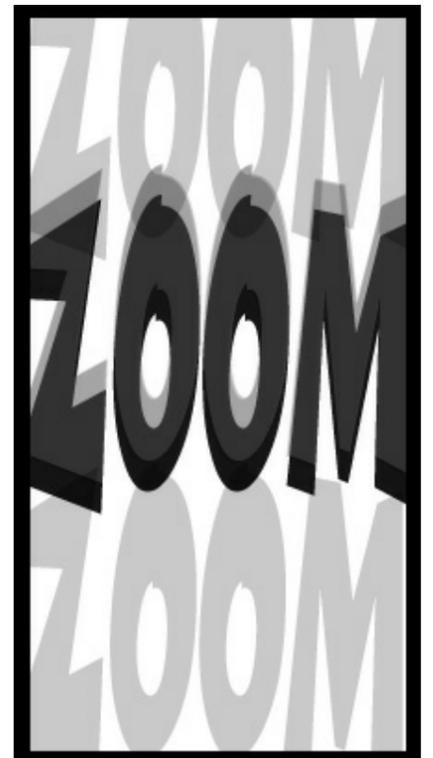
Ούτε είναι τυχαίο ότι η έκρηξη Σόιμπλε (είχε προηγηθεί αυτή του Ολι Ρεν) έρχεται μετά τη νέα ενορχηστρωμένη επίθεση των μηχανισμών του ΔΝΤ ενάντια στην ΕΕ, η οποία υποτίθεται ότι φταίει για την αποτυχία του ελληνικού «προγράμματος» τα πρώτα δύο χρόνια (τώρα υποτίθεται ότι όλα πάνε καλά). Όχι πως οι Γερμανοί ανησυχούν ότι το ΔΝΤ μπορεί να τους πάρει την ηγεμονία στα της Ευρωζώνης, όμως με τέτοιου τύπου παρεμβάσεις κάνει και οικονομική ζημία, ανεβάζοντας τα κόστος δανεισμού στην Ευρωζώνη, και πολιτική ζημία στο κόμμα της Μέρκελ και του Σόιμπλε, που σε τέσσερις μήνες έχει εκλογές και δε θέλει ν' ακούγεται ότι πιθανόν να χρειαστεί νέο «κούρεμα» του ελληνικού χρέους, το οποίο αυτή τη φορά θα αφορά τα δάνεια που έχει δώσει στην Ελλάδα ο λεγόμενος «επίσημος τομέας» (OSI – Official Sector Involvement). Οι πολιτικοί αντίπαλοι των Χριστιανοδημοκρατικών περιμένουν στη γωνία, έτοιμοι να τους κατηγορήσουν ότι «κατασπαταλούν τα χρήματα των γερμανών φορολογούμενων». Κι άντε να εξηγήσεις στον αποκτηνωμένο γερμανό μικροαστό και μεσοαστό, με την τευτονική αλαζονεία, ότι και νέο «κούρεμα» να γίνει ο γερμανικός ιμπεριαλισμός θα εξακολουθήσει να κερδίζει. Οπως κερδίζει μέχρι τώρα.

Πολύ πρόσφατα το Bloomberg μετέδωσε ότι έρευνα που διεξήγαγε το Ινστιτούτο Παγκόσμιας Οικονομίας (IFW:

αποφασιστεί», ενώ δεν παρέλειψε ν' αφήσει λίγο ανοιχτό το παράθυρο, με την επισήμανση ότι «αν η Ελλάδα εμφανίσει πρωτογενές πλεόνασμα, αν ολοκληρωθεί υποδειγματικά το πρόγραμμα και διαπιστωθεί ανάγκη πρόσθετης χρηματοδότησης, τότε θα δούμε τι πρόσθετες διευκολύνσεις μπορούν να γίνουν στην Ελλάδα».

Εχουμε, λοιπόν, για μια φορά ακόμη, τους «καλούς» εναντίον των «κακών», το ΔΝΤ εναντίον της Κομισιόν, της ΕΚΤ και των Γερμανών που περνούν τις απόψεις τους στην ΕΕ. Αυτά, όμως, μόνο σε επίπεδο προπαγάνδας, που τροφοδοτεί λαϊκά αναγνώσματα στις αστοφυλάδες, και όχι σε επίπεδο ουσίας. Σε επίπεδο ουσίας τα πράγματα είναι εξαιρετικά απλά και εμείς δικαιούμαστε να το πούμε αυτό, διότι από την άνοιξη του 2010 ήδη είχαμε πει αυτά που εξακολουθούμε να λέμε μέχρι σήμερα, χωρίς να χρειαστεί να κάνουμε κωλοτούμπες ή γαργάρες με ταβανόπροκες.

Οι «καλοί», όπως μας έλεγε πριν από λίγο καιρό και ο ΣΥΡΙΖΑ, διά στόματος Αλέξη Τσίπρα, είναι οι διευθύνοντες το ΔΝΤ. Ουδείς, βέβαια, διεθνώς δίνει σημασία στη φτηνιάρικη πολιτική σπέκουλα που κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ στην Ελλάδα. Αντίθετα, δίνουν μεγάλη σημασία στο τι γράφει ο συνονόματος του Σόιμπλε, Βόλφγκανγκ Μινχάου, η πριμαντόνα των Financial Times, του γηραιού δημοσιογραφικού οργάνου του αγγλοσαξωνικού χρηματιστικού κεφάλαιου. Ο Μινχάου, λοιπόν, έγραψε πρόσφατα ότι η αυτοκριτική που κάνει το ΔΝΤ στην τελευταία έκθεσή του για το ελληνικό «πρόγραμμα» είναι η πιο έντιμη ανάλυση που έχει γίνει από επίσημο οργανισμό για την

του ελληνικού χρέους και το νέο δανεισμό που σίγουρα θα χρειαστεί μπορούν να τα διεκπεραιώσουν οι γερμανοί ιμπεριαλιστές με τους συμμάχους τους στην Ευρωζώνη, χωρίς να υφίστανται συνεχώς τις πλαγιοκοπήσεις του ΔΝΤ που ενεργεί για λογαριασμό των ΗΠΑ και της Βρετανίας.

Εμείς, όμως, πρέπει να βλέπουμε την ουσία και όχι να προσπαθούμε να επιλέξουμε ιμπεριαλιστικό στρατόπεδο. Όταν αυτοί μιλούν για βιωσιμότητα του ελληνικού χρέους εννοούν να μπορεί η Ελλάδα ως κράτος να πληρώνει τοκοχρεολύσια. Αυτό μέχρι στιγμής το έχουν καταφέρει, κάνοντας διάφορες αλλαγές στο σχέδιο του πρώτου Μνημόνιου. Το ίδιο θα κάνουν και στη συνέχεια και δεν έχει νόημα να προσπαθήσουμε να μαντέψουμε σε τι κινήσεις θα προβούν. Ενδεχομένως και οι ίδιοι να μην έχουν ακόμα καταλήξει. Όμως, είτε νέο «κούρεμα» γίνει, είτε νέα επιμήκυνση, είτε μείωση επιτοκίων, το βέβαιο είναι ότι: α) θα εξακολουθήσουν να απομυζούν τον ελληνικό λαό μέσω της σκληρής δημοσιονομικής πολιτικής και β) θα προωθούν την κινεζοποίηση, εργαλειοποιώντας το χρέος, ώστε να καταστεί η Ελλάδα μια χώρα με φτηνό και υπάκουο εργατικό δυναμικό, που θα μπορεί να εξασφαλίζει τη μέγιστη κερδοφορία στα ευρωπαϊκά μονοπώλια. Αυτός είναι ο στρατηγικός τους στόχος και μέχρι στιγμής τον πετυχαίνουν. Κι αυτό είναι που πρέπει να ανατραπεί.

Πέτρος Γιώτης

■ Νομοσχέδιο για το Κτηματολόγιο

Μεγάλες ανατροπές στη δασική νομοθεσία

Την προηγούμενη βδομάδα, σε άρθρο μας με τίτλο «Νομοσχέδιο για το κτηματολόγιο: με φωτογραφική διάταξη συνεχίζεται το σκάνδαλο του Πόρτο Καρράς - Μεγάλες ανατροπές στη δασική νομοθεσία», επισημάναμε ότι στο νομοσχέδιο αυτό, μετά την περιβόητη δημόσια διαβούλευση, μπήκαν εμβόλιμες φωτογραφικές διατάξεις (με μία απ' αυτές συνεχίζεται το σκάνδαλο Πόρτο Καρράς - Χρ. Πάχτα), ενώ προκαλούνται μεγάλες ανατροπές στη δασική νομοθεσία. Παραθέσαμε την εμβόλιμη φωτογραφική διάταξη με την οποία συνεχίζεται το σκάνδαλο του Πόρτο Καρράς και επισημάναμε ότι μ' αυτή τη διάταξη καταργείται το άρθρο 38 παρ. 1 του νόμου 998/1979, που παρείχε προτσούς στα δάση και τις δασικές εκτάσεις που είχαν μεν εκχερσωθεί «με νόμιμες αποφάσεις» της διοίκησης πριν την 11η Ιούνη του 1975 (ημερομηνία ψήφισης του συντάγματος του 1975), αλλά δεν δημιουργήθηκαν σ' αυτές καταστάσεις μη αναστρέψιμες. Σ' αυτές τις περιπτώσεις, που ήταν η πλειοψηφία, οι εκτάσεις κηρύσσονταν αναδασωτέες και έτσι έκλεινε ο δρόμος στους καταπατητές ν' αλλάξουν τη χρήση τους.

Με αυτή την εμβόλιμη φωτογραφική διάταξη, σύμφωνα με την οποία εκτάσεις που έχουν απωλέσει το δασικό τους χαρακτήρα με διοικητική πράξη που καλύπτεται από το τεκμήριο της νομιμότητας δεν είναι πια δάση ή δασικές εκτάσεις, ο αναπληρωτής υπουργός ΠΕΚΑ Σ. Καλαφάτης **ανοίγει το δρόμο στον ιδιοκτήτη του Πόρτο Καρράς Κ. Στέγγο να πετύχει τον πρώτο του στόχο, που είναι ο αποχαρακτηρισμός ενός δάσους έκτασης 17.630 στρεμμάτων.** Γιατί χωρίς το συνολικό αποχαρακτηρισμό αυτού του δάσους στο Μαρμαρά Χαλκιδικής (δεν είναι το μοναδικό προαπαιτούμενο, γιατί απαιτούνται και άλλες προϋποθέσεις), ο Κ. Στέγγο δεν μπορεί να νομιμοποιήσει την εκδοθείσα οικοδομική άδεια 199/2010, με την οποία θέλει να χτίσει 585 πολυτελείς βίλες.

Ο Κ. Στέγγο, μετά την απόρριψη της (ν)τροπολογίας Πάχτα το Γενάρη του 2004, δεν το έβαλε κάτω. Αφού δεν μπορούσε με μια μόνο πράξη χαρακτηρισμού να αποχαρακτηρίσει την έκταση, άλλαξε τακτική και επέβαλε στο Δασαρχείο Πολυγύρου αιτήσεις (τουλάχιστον τέσσερις στο διάστημα 2004-2009), με τις οποίες ζητούσε Πράξη Χαρακτηρισμού, με στόχο να πετύχει τον αποχαρακτηρισμό εκτάσεων εκατοντάδων στρεμμάτων, που ανήκουν στο δάσος των 17.630 στρεμμάτων. **Βρέθηκαν δασολόγοι δημόσιοι υπάλληλοι του Δασαρχείου Πολυγύρου που εξέδωσαν Πράξεις Χαρακτηρισμού, με τις οποίες ικανοποίησαν τις απαιτήσεις του Κ. Στέγγο στην πλειοψηφία των περιπτώσεων.**

Μιλήσαμε πρόσφατα με μερικούς απ' αυτούς τους υπηρεσιακούς παράγοντες (ένας έχει βγει στη σύνταξη) και τους επισημάναμε ότι δεν είχαν το δικαίωμα να προχωρήσουν σε «φιλετάρισμα» του δάσους και σε τμηματικές Πράξεις Χαρακτηρισμού. Τους επισημάναμε, ακόμη, ότι από τις 25 Οκτώβρη του 1987, που είχε λήξει ο αποχαρακτηρισμός του δάσους των 17.630 στρεμμάτων στο Μαρμαρά Χαλκιδικής, άφειλαν να εισηγηθούν την έκδοση αποφάσεων κήρυξης ως αναδασωτέων των εκτάσεων που είχαν εκχερσωθεί και δεν είχαν δημιουργη-

θεί σ' αυτές καταστάσεις μη αναστρέψιμες. Κάτι που δεν έκαναν.

Στο προηγούμενο σχολίο μας αναφερθήκαμε σε μία τέτοια απόπειρα του Κ. Στέγγο και στην άρνηση του τότε δασάρχη Πολυγύρου και νυν συνταξιούχου να προχωρήσει σε μία από τις πολλές τμηματικές Πράξεις Χαρακτηρισμού. Όταν γράφαμε αυτή την πληροφορία δεν γνωρίζαμε ότι ο συγκεκριμένος υπάλληλος, ως δασάρχης Πολυγύρου, είχε ήδη ενδώσει και είχε υπογράψει αρκετές τμηματικές Πράξεις Χαρακτηρισμού. Το πληροφορηθήκαμε τώρα που περιήλθαν στην κατοχή μας όλα τα έγγραφα των Πράξεων Χαρακτηρισμού. Σ' αυτές τις παράνομες ενέργειες των υπηρεσιακών παραγόντων των δασικών υπηρεσιών θα επανέλθουμε. Προς το παρόν επισημαίνουμε, ότι **αυτές οι Πράξεις Χαρακτηρισμού είναι παράνομες και δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να εκδοθούν νόμιμες οικοδομικές άδειες**, δεδομένου ότι όλη η έκταση των 17.630 είναι δάσος.

Στις 8 Απρίλη του 2003, το Δ' Τμήμα του ΝΣΚ στην 164 γνωμοδότησή του είχε αποφανθεί ομόφωνα, ότι από τις 24 Οκτώβρη του 1987 έπαισε να ισχύει ο αποχαρακτηρισμός του δάσους των 17.630 στρεμμάτων. Τη γνωμοδότηση αυτή δεν την υπέγραψε ο τότε υπουργός Γεωργίας Γ. Δρυσ. Επειδή όμως η κυβέρνηση Σημίτη ήθελε πάση θυσία να εξυπηρετήσει τα συμφέροντα του μεγαλοκαπιταλιστή Κ. Στέγγο και του συγκροτήματός του, ανέθεσε στον Χ. Πάχτα να διεκπεραιώσει την υπόθεση αποχαρακτηρισμού της έκτασης, με την κακόφημη (ν)τροπολογία του. Η τύχη της είναι γνωστή. Σηκώθηκε μεγάλος θόρυβος και η κυβέρνηση Σημίτη αναγκάστηκε να την πάρει πίσω, με αποτέλεσμα το δάσος των 17.630 στρεμμάτων να εξακολουθεί να παραμένει δάσος. Στη συνέχεια, φαίνεται ότι κάποιοι σύμβουλοι του Κ. Στέγγο τον συμβούλεψαν να προχωρήσει σε τμηματικές Πράξεις Χαρακτηρισμού, οι οποίες, όπως προείπαμε είναι παράνομες και μ' αυτές δεν μπορεί να αποχαρακτηριστεί το δάσος του Μαρμαρά. Ετσι η πρόθεση του Κ. Στέγγο να χτίσει 585 βίλες σε δάσος παραμένει μετέωρη.

Όπως το φθινόπωρο του 2003 η κυβέρνηση Σημίτη ψήφισε τη γνωστή (ν)τροπολογία αποχαρακτηρισμού του δάσους των 17.630 στρεμμάτων, βάζοντας μπροστά τον Πάχτα, έτσι τώρα η τρικομματική κυβέρνηση έβαλε μπροστά τον Σ. Καλαφάτη, ο οποίος εισήγαγε στο νομοσχέδιο για το Κτηματολόγιο μια εκτεταμένη φωτογραφική διάταξη (περιέχει τρία εδάφια), με την οποία δεν αποχαρακτηρίζεται μόνο το δάσος των 17.630 στρεμμάτων που είχε παραχωρηθεί από τη φασιστική δικτατορία στον εφοπλιστή Καρρά.

Η περίπτωση του δάσους αυτού δεν είναι η μοναδική που με «νόμιμες αποφάσεις της διοίκησης» (τις είχαν επιβάλει οι κυβερνήσεις της Δεξιάς και

του Κέντρου) είχαν δώσει το δικαίωμα σε μεγαλοκαπιταλιστές να εκχερσώνουν δάση. Γνωρίζουμε δύο «χοντρές» περιπτώσεις που έγιναν ξεχερσώματα δασών. Μία του Πόρτο Καρράς και μια του Λάτση που κατασκεύασε δεξαμενές και άλλες εγκαταστάσεις της ΠΕΤΡΟΛΑ σε δάσος που είχε ξεχερσώσει πριν την 11η Ιούνη του 1975.

Είδαμε και το τυρί και τη φάκα

Οι σύμβουλοι του Σ. Καλαφάτη, που του πρότειναν να βάλει εμβόλιμα αυτή την εκτεταμένη φωτογραφική διάταξη, θα έχουν αν όχι πλήρη τουλάχιστον καλή εικόνα για το πόσες εκτάσεις δασών και πού έχουν ξεχερσωθεί, για το ποιοι ενδιαφέρονται για τη νομιμοποίηση των εγκαταστάσεων που έχουν χτιστεί σε δάση, για τα νομικά προβλήματα που έχουν ανακύψει και για τα οποία πρέπει να βρεθεί λύση νομιμοποίησης εκ των υστέρων. Γι' αυτό οι εμπνευστές της φωτογραφικής αυτής διάταξης, την οποία πλέον θα αποκαλούμε (ν)τροπολογία Καλαφάτη, έβαλαν, εκτός από το εδάφιο για τη νομιμοποίηση των ξεχερσωμένων πριν την 11η Ιούνη του 1975 δασών, και δύο ακόμη εδάφια: ένα για τα λεγόμενα εμπράγματα δικαιώματα αυτών που διεκδικούν ή έχουν στην κατοχή τους δάση με διάφορους «περιέργους» τίτλους και ένα για εκείνους που έχουν εκδώσει οικοδομικές άδειες.

Βασικό εργαλείο, όμως, σ' αυτή την εκτεταμένη φωτογραφική διάταξη είναι το εδάφιο με το οποίο αποχαρακτηρίζονται τα δάση που να μεν ξεχερσώθηκαν πριν την 11η Ιούνη του 1975 με «νόμιμες αποφάσεις της διοίκησης», αλλά επειδή μετά τα ξεχερσώματα δεν δημιουργήθηκαν ανεπίστρεπτες καταστάσεις, οι εκτάσεις τους που είχαν ξεχερσωθεί ξανακηρύχτηκαν αναδασωτέες.

Οι περιορισμοί που ισχύουν στα δημόσια δάση, όσον αφορά τη χρήση τους, ισχύουν και στα ιδιωτικά. Ετσι, και αν ακόμη ένας καπιταλιστής φέρεται με τίτλους ως ιδιοκτήτης δάσους, όπως για παράδειγμα ο Κ. Στέγγο, δεν μπορεί να αλλάξει την χρήση, δεν μπορεί δηλαδή να χτίσει (στη συγκεκριμένη περίπτωση 585 πολυτελείς βίλες).

Την περασμένη Τρίτη, στην τρίτη συνεδρίαση της Διαρκούς Επιτροπής Παραγωγής και Εμπορίου, ο Σ. Καλαφάτης με τροπολογία αφαίρεσε τα εδάφια για τα εμπράγματα δικαιώματα και για τις οικοδομικές άδειες, προκειμένου να διασώσει τη φωτογραφική του διάταξη και να την παρουσιάσει ως μη φωτογραφική. Απαντάμε στον Σ. Καλαφάτη ότι είδαμε και το τυρί και τη φάκα. Η φάκα σ' αυτή τη διάταξη (που παραμένει φωτογραφική) είναι ότι αποχαρακτηρίζει για μια φορά ακόμη τα δάση και τις δασικές εκτάσεις που είχαν εκχερσωθεί πριν την 11η Ιούνη του 1975 και

στις οποίες δεν έχουν δημιουργηθεί ανεπίστρεπτες καταστάσεις. Μ' αυτή τη διάταξη ο Σ. Καλαφάτης θέλει να δημιουργηθούν ανεπίστρεπτες καταστάσεις και έτσι να νομιμοποιηθούν οι αποχαρακτηρισμοί, προς όφελος μεγαλοκαπιταλιστών και σε βάρος του δασικού πλούτου και του περιβάλλοντος. Ας αφήσουν κατά μέρος τα κόλπα ο Σ. Καλαφάτης και οι σύμβουλοί του. Να πάρει πίσω ολόκληρη αυτή τη (ν)τροπολογία και στη συνέχεια όλο αυτό το νομοσχέδιο, όπως θα δούμε με στοιχεία.

Ψευδεπιγραφο νομοσχέδιο

Το νομοσχέδιο φέρει τον τίτλο «Συμπλήρωση των διατάξεων περί Εθνικού Κτηματολογίου και άλλες ρυθμίσεις». Ο τίτλος είναι ψευδεπιγραφο, για να συγκαλυφθεί το πραγματικό γεγονός, ότι μ' αυτό το νομοσχέδιο εισάγονται πολλές ακόμη αντιδασικές διατάξεις.

Η ρύθμιση για τους οριοθετημένους οικισμούς αποτελεί μεγάλο δώρο και στους καταπατητές δασών του Αγίου Στεφάνου. Αναφερόμαστε στους οικισμούς που οριοθετήθηκαν από τους πρώην Νομάρχες, χωρίς να έχουν εγκριθεί πολεοδομικές μελέτες με ΠΔ. Μέσα σ' αυτούς τους οικισμούς συμπεριελάβαν δάση και δασικές εκτάσεις, στα οποία είχαν οικοδομηθεί και πολυτελείς βίλες και μεζονέτες. Ένας από τους χιλιάδες -αν όχι δεκάδες χιλιάδες- οικισμούς είναι κι αυτός του Αγίου Στεφάνου, το παλιό Μπογιατί.

Με το νόμο 3889/2010 για τους Δασικούς Χάρτες (μ' αυτόν παραδόθηκαν στην κακόφημη Κτηματολόγιο ΑΕ σχεδόν όλες οι αρμοδιότητες για τους Δασικούς Χάρτες), δόθηκε το πρώτο μεγάλο κτύπημα στα δάση και στις δασικές εκτάσεις που είχαν συμπεριληφθεί στους οριοθετημένους οικισμούς, μιας και οι οριοθετημένοι οικισμοί είχαν εξαιρεθεί από τους Δασικούς Χάρτες και δεν επιτρέπονταν στις δασικές υπηρεσίες να μπαίνουν σ' αυτούς για να προστατεύσουν τα δάση και τις δασικές εκτάσεις. Όλα αυτά συνέβαιναν παρά το ότι, σύμφωνα με τη νομολογία, οι δασικές υπηρεσίες είχαν και έχουν το δικαίωμα να μπαίνουν στους οριοθετημένους οικισμούς που δε διαθέτουν εγκεκριμένες πολεοδομικές μελέτες με ΠΔ.

Ερχεται τώρα ο Σ. Καλαφάτης και με την παρ. 15 του άρθρου 7 του αντιδασικού αυτού νομοσχεδίου τροποποιεί την παρ. 6 του άρθρου 998/1979 στην οποία ορίζεται ποιες εκτάσεις δεν υπάγονται στη δασική νομοθεσία. Στις εκτάσεις που δεν υπάγονται στη δασική νομοθεσία ο Σ. Καλαφάτης συμπεριλαμβάνει και όλες τις εκτάσεις των οριοθετημένων οικισμών, **αποχαρακτηρίζοντας έτσι τα δάση και τις δασικές εκτάσεις που συμπεριλήφθηκαν στον οικισμό του Αγίου Στεφάνου και όλους τους οικισμούς που στήθηκαν στην Ελλάδα.**

Η απόφαση 32/2013 του ΣΤΕ

Η απόφαση αυτή εκδόθηκε από το ΣΤΕ στις αρχές Γενάρη του 2013. Επρεπε από τότε ο Ειδικός Γραμματέας Δασών να δώσει εντολή στην αρμόδια Διεύθυνση (Διεύθυνση Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος) να εκδώσει την εφαρμοστική εγκύκλιο αυτής της απόφασης.

Η ΔΠΔΦΠ, μετά από δική μας πίεση, αναγκάστηκε να υποβάλει γραπτό ερώτημα-πρόταση στον Ειδικό Γραμματέα Δασών και στον Γενικό Διευθυντή Δασών και να τους ζητήσει να εκδώσουν άμεσα την εφαρμοστική εγκύκλιο.

Ο Ειδικός Γραμματέας Δασών Γ. Αμοργιανιώτης απαντά στους υφισταμένους του στη ΔΠΔΦΠ, ότι δε θα εκδοθεί μεν εφαρμοστική εγκύκλιος για την απόφαση 32, αλλά αυτό θα γίνει στο πλαίσιο της λεγόμενης επικαιροποίησης της δασικής νομοθεσίας. Οι αποφάσεις του ΣΤΕ είναι υποχρεωτικές και πρέπει να εφαρμόζονται άμεσα. Η θέση αυτή είναι εκ του πονηρού και πάει να κρύψει το γεγονός ότι η πολιτική ηγεσία του υπουργείου δε θέλει να εφαρμόσει αυτή την απόφαση.

Με την παράγραφο 14 του άρθρου 3 του νομοσχεδίου αυτού εισάγεται το ποσοτικό κριτήριο των 100 τμ για να χαρακτηριστεί μια έκταση δασική. Δηλαδή, οι εκτάσεις που είναι κάτω από 100 τμ παύουν να είναι δασικές και κατατάσσονται στις γεωργικές εκτάσεις! Ετσι, μ' αυτή την τροπολογία θα αποχαρακτηριστούν όλες οι συστάδες που είναι διάσπαρτες σε όλη την Ελλάδα και θα προκληθεί μεγάλη ζημιά στη βιοποικιλότητα. Τέλος, μ' αυτή την τροπολογία υπονομεύεται η απόφαση 32/2013 του ΣΤΕ και διαφαίνεται ότι η πολιτική ηγεσία του ΥΠΕΚΑ, με τη σύμφωνη γνώμη του Ειδικού Γραμματέα Δασών, αποφάσισε να μην εφαρμόσει την απόφαση αυτή.

Με διατάξεις του δασοκτόνου νόμου 3208/2003 είχαν νομιμοποιηθεί παράνομες αποφάσεις της διοίκησης, με τις οποίες είχαν αποχαρακτηριστεί δάση και δασικές εκτάσεις και δεν επιτρεπόταν στις δασικές υπηρεσίες να τις επανακρίνουν. Οι δασικές υπηρεσίες είχαν αντιδράσει και ανάγκασαν την πολιτική ηγεσία να τροποποιήσει αυτές τις διατάξεις με το νόμο 3937 άρθρο 25 παρ. 5. Η διαδικασία επανάκρισης αυτών των αποφάσεων, που άρχισε από το Μάρτη του 2011, δεν ήταν δυνατόν να ολοκληρωθεί, αν αναλογιστούμε μόνο ότι το προσωπικό είναι φοβερά λιγφό. Ερχεται, λοιπόν, τώρα ο Σ. Καλαφάτης και με το άρθρο 15 του νομοσχεδίου καταργεί την επανάκριση των παράνομων αυτών αποφάσεων. Μπαίνουν τα ερωτήματα: **Πόσοι είναι αυτοί που ευνοούνται από τη βίαιη αυτή ανακοπή της επανάκρισης των παράνομων αποφάσεων της διοίκησης; Πόσοι είναι η έκταση των δασών και δασικών εκτάσεων που αποχαρακτηρίστηκαν;**

Τέλος, μ' αυτό το νομοσχέδιο μπαίνει η ταφόπλακα στους δασικούς χάρτες, που παραδίδονται σ' ένα οργανισμό όπως η ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΑΕ, η οποία έχει πλούσιο δασοκτόνο έργο. **Μπαίνει η ταφόπλακα και στο Τεκμήριο του Δημοσίου.** Γι' αυτά, όμως, θα επανέλθουμε.

Γεράσιμος Λιόντος

Μαστίγιο και καρτό... προσφέρει ο Ερντογάν στους διαδηλωτές που εξακολουθούν να κατεβαίνουν στους δρόμους των πόλεων απαιτώντας την παραίτησή του. Μία μέρα μετά την ανακοίνωση ότι θα συναντήσει «εκπροσώπους» των διαδηλωτών, ο Ερντογάν ξαμόλησε τα σκυλιά του να μακελεύουν τον κόσμο στην πλατεία Ταξίμ. Στις 7:30 το πρωί της Τρίτης, οι μπάτσοι επιτέθηκαν με δακρυγόνα και αντλίες νερού στους λίγους διαδηλωτές που είχαν κατασκηνώσει στην πλατεία. Ακολούθησαν συγκρούσεις, ενώ σύννεφα δακρυγόνων σκέπασαν την πλατεία κάνοντας την αναπνοή σχεδόν αδύνατη. Μια ανθρώπινη αλυσίδα που στήθηκε για να σταματήσει τους μπάτσους κόπηκε εύκολα στις 11:30 το πρωί, ενώ μέχρι τη 1:30 μετά το μεσημέρι η πλατεία πνίγονταν στα δακρυγόνα με αποτέλεσμα να σχηματιστεί ένας πυκνός καπνός, όπως επισημαίνει η «Χουριέτ».

Στις 7 το απόγευμα υπήρξε κάλεσμα για νέα συγκέντρωση στην πλατεία Ταξίμ και απ' όλους τους δρόμους δεκάδες χιλιάδες μαζεύτηκαν στην πλατεία. Νέα επέμβαση της αστυνομίας μετέτρεψε την πλατεία σε πεδίο μάχης που κράτησε ολόκληρο το βράδυ, μέχρι τις πρώτες πρωινές ώρες της Τετάρτης. Η καταστολή ήταν άγρια, καθώς εκτός από τα δακρυγόνα και τις υδραντλίες οι μπάτσοι εκτόξευσαν και πλαστικές σφαιρές. Μέλος του τουρκικού τμήματος της Διεθνούς Αμνηστίας δήλωσε στον βρετανικό «Ιντιπέντεντ» ότι «ποτέ η αστυνομική βία δεν ήταν τόσο εκτεταμένη και επίμονη. Πρόκειται για κάτι άνευ προηγουμένου» (12/06/13).

Δυναμική ήταν ωστόσο και η πλευρά των διαδηλωτών που απαντούσαν με βόμβες μολότοφ και δεν διαλύονταν εύκολα. Αποτέλεσμα των ολονύχτιων συγκρούσεων ήταν να τραυματιστούν εκατοντάδες διαδηλωτές (για 1.000 κάνει λόγο ο «Ιντιπέντεντ»), στις σφοδρότερες συγκρούσεις που έγιναν από τότε που ξεκίνησε ο ξεσηκωμός, όπως επισημαίνουν διάφορα ειδησεογραφικά πρακτορεία. Γι' αυτό και η κυβερνητική προπαγάνδα προσπάθησε να θέσει διαχωρισμούς μεταξύ των διαδηλωτών, καλοπιάνοντας τους ειρηνικούς για να χτυπήσει ακόμα πιο άγρια τους βίαιους. Ο «μετρισταής» πρόεδρος της Τουρκίας, Αμπντούλάχ Γκιουλ, δήλωσε έτοιμος να συζητήσει με τους «ειρηνικούς διαδη-

■ Τουρκία

Η αντίσταση συνεχίζεται, παρά την άγρια καταστολή

λωτές», τονίζοντας ότι δεν πρέπει να δοθεί καμία ευκαιρία στη βία, όπως δε θα δινόταν και στο Βερολίνο και στη Νέα Υόρκη. Ενώ ο κυβερνήτης της Ισταμπούλ Χουσεϊν Αβνί Μουτλού εμφανίστηκε στην τηλεόραση για να κατακεραυνώσει τους

«εξτρεμιστές» και να διαβεβαιώσει τους ειρηνικούς διαδηλωτές που είχαν καταφύγει στο πάρκο Γκεζί ότι δεν κινδυνεύουν, αφού η επέμβαση της αστυνομίας έγινε μόνο για να καθάρσει η πλατεία Ταξίμ από τα πανό και τις σημαίες που «αμαυρώ-

ουν» την εικόνα της Τουρκίας, ενώ δεν σχεδιάζεται ανάλογη επιχείρηση στο πάρκο.

Μία μέρα μετά, το μεσημέρι της Τετάρτης, η αστυνομία χτύπησε τον κόσμο που βρισκόταν στο πάρκο με νέο κύμα από δακρυγόνα, αποδει-

κνώντας πόσο αδιάτακτοι ψεύτες είναι τα κυβερνητικά στελέχη. Λίγες ώρες αργότερα, ο Ερντογάν συναντήθηκε με έντεκα «εκπροσώπους» των διαδηλωτών, που όπως κατήγγειλαν μέλη της «πλατφόρμας αλληλεγγύης στην Ταξίμ» (ομάδα που συγκροτήθηκε στο πλαίσιο αυτού του ξεσηκωμού), είναι διαλεγμένοι ένας κι ένας από την κυβέρνηση. Μεταξύ

Η αντίσταση είναι παντού

«Η κυρίως αλεβίτικη εργατογειτονιά της Ισταμπούλ, το Γκαζί, εξακολουθεί να είναι θέατρο σφοδρών συγκρούσεων με την αστυνομία. Οι συγκρούσεις ήρθαν ώρες μετά την απόσυρση των αστυνομικών δυνάμεων από την πλατεία Ταξίμ, που άφησαν το πάρκο Γκεζί και την πλατεία στα χέρια των διαδηλωτών. Κάθε βράδυ από τότε που ξεκίνησε αυτή η αναταραχή, περισσότεροι από 15.000 άνθρωποι μαζεύονται στις 9 στο κέντρο του Γκαζί, σύμφωνα με δημοσίευμα της καθημερινής εφημερίδας Radikal, στις 10 Ιούνη. Οι διαδηλωτές χρησιμοποιούν την ίδια μέθοδο με τους κα-

ταληψίες της Ταξίμ, εμποδίζοντας την είσοδο στη συνοικία με οδοφράγματα και συγκρούμενοι με την αστυνομία για να μην επιτρέψουν επέμβαση στην διαδήλωσή τους».

(Χουριέτ, 10/06/13).

«Δεκάδες χιλιάδες γέμι-

σαν την πλατεία Ταξίμ στις 8 Ιούνη, μία βδομάδα μετά την αποχώρηση της αστυνομίας από το πάρκο Γκεζί, για να κάνουν μία από τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις από τότε που ξεκίνησαν οι διαμαρτυρίες. Οι οργανωμένοι σπαδαί δύο

ασυμφιλίωτων ποδοσφαιρικών ομάδων της Ισταμπούλ-Μπεσίκτας και Φενέρμπαχτσε-είχαν καλέσει τα μέλη τους να συμμετάσχουν στη διαδήλωση και κάθισαν στην κεφαλή της μεγάλης πορείας. Σπαδαί της Γαλατασαράι και άλλοι τους ακολούθησαν επίσης στην πλατεία Ταξίμ, κρατώντας πυρσούς όπως στα στάδια. Οι σπαδαί φώναξαν ομόφωνα "η αντίσταση είναι παντού" σε μία ανεπανάληπτη σκηνή».

(Χουριέτ, 8/6/13)

Ελπιδοφόρα σημάδια αντίστασης σε εποχές που η εξουσία των καπιταλιστών φαντάζει ακατανίκητη.

των έντεκα είναι ένας ηθοποιός και σκηνοθέτης (Ahmet Mümtaz Taylan), τρεις ακαδημαϊκοί, ένας γνωστός κινηματογραφικός παραγωγός (Kutlu Ataman), ένας εκδότης, ένας αρχιτέκτονας, ένας φοιτητής, τυπικά παραδείγματα... εκπροσώπων της φτωχολογίας που συνεχίζει να συγκρούεται με τις δυνάμεις καταστολής στις πόλεις.

Τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές δεν γνωρίζουμε το αποτέλεσμα της συνάντησης. Είναι σίγουρο ότι κάποιο ξεροκόμματο θα πετάξει ο Ερντογάν για να εμφανιστεί «δημοκρατικός» και ίσως κάποιοι «τσιμπήσουν», όχι όμως αυτοί που κατεβαίνουν στους δρόμους και συγκρούονται αφού ένωσαν στο πετόί τους τα αποτελέσματα της καταστολής.

ΥΓ: Τέτοιο φασιστικό μένος έπιασε την κυβέρνηση που δε δίστασε να προχωρήσει στη σύλληψη 49 δικηγόρων που θέλησαν να υπερασπιστούν τους εκατοντάδες συλληφθέντες των συγκρούσεων της περασμένης Τρίτης. Οι συλληφθέντες ανήκαν στην ομάδα των 200 δικηγόρων που έσπευσαν να τους διώξουν οι μπάτσοι από το δικαστικό μέγαρο, ξυλοκοπώντας τους. Λίγο αργότερα οι δικηγόροι απελευθερώθηκαν, αφού δεν είχαν κάνει τίποτα, αλλά το μήνυμα της άγριας καταστολής είχε ήδη δοθεί...

«Ο φόβος της φούσκας». Αυτό τον τίτλο είχε άρθρο του Landon Thomas Jr. που δημοσιεύτηκε στους New York Times (αναδημοσίευση στα Νέα). «Δεν συμβαίνει συχνά οι διαδηλωτές στους δρόμους και οι επενδυτές ομολόγουν να συμφωνούν», ήταν τα πρώτα λόγια του αναλυτή, που συνέχιζε ως εξής: «Η περιέργη αυτή σύμπτωση -να φοβούνται αμφότεροι ότι η πληθώρα των γυάλινων πύργων και των εμπορικών κέντρων που κυριαρχούν πλέον στον κλασικό ορίζοντα της Κωνσταντινούπολης δεν είναι μόνο άσχημη αλλά είναι και μη βιώσιμη- αποτελεί τη βάση της εξέγερσης στην Πλατεία Ταξίμ!»

Παράξενη άποψη, στ' αλήθεια. Μόνο που από κάτι τέτοιες απόψεις πιάνεται ο Ερντογάν για να βάλει μπροστά μια προπαγάνδα σύμφωνα με την οποία ο ξεσηκωμός στις τουρκικές πόλεις οργανώθηκε από ένα λόμπι ξένων χρηματιστών που κάνει επίθεση στο τουρκικό χρηματιστήριο! Οποιοσ, βέβαια, έχει την ελάχιστη επαφή με τέτοια κινήματα ξέρει πολύ καλά πως οι μπουρδες του Ερντογάν είναι γεμπελιστική προπαγάνδα, για να κρατήσει στο μαντρί τον αμόρφωτο όχλο των σπαδών του και να τον χρησιμοποιή-

«Φούσκα» το τουρκικό οικονομικό «θαύμα»

σει, αν χρειαστεί, σε ρόλο ταγμάτων εφόδου ενάντια στους εξεγερμένους.

Παρά ταύτα, οι επισημάνσεις αναλυτών όπως ο Landon Thomas Jr. κάθε άλλο παρά άσχετες από την οικονομική πραγματικότητα της Τουρκίας είναι. Ακόμα και αν αυτοί οι κύριοι ενεργούν σαν «παπαγαλάκια», πρέπει πάντοτε να ξεκινούν από πραγματικές καταστάσεις, για να μπορέσουν να παίξουν το ρόλο τους ως «παπαγαλάκια». Ήδη, από το προηγούμενο φύλλο και χωρίς να έχουμε υπόψη μας τέτοιες απόψεις, επισημάναμε ότι την τελευταία δεκαετία στην Τουρκία σχηματίζεται μια οικονομική «φούσκα», η οποία κάποια στιγμή θα σκάσει. Αν υπάρχει ένα ερώτημα είναι σε τίνος πολιτικού τα χέρια θα σκάσει. Του Ερντογάν ή του διαδόχου του, αν ο Ερντογάν καταφέρει να μεταπηδήσει στην προεδρία

της Δημοκρατίας, όπως είναι ο διακαής πόθος του; Ο μεγάλος εκνευρισμός του Ερντογάν, που τον οδηγεί σε δηλώσεις φασιστικού τύπου, δικαιολογείται εν πολλοίς από το ότι βλέπει τα τελευταία γεγονότα να δυσκολεύουν το σχέδιό του να αναθεωρήσει το σύνταγμα για να μπορέσει να μεταπηδήσει στην προεδρία με υπερεξουσίες, αφήνοντας την έτοιμη να σκάσει οικονομική «φούσκα» στα χέρια του διαδόχου του στην πρωθυπουργία.

Ποια είναι η ένδειξη «φούσκας» την οποία επικαλούνται οι αναλυτές σαν τον Landon Thomas Jr.; Το τεράστιο έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών, που είναι ένα από τα μεγαλύτερα διεθνώς (περίπου 7% του ΑΕΠ). Το τουρκικό οικονομικό «θαύμα» είναι εισαγωγόδιαίτο, όπως ακριβώς ήταν και το ελληνικό «θαύμα» των περιόδων Σημίτη-Καραμανλή.

Φυσικά, η τουρκική μπουρζουαζία ουδόλως ανησυχεί γι' αυτό. Αυτή τη στιγμή θησαυρίζει αμύθητα κέρδη, ενώ όταν σκάσει η «φούσκα» το λογαριασμό θα κληθεί να πληρώσει ο τουρκικός λαός.

Αριθμός εισακτέων προσαρμοσμένος στο «σχέδιο Αθηνά»

Το «σχέδιο Αθηνά», που συμπεριλαμβάνει τους στόχους της συρρίκνωσης της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης, της δραστηριότητας περικυκλής των κρατικών δαπανών για την Παιδεία και του πλήγματος της τάσης της ελληνικής εργαζόμενης κοινωνίας για πανεπιστημιακή μόρφωση, υπηρετεί και ο αριθμός των εισακτέων για την ακαδημαϊκή χρονιά 2013-2014, που ανακοινώθηκε τελικά την Τρίτη, έπειτα από πολύ «μαγείρεμα», στην εκπνοή των πανελλαδικών εξετάσεων.

Σύμφωνα με το υπουργείο Παιδείας, ο φετινός αριθμός εισακτέων θα είναι μειωμένος κατά 8,94% σε σχέση με πέρυσι. Δεν πέρασαν παρά μόνο τέσσερις μήνες από τότε που ο Αρβανιτόπουλος, ανακοινώνοντας το «σχέδιο Αθηνά» (Φλεβάρη του 2013), «εκτιμούσε» ότι «η μείωση δεν θα υπερβεί το 4%». Όπως θυμάστε, ο υπουργός Παιδείας επικαλούνταν τότε ψεύτικα στοιχεία προσφέροντας το τυράκι (το οποίο τσίμπησαν εν πλήρει συνειδήσει τα παραγαλάκια των Μέσων) για

να μη δούμε τη φάκα. Τελικά, η μείωση (ως εκτίμηση γιατί το τελικό νούμερο θα το ξέρουμε τέλος Αυγούστου, όταν ανακοινωθούν οι εισαχθέντες στα ΑΕΙ-ΤΕΙ) υπερδιπλασιάστηκε, ενώ και η «εκτίμηση» του Φλεβάρη ότι «θα έχουμε «ελαφρά μείωση στα ΤΕΙ» έγινε γαργάρα. Η «ελαφρά μείωση» είναι πλέον της τάξης του 28,1%!

Σύμφωνα με την ανακοίνωση του υπουργείου Παιδείας, για την ακαδημαϊκή χρονιά 2013-2014 θα εισαχθούν στα Πανεπιστήμια και τα ΤΕΙ 69.288 υποψήφιοι, 6.806 δηλαδή λιγότεροι από πέρυσι (76.094 το 2012-2013) (ο αριθμός αυτός δεν περιλαμβάνει τον αριθμό των εισακτέων στις σχολές των κλασικών και των ιατρικών, στη Σχολή του Εμπορικού Ναυτικού και τις Σχολές Τουριστικών Επαγγελματιών). Στα Πανεπιστήμια, το σύνολο των φετινών εισακτέων της γενικής και ειδικής σειράς θα είναι 46.494 (44.381 πέρυσι. Ποσοστιαία αύξηση 4,76%). Στα ΤΕΙ, ο αριθμός των εισακτέων γενικής και ει-

δικής σειράς είναι 22.794 (31.713 πέρυσι. Ποσοστιαία μείωση 28,1%).

Το μαχαίρι του «σχεδίου Αθηνά» στις σχολές των Ανθρωπιστικών και Κοινωνικών Επιστημών, μιας και οι δαπάνες γι' αυτές θεωρούνται από το σύστημα «πεταμένα λεφτά», αφού μοναδική έγνοια είναι η απόλυτη υποταγή στις περιστασιακές ανάγκες της καπιταλιστικής αγοράς, επιβεβαιώνεται και με τη μείωση στον αριθμό των εισακτέων. Κατά 2.450 θα μειωθούν φέτος οι εισακτέοι τους (-12,47%).

Στις Επιστήμες Υγείας, η μείωση θα είναι -4,28% (στο σύνολο ΑΕΙ και ΤΕΙ), στις Τεχνολογικές Επιστήμες -15,57% (ΑΕΙ και ΤΕΙ) και στις Επιστήμες Οικονομίας και Διοίκησης (ΑΕΙ και ΤΕΙ) -17,17%. Αντίθετα, αύξηση 13,53% θα έχουμε στο επιστημονικό πεδίο των Θετικών Επιστημών. Αξίζει, όμως, να σημειώσουμε τη μεγάλη σφαγή που θα έχουμε στα ΤΕΙ, που ανήκουν στα παραπάνω επιστημονικά πεδία, σφαγή που «κουμπώνει» με την εξαφάνιση από τον

ακαδημαϊκό χάρτη δεκάδων Τμημάτων ΤΕΙ, αλλά και με τη μεθοδευμένη από την Κεντρική Επιτροπή Εξετάσεων «αποτυχία» χιλιάδων υποψηφίων των φετινών πανελλαδικών, λόγω των δυσκολοτάτων θεμάτων στο σύνολο σχεδόν των λεγόμενων θετικών μαθημάτων (η «αποτυχία» πιστώνεται κυρίως στους υποψηφίους για τα ΤΕΙ, ενώ οι υποψήφιοι των πανεπιστημιακών θετικών σχολών εμφανίζονται παραδοσιακά σταθερά υψηλόβαθμοι). Έτσι, η μείωση στα ΤΕΙ του επιστημονικού πεδίου των Επιστημών Υγείας είναι -11,77%, στα ΤΕΙ των Τεχνολογικών Επιστημών -29,28% και στα ΤΕΙ Οικονομίας και Διοίκησης -37,50%.

Γενικά, στο σύνολο των επιστημονικών πεδίων, χωρίς τις εκκλησιαστικές ακαδημίες, η μείωση του αριθμού των εισακτέων για τα ΑΕΙ και ΤΕΙ θα είναι -9,11% (6.894 θέσεις λιγότερες).

Η στοχευμένη καταβράθωση των βαθμολογιών των υποψηφίων των πανελλαδικών, κυρίως αυτών που προ-

ορίζονται για τα ΤΕΙ, θα είναι το επιχείρημα που θα επιστρατεύσει το υπουργείο Παιδείας για την επαναφορά ενός επιπλέον ταξικού φραγμού, της βάσης του «10». Στόχος είναι να χτυπηθεί αλύπητα ο πόθος της νεολαίας για πανεπιστημιακή μόρφωση (τα αποτελέσματα του «σχεδίου Αθηνά» ίσως μοιάζουν πενιχρά για το υπουργείο Παιδείας και το σύστημα). Μιλώντας στο «Πρώτο Θέμα» ο Αρβανιτόπουλος άφησε διάπλατα ανοιχτή την πόρτα γι' αυτό, λέγοντας χαρακτηριστικά: «Η βάση του 10 είναι ένα εργαλείο για τη θεραπεία της εισαγωγής υποψηφίων με χαμηλές βάσεις, το οποίο ύστερα από πολλή σκέψη αποφασίσαμε να μην αξιοποιήσουμε φέτος. Αναμένουμε ότι με τον εξορθολογισμό του ακαδημαϊκού χάρτη της χώρας που πραγματοποιήσαμε η κατάσταση θα βελτιωθεί. Θα δούμε, λοιπόν, τα αποτελέσματα των φετινών πανελλαδικών και θα επανεξετάσουμε το θέμα».

Στην ίδια συνέντευξη, ο υπουργός Παιδείας προα-

νήγγειλε και μικροαλλαγές στο σύστημα των πανελλαδικών από την ερχόμενη χρονιά. Τα εξεταζόμενα μαθήματα θα μειωθούν κατά δύο (γίνονται τέσσερα από έξι που είναι σήμερα), όμως η ουσία μένει ίδια και απαραλλάχτη. Οι εξετάσεις, σώμα ξένο και επένθετο στην μαθησιακή διαδικασία, που έχουν κυριολεκτικά στραγγαλίσει οποιοδήποτε ίχνος αυτόνομου χαρακτήρα του Λυκείου (ή και του Γυμνάσιου ακόμη, αφού αναπόφευκτα το ενδιαφέρον των παιδιών στρέφεται σ' αυτές και την προσδοκία για επιτυχία) και μετρούν μόνο την αντοχή των μαθητών στην αγωνία, αλλά και την οικονομική δυνατότητα των οικογενειών τους να ενισχύσουν με μαθήματα στα «μαγαζιά» της παραπαιδείας τις «ικανότητές» τους με συνταγές επιτυχίας, παραμένουν αλώβητες, «ιερές αγελάδες» για το αστικό σύστημα. Ανεξάρτητα με το πού αυτές τοποθετούνται με τις συνεχείς «μεταρρυθμίσεις» (μέσα ή έξω ή δίπλα στο σχολείο), το αποτέλεσμα είναι ένα και το αυτό.

■ Λύκεια

Ράβονται νέα κοστούμια

Τις επόμενες μέρες, όταν οι μαθητές θα παίρνουν μια βαθιά ανάσα μετά το Γολγοθά των πανελλαδικών, με τα σχολεία κλειστά, τους καθηγητές επιστρατευμένους και τους εκπαιδευτικούς γενικά σε διακοπές, το υπουργείο Παιδείας θα ανακοινώσει την επόμενη «λυπητερή»: Τις αλλαγές στο Γενικό Λύκειο, αλλά και το Τεχνολογικό Λύκειο, σύμφωνα με δήλωση του υπουργού Παιδείας.

Οι αλλαγές θα είναι συνισταμένη των προτάσεων των επιτροπών Διαμαντοπούλου και μετέπειτα Μπαμπινιώτη και θα έχουν ως πυρήνα τους το «νέο Σχολείο». Το σχολείο δηλαδή της απόλυτης και πρώιμης εξειδίκευσης, που θα διαμορφώνει ανθρώπους μισομορφωμένους-μισοειδικευμένους, πειθήνια ρομποτάκια στα μελλοντικά καπιταλιστικά κάτεργα.

Η «μεταρρύθμιση», επειδή ακριβώς σέβεται τον εαυτό της θα περιέχει ένα εκ νέου «λίφτινγκ» της λεγόμενης τεχνικοεπαγγελματικής εκπαίδευσης (έχουμε χάσει πλέον τον αριθμό τους). Γιατί οι αστοί εκφράζουν τη βαθιά ανησυχία τους, για το γεγονός ότι στην Ελλάδα στα συνωστίζονται χιλιάδες στα Πανεπιστήμια, συγκροτώντας έναν εν δυνάμει «στρατό της ανατροπής» (κατά τη ρήση του Πα-

πανδρέου, του Γέρου), ενώ μόνον ένα 25% των φοιτούντων στα σχολεία επιλέγει τα προγράμματα της τεχνικής εκπαίδευσης, γινόμενο απευθείας, πριν καν καλά-καλά προλάβει να ωριμάσει ως προσωπικότητα (με τη σχετικότητα που πραγματοποιείται αυτό στο πλαίσιο του αστικού σχολείου) φθηνό, αναλώσιμο κρέας για τις επιχειρήσεις τους.

Τα Επαγγελματικά Λύκεια (ΕΠΑΛ) θα συγχωνευθούν, λοιπόν, με τις Επαγγελματικές Σχολές (ΕΠΑΣ) και έτσι θα γεννηθεί το νέο λαμπερό καθρεφτάκι ξεγέλασματος των ιθαγενών, το Τεχνολογικό Λύκειο.

Σύμφωνα δε με την εφημερίδα του Συγκροτήματος (πρώην Λαμπράκη, νυν Ψυχάρη), το σύστημα που θα επιλεγεί για την «τεχνικοεπαγγελματική» εκπαίδευση θα είναι το γερμανικό μοντέλο. Που περιλαμβάνει εκπαίδευση στο δημόσιο Τεχνικό Λύκειο και μαθητεία στις τοπικές επιχειρήσεις. Κοντολογίς, το σύστημα μηχανεύεται τρόπους για να πετυχαίνει μ' ένα σμπάρο δυο τρυγόνια: και τις δημόσιες δαπάνες για την «τεχνικοεπαγγελματική» εκπαίδευση να μειώνει, μειώνοντας το χρόνο της πρακτικής εξάσκησης και εμπέδωσης των «γνώσεων» και τσάμπα εργατικό δυναμικό να εξασφαλίζει για τους καπιταλιστές.

Κριτής ο μπάτσος

Όπως αναμενόταν, προπαγανδιστικά φούμαρα ήταν όσα έλεγε ο Δένδιας περί διαδηλώσεων κάτω από 200 άτομα, οι οποίες θα πρέπει να περιορίζονται σε μια λωρίδα του δρόμου για να μη κλείνουν την κυκλοφορία. Το σχέδιο προεδρικού διατάγματος, το οποίο υπέγραψε ο Δένδιας και απεστάλη στο ΣΤΕ για την προβλεπόμενη επεξεργασία, μετατρέπει τον μπάτσο που θα είναι επικεφαλής της αστυνομικής δύναμης σε απόλυτο κριτή του πώς πρέπει να κινηθεί η διαδήλωση.

Στο ΠΔ γίνεται λόγος για διαδηλώσεις «ιδιαίτερα μικρές σε σχέση με τη σημασία της συγκεκριμένης οδού για την εξυπηρέτηση της οδικής κυκλοφορίας και της κοινωνικοοικονομικής ζωής της πόλης». Μετά αρχίζει η απόλυτη εξουσία του μπάτσου: «*Η εκτίμηση περί του ιδιαίτερα μικρού μεγέθους της συνάθροισης και η δυνατότητα περιορισμού της σε μέρος του οδοστρώματος ανήκει στον αρμόδιο αστυνομικό διευθυντή*». Αρα, όταν ο μπάτσος «κρίνει» ότι πρέπει να μη γίνει μια συγκέντρωση, θα βρίσκει την ευκαιρία να τη διαλύει, προκαλώντας ένταση και μετά επέμβαση των ΜΑΤ.

Ασπίδα προστασίας στους νεοναζί

Γιάννητη φορά αναβλήθηκε η δίκη των τριών πατενταρισμένων νεοναζί που οργάνωσαν τη δολοφονική επίθεση εναντίον μεταναστών, έναν από τους οποίους τραυμάτισαν βαρύτατα με τέσσερις μαχαίριες. Εδώ και δύομισι χρόνια, μια δίκη που ξεκίνησε με την αυτόφωρη διαδικασία δεν διεξάγεται, με γελοίες δικαιολογίες. Δεν τους φταίει, λοιπόν, η ανυπαρξία αντιρατσιστικής νομοθεσίας. Άλλωστε, οι συγκεκριμένοι νεοναζί, απ' όσο θυμόμαστε, δεν κατηγορούνται με τις επιβαρυντικές διατάξεις για ρατσιστικό έγκλημα. Η βούληση λείπει, καθώς ο κρατικός κατασταλτικός μηχανισμός υψώνει ασπίδα προστασίας μπροστά από τους νεοναζί και την εγκληματική ρατσιστική τους δράση.

Μπορεί κανείς να συγκρίνει το χάιδεμα των τριών αυτών νεοναζί, μολονότι φτύνουν κατάμουτρα την αστική δικαιοσύνη, με την προκλητική καταδίκη του συντρόφου Γερ. Λιόντου για «αντίσταση», κατηγορία την οποία ούτε οι μπάτσοι τόλμησαν να του προσάψουν. Του την προσήψε η αστική δικαιοσύνη, η οποία φρόντισε και για την καταδίκη του με συνοπτικές διαδικασίες. Όπως είχαμε γράψει στο ρεπορτάζ από εκείνη τη δίκη, μολονότι το «αδίκημα» ήταν πολύ πρόσφατο και μολονότι εμείς είχαμε πείσει για να παραστούν οι μπάτσοι, δεν έδωσαν την αναβολή που ζητήθηκε επειδή η συνήγορος Αννυ Παπαρρουσού βρισκόταν σε άλλη δίκη στο Μικτό Ορκωτό. Ηθελαν πάση θυσία να γίνει η δίκη τη συγκεκριμένη μέρα, από τη συγκεκριμένη σύνθεση, για να υπάρξει η συγκεκριμένη καταδίκη. Καταδίκη για «αντίσταση» όταν ο σύντροφος είχε πάει στο Τμήμα με το μηχανάκι του, μεταφέροντας μάλιστα και έναν μετανάστη που δεν είχε πάνω του τα χαρτιά του. Καταδίκη για «αντίσταση», επειδή ο σύντροφος υπερασπίστηκε το δικαίωμα των μεταναστών να επισκέπτονται τα γραφεία της «Κόντρας» χωρίς να τους τρομοκρατεί η αστυνομία, έχοντας απέναντί του μια ομάδα μπάτσων της ΔΙΑΣ εμφανώς ρατσιστών, όπως αποδείχτηκε από την ηχητική καταγραφή του όλου περιστατικού, στη διάρκεια του οποίου ακούγεται ο επικεφαλής τους να βρίζει μετανάστες με τις λέξεις «μπαμπούι-νε», «μαλάκα», «βρομιάρη».

■ Το σκάνδαλο των Οικοπάρκων έφτασε στη Βουλή μετά τις αποκαλύψεις της «Κόντρας»

Όταν τα κόμματα σφύριζαν αδιάφορα μπροστά σ' ένα καραμπινάτο σκάνδαλο

Όταν ο Παπακωνσταντίνου χαρακτηρίζει τον εαυτό του «ιφιγένεια», είναι ίσως η μόνη αλήθεια που λέει. Πράγματι, αν σκεφτούμε την ουσία της παραπομπής του για το κακούρηγμα της «απιστίας», θα καταλάβουμε ότι επί από εκείνες τις περιπτώσεις που μετέτρεψαν αυτό που οι ίδιοι ονομάζουν «πολιτική ευθύνη» σε ποινική ευθύνη. Σε τι συνίσταται η «απιστία» του Παπακωνσταντίνου; Στο ότι δεν χρησιμοποίησε τη λεγόμενη λίστα Λαγκάρντ για να ανακαλύψει φοροφυλάδες και να τους φορολογήσει. Δηλαδή, στο ότι ως υπουργός δεν έκανε καλά το καθήκον του. Σωστό είν' αυτό, πρέπει όμως να συμπληρώσουμε ότι, αν ήταν συνεπείς, δεν έπρεπε να υπάρχει υπουργός, υφυπουργός και γενικός γραμματέας οποιασδήποτε κυβέρνησης που να μην καταστεί κατηγορούμενος. Ούτε ένας, και δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε γιατί. Οι μόνοι κάνουν σκόπιμα παραλείψεις, που ζημιώνουν το κράτος, αλλά είναι συνεχώς βουτηγμένοι μες στην παρανομία, ενώ τρομοκρατούν υπαλλήλους που μπαίνουν εμπόδιο στην παρανομία τους. Όταν όμως εγείρεται ζήτημα, έχουν έτοιμη την απάντηση: «Αυτό ανήκει στη σφαίρα της πολιτικής ευθύνης, για την οποία κρινόμαστε από το λαό ως κόμματα και ως πολιτικοί». Όταν, όμως, αγωνιστές οργανώσεων του αντάρτικου πόλης δηλώνουν ότι αναλαμβάνουν την πολιτική ευθύνη για τη συμμετοχή τους στις οργανώσεις, τότε οι αστοί καταλαμβάνονται από ιερό μένος, ενώ οι δικαστές των τρομοδικείων δηλώνουν ότι «δεν κατανοούν σε τι συνίσταται η ανάληψη της πολιτικής ευθύνης».

Είναι φανερό ότι ο Παπακωνσταντίνου επέλεξε να θυσιαστεί ως «ιφιγένεια». Και βέβαια, δε θα λυπηθούμε καθόλου και φυλακή να τον χώσουν. Ήταν τέτοια η πολιτεία του και τέτοια η συμπεριφορά του ακόμη και σε προσωπικό επίπεδο (αλαζόνας, καβαλημένο καλάμι, αδιάστατος ψεύτης, σαλταδόρος, αποκρουστικός), που δεν νομίζουμε ότι θα βρεθεί άνθρωπος που θα στενοχωρηθεί για την τύχη του (πλην του στενού συγγενικού και φιλικού του περιβάλλοντος). Δε θα φάμε, όμως, και τη σούπα της «κάθαρσης» που μας σερβίρουν. Στο κάτω-κάτω, εφόσον ο Παπακωνσταντίνου παραπέμπεται για «απιστία», με

την ίδια ακριβώς κατηγορία θα έπρεπε να παραπεμφθούν και οι Βενιζέλος, Σαχινίδης και Στουρνάρας, όπως και οι Καπελέρης και Διώτης. Διότι και όλοι αυτοί δεν έκαναν τίποτα, ως αρμόδιοι υπουργοί και επικεφαλής του ΣΔΟΕ. Ενήργησαν ίδια κι απαράλλαχτα με τον Παπακωνσταντίνου.

Αυτές οι αποφάσεις παίρνονται με καθαρά πολιτικά κριτήρια. Να παραμυθιάσουν τον ελληνικό λαό προσπαθούν. Κι αυτό δεν αφορά μόνο τα κόμματα της τρικομματικής κυβέρνησης, αλλά και τα κόμματα της αντιπολίτευσης (ακόμη και της καθεστώμενης Αριστεράς), που συμπεριφέρονται με τον ίδιο υποκριτικό τρόπο, εφαρμόζοντας δυο μέτρα και δυο σταθμά. Συνέπεσε αυτές τις μέρες να πληροφορηθούμε μια περίπτωση σκανδαλώδους διακομματικής συγκάλυψης ενός σκανδαλού, στην αποκάλυψη του οποίου είχε πρωταγωνιστήσει η εφημερίδα μας. Πρόκειται για το σκάνδαλο των Οικοπάρκων, το οποίο στάλθηκε τελικά από την εισαγγελία του Αρείου Πάγου –μέσω του υπουργείου Δικαιοσύνης, όπως προβλέπεται– στη Βουλή, όμως σύσσωμος ο κοινοβουλευτικός σερμός αδιαφόρησε και έτσι το σκάνδαλο θάφτηκε και οι ποινικές ευθύνες μισής ντουζίνας υπουργών παραγράφηκαν. Εμάς κανένας δεν μας ενημέρωσε ότι η υπόθεση πήγε τελικά στη Βουλή, βάσει του περιβόητου νόμου περί ευθύνης υπουργών. Μέχρι πρότινος νομίζαμε ότι το θέμα θάφτηκε στον Αρειο Πάγο και μόνο τις τελευταίες μέρες πληροφορηθήκαμε τα καθέκαστα.

Στις 16 Ιούνη του 2009, λίγους μήνες πριν τις πρόωρες εκλογές που κήρυξε ο Καραμανλής, χαρίζοντας στον Παπανδρέου την κυβερνητική εξουσία, η προεδρεύουσα του Α' Θερινού Τμήματος της Βουλής, βουλευτής της ΝΔ Ελσα Παπαδημητρίου ανακοινώνει προς το σώμα: «Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι ο Υπουργός Δικαιοσύνης διαβίβασε στη Βουλή, σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος και το Ν. 3126/2003 "Ποινική ευθύνη των Υπουργών" και το άρθρο 153 παρ. 2 του Κανονισμού της Βουλής: Μηνυτήρια αναφορά κατά των πρώην Υπουργών Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ.κ. Σάββα Τσιτουρίδη, Ευάγγελου Μπασιάκου, Αλέξανδρου Κοντού και κατά του νυν Υφυπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ.

Κωνσταντίνου Κιλτίδη. (Αναφορά – καταγγελία δημοσιογράφου της εφημερίδας ΚΟΝΤΡΑ "Για τα οικοπάρκα". Στην αναφορά – καταγγελία αναφέρονται και οι πρώην Υπουργοί Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ.κ. Στέφανος Τζουμάκας, Γεώργιος Αναμερίτης, Γεώργιος Δρυς και Ευάγγελος Αργύρης). (Αριθμός πρωτοκόλλου: 2543/18.5.2009)».

Τι είχε συμβεί; Οι παλαιότεροι αναγνώστες της «Κ» γνωρίζουν τον αγώνα που δώσαμε για την αποκάλυψη του σκανδαλού των Οικοπάρκων, μέσω του οποίου διάφορα λαμόγια, με τη συνεργασία υπουργών των πράσινων και μπλε κυβερνήσεων, απομυζούσαν κονδύλια. Η έρευνά μας κράτησε χρόνια και στη διάθεσή μας είχαμε όλα τα στοιχεία, που συγκροτούσαν έναν ογκωδέστατο φάκελο. Το φθινόπωρο του 2008, βρισκόταν στο φόντο του το σκάνδαλο του Βατοπεδίου. Επειδή η περιβόητη Μονή του Εφραίμ, του Αρσένιου και των άλλων κολογέρων-μπίζνεσμαν ήταν ανακατεμένη και στο σκάνδαλο των Οικοπάρκων, για το οποίο ουδείς μιλούσε, ο σύντροφος Γεράσιμος Λιόντος, που είχε κάνει την έρευνα όλ' αυτά τα χρόνια, συνέταξε και έστειλε στον τότε εισαγγελέα του Αρείου Πάγου Γ. Σανιδά μια μηνυτήρια αναφορά για το σκάνδαλο των Οικοπάρκων. Η εβδομαδιαία αυτή αναφορά περιέγραφε συνοπτικά το όργιο των παρανομιών που είχαν συντελεστεί, με άμεση ανάμιξη υπουργών και υφυπουργών Γεωργίας, ενώ συνοδευόταν με όλο το αποδεικτικό υλικό (αντίγραφα επίσημων εγγράφων).

Ο Σανιδάς, γνωστός δεξιός που έκανε σημεία και τέρατα για να προστατεύσει την κυβέρνηση Καραμανλή, δεν μπορούσε να πετάξει στα σκουπίδια αυτή την αναφορά, γιατί ήταν τόσο ντοκουμενταρισμένη που μια κίνηση αρχειοθέτησης θα γινόταν μπούμερανγκ για τον ίδιο. Ανέθεσε την υπόθεση στον τότε αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου Αθ. Κονταξή. Λίγο αργότερα ο σ. Λιόντος κατέθεσε στην εισαγγελία πρωτοδικών, στην οποία ανατέθηκε η διεξαγωγή προκαταρκτικής εξέτασης. Έδωσε διευκρινίσεις για όλα και κατέθεσε επιπλέον αποκαλυπτικά έγγραφα.

Εκτοτε δεν ασχοληθήκαμε με την υπόθεση και θεωρήσαμε ότι κάποια στιγμή πήγε στο αρχείο. Μέχρι που πρόσφατα πληροφορηθήκαμε ότι

αυτή τελικά πήγε στη Βουλή, προφανώς γιατί ακόμη και ο Σανιδάς έκρινε ότι ήταν τόσο ντοκουμενταρισμένη που δεν μπορούσε ο ίδιος να τη στείλει στο αρχείο. Τελικά, την έστειλε στο αρχείο η Βουλή, με συνευθύνη όλων των τότε κοινοβουλευτικών κομμάτων (κατά σειρά κοινοβουλευτικής δύναμης: ΝΔ, ΠΑΣΟΚ, ΚΚΕ, ΣΥΡΙΖΑ, ΛΑΟΣ). Η ειρωνεία είναι πως η προεδρεύουσα Ελσα Παπαδημητρίου, που κάνει τη σχετική ανακοίνωση, ανήκε στους βουλευτές της ΝΔ που μιλούσαν για σκάνδαλο Οικοπάρκων, είχε κάνει ερωτήσεις γι' αυτό και τον Ιούλη του 2002 είχε προκαλέσει επίκαιρη επερώτηση της ΝΔ, στη συζήτηση της οποίας ήταν η βασική εισηγήτρια. Γνώριζε πολύ καλά και τη δική μας δημοσιογραφική έρευνα. Όταν, όμως, το θέμα έφτασε στη Βουλή με τη μορφή της διερεύνησης της ποινικής ευθύνης υπουργών, σφύριξε αδιάφορα.

Περισσότεροι και ΣΥΡΙΖΑ επίσης σφύριζαν αδιάφορα, μολονότι άκουσαν την αναφορά και μπορούσαν να πάρουν και να μελετήσουν το φάκελο της δικογραφίας, ο οποίος ήταν ογκωδέστατος, όπως πληροφορηθήκαμε τώρα από την αρμόδια υπηρεσία της Βουλής. Μάλλον απαξίωσαν και να κοιτάσουν το φάκελο, αν και οι βουλευτές τους ήταν εκεί και άκουσαν ότι οι αποκαλύψεις έγιναν από την «Κόντρα», την οποία γνώριζαν πολύ καλά. Και βέβαια, είχαν ακούσει για το σκάνδαλο των Οικοπάρκων, το οποίο –εκτός των άλλων– είχε οδηγήσει και έναν έντιμο δημόσιο υπάλληλο στην αυτοκτονία. Διέθεταν τότε 22 βουλευτές ο Περισσός και 14 ο ΣΥΡΙΖΑ. Μπορούσαν, λοιπόν, να υποβάλουν αίτημα για παραπομπή των υπουργών που κατονομάζονταν στην έρευνά μας ως αυτορροί αδικημάτων κακούρηματικού χαρακτήρα. Γιατί δεν το έκαναν; Γιατί πάγια θέση τους είναι να μη διασαλεύουν την ηρεμία του κοινοβουλευτικού σκηνικού με δική τους πρωτοβουλία. Ετσι, ο φάκελος έμεινε στα αζήτητα της Βουλής και οι τεράστιες ποινικές ευθύνες των υπουργών παραγράφηκαν (ακολουθήσαν εκλογές). Τα δε λαμόγια των Οικοπάρκων εξακολουθούν να απομυζούν το παραδάκι.

ΥΓ. Η Διεύθυνση Νομοθετικού Έργου της Βουλής, από την οποία ζητήσαμε αντίγραφο του φακέλου, αρνείται να μας το χορηγήσει, μολονότι έχουμε έννομο συμφέρον.

Κρείττον σιγάν...

Τριάντα πέντε άνθρωποι «απ' όλο το φάσμα της πνευματικής ζωής του τόπου» συγκρότησαν, λέει, «μέτωπο κατά της δράσης των οργανωμένων φασιστικών ομάδων». Αν και ορισμένοι απ' αυτούς δε θα μπορούσαν με τίποτα να περιληφθούν στη χορεία των «πνευματικών ανθρώπων» (με κορυφαίο τον γνωστό Νταλάρα κι από πίσω του τον Παντελή Καφή και τον Πρετεντέρη), δε θα μείνουμε σ' αυτό. Θα μείνουμε στο παρδαλό μέτωπο.

Παρά τον ρεφορμισμό και τον αστικό φιλελευθερισμό ορισμένων απ' αυτούς, ο αντιφασισμός τους δεν αμφισβητείται. Αναφερόμαστε σε ανθρώπους σαν τον Δ. Μαρωνίτη, την Αλκη Ζέη, τη Μαρία Φαραντούρη. Τι δουλειά, όμως, έχουν με τον αντιφασισμό άνθρωποι σαν τον νεοφιλελεύθερο Βερέμη, δεξί χέρι της Γιαννάκου όταν σφαγίαζε τα πανεπιστήμια, σαν τον ακροδεξιό θεολόγο Γιαννάρα, σαν τον λυσσασμένο Πρετεντέρη και τον πρώην υπουργό Μ. Σταθόπουλο (για ν' αναφέρουμε μερικούς μόνο);

Τι είναι αυτό που ένωσε τους 35 και συνυπέγραψαν αυτό το κείμενο; Είναι η πίστη τους στο αστικό καθεστώς. Δηλαδή, σ' εκείνο το καθεστώς που γεννά και θρέφει το φασισμό. Για όλους αυτούς (και πολλούς ακόμη) ισχύουν στο πολλαπλάσιο κάποιες επισημάνσεις που έκανε ο Μπέρτολτ Μπρεχτ, μιλώντας στο πρώτο συνέδριο των αντιφασιστών συγγραφέων:

«Πολλοί από εμάς τους συγγραφείς, που έχουμε γνωρίσει και τρομάξει με τη φρίκη του φασισμού, δεν κατάλαβαν ακόμη αυτή τη θεωρία και δεν κατάφεραν ακόμη ν' ανακαλύψουν τη ρίζα αυτής της ωμότητας που τους τρομάζει. Γι' αυτούς υπάρχει πάντοτε ο κίνδυνος να θεωρήσουν τις θηριωδίες του φασισμού σαν περιττές θηριωδίες. Εμμένουν στις σχέσεις ιδιοκτησίας γιατί πιστεύουν ότι για την υπεράσπισή τους δεν είναι αναγκαίες οι θηριωδίες του φασισμού. Αλλά οι θηριωδίες αυτές είναι αναγκαίες για τη διατήρηση των σχέσεων ιδιοκτησίας που επικρατούν. Στο σημείο αυτό οι φασίστες δεν λένε ψέματα, λένε την αλήθεια. Όσοι από τους φίλους μας νιώθουν φρίκη με τις θηριωδίες του φασισμού όσο κι εμείς, αλλά θέλουν και να διατηρήσουν τις σχέσεις ιδιοκτησίας ή συμπεριφέρονται αδιάφορα απέναντί τους, δεν μπορούν να κάνουν έναν μακροχρόνιο και ισχυρό αγώνα ενάντια στη βαρβαρότητα που εξαπλώνεται όλο και πιο πολύ, γιατί δεν είναι σε θέση να καθορίσουν και να επιφέρουν τις κοινωνικές εκείνες συνθήκες κάτω από τις οποίες η βαρβαρότητα θα ήταν περιττή. Όσοι, όμως, αναζητώντας τη ρίζα του κακού, κατέβηκαν στις σχέσεις ιδιοκτησίας, κατέβηκαν όλο και πιο βαθιά, πέρασαν μέσα από μια κόλαση όλο και μεγαλύτερα φρικαλεοτήτων, μέχρι που έφτασαν εκεί όπου ένα μικρό τμήμα της ανθρωπότητας θεμελίωσε την ανελέητη εξουσία του. Και τη θεμελίωσε πάνω στην ιδιοκτησία του ενός, που χρησιμεύει στην εκμετάλλευση του συνάνθρωπου και που γι' αυτό πρέπει να την υπερασπίζεται με νύχια και με δόντια, με άρνηση ενός πολιτισμού, ο οποίος δεν προσφέρεται πια για την υπεράσπισή του ή δεν είναι πια κατάλληλος γι' αυτή, και ακόμα με την εγκατάλειψη όλων των αρχών της ανθρωπίνης συνύπαρξης γενικά, για τις οποίες η ανθρωπότητα με τόσο θάρρος και για τόσα πολλά χρόνια αγωνίστηκε απεγνωσμένα.

Σύντροφοι, ας μιλήσουμε για τις σχέσεις ιδιοκτησίας!». Σ' ένα άλλο κείμενό του ο Μπρεχτ έγραφε, αναφερόμενος και πάλι στη σχέση φασισμού-διανοήσης:

«Στην πραγματικότητα, αυτό είναι και το κύριο ερώτημα: Πώς μπορούμε να γίνουμε κτήνη της διανοήσης, κτήνη με την έννοια που οι φασίστες θεωρούν απειλητική για την κυριαρχία τους. Ενα κτήνος είναι κάτι το δυνατό, το τρομακτικό, το καταστροφικό. Ακούγεται βάρβαρο. Πιστεύετε όμως ότι η βαρβαρότητα μπορεί να καταπολεμηθεί με την αθωότητα; Θα ήταν σαν να θέλαμε ν' ανακόψουμε την ορμή ενός ξίφους προτάσσοντας τις αρτηρίες μας. Πρέπει να μάθουμε να το κατανοούμε: Και η καλοσύνη βλάπτει. Βλάπτει την ωμότητα. Το κάθαρμα δολοφονεί, αλλά ενεργεί μόνο με το φόνο όταν θέλει να εξαφανίσει κάτι από τον κόσμο. Καταλαβαίνετε: Δεν εννοώ να γυρίσουμε πίσω και να σκοτώσουμε τον Χίτλερ. Αυτό θα ήταν κτηνώδες, αλλά όχι έξυπνο. Πρέπει όμως να χρησιμοποιήσει κανείς κάτι το θανατηφόρο, αλλιώς το κάθαρμα θα συνεχίσει να ζει μέχρι το τέλος των ημερών του ή τουλάχιστον των δικών μας ημερών. Πώς μπορούμε εμείς οι συγγραφείς να γράφουμε θανατηφόρα;».

Αν ζούσε σήμερα αυτός ο σπουδαίος συγγραφέας, τις κομμουνιστικές πεποιθήσεις του οποίου κάνουν πως δεν γνωρίζουν οι σημερινοί αστοφιλελεύθεροι, δε θα έδειχνε καν κατανόηση για τέτοια «αντιφασιστικά μέτωπα».

ΚΤΑΚΤΟ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΟ

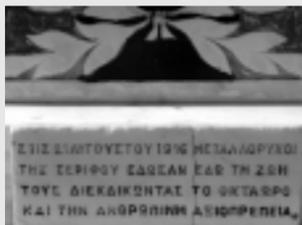
ΑΝΤΙΚΥΝΩΝΙΚΑ

Θα οργανωθούμε
ή τζάμπα θα χαθούμε;

Ωραίο ο τίτλος της «Αυγής» της περασμένης Κυριακής: «Να σπάσουμε την ομηρεία!» Μεγάλη αφαρεία! Λίγο ακόμη και θα συναγωνίζεται χρυσάβηταις κε αιλουαρράδαις...

Η δικαιολογία που όλοι ψάχναμε, μια άλλη διάσταση της νιρβάνα από τον Θανάση Παπακωνσταντίνου, που μας έδωσε και παλιότερα αφορμές να ασχοληθούμε μαζί του παρά την συμπέθειά μας στο αμιγώς συνθετικό-τραγουδιστικό του τάλαντο: «Εμένα το τραγούδι μου δίνει μία εσωτερική πληρότητα και δεν έχω την ανάγκη να εκφραστώ μέσα από κοινωνικούς αγώνες». Χρειάζεται να σχολιάσουμε;

Προσοχή στους κήρυκες. / Προσοχή στους γνώστες. / Προσοχή σ' εκείνους που είτε απεχθάνονται τη φτώχεια / είτε είναι περήφανοι γι' αυτήν. / Προσοχή σ' εκείνους που βιάζονται να επαυνούν / γιατί θα θέλουν επαίνους για αντάλλαγμα. / Προσοχή σ' εκείνους που βιάζονται να κρίνουν, /

Τι πάμε και θυμόμαστε...

φοβούνται αυτά που δεν ξέρουν. / Προσοχή σ' εκείνους που αναζητούν τα πλήθη / γιατί είναι ένα τίποτα μόνοι τους. Υπάρχει αρκετή ιδιοφυΐα στο μίσος τους για να σας σκοτώσει / να σκοτώσει τον καθένα. / Θα προσπαθήσουν να καταστρέψουν οτιδήποτε... / οτιδήποτε διαφοροποιείται απ' τα δικά τους μέτρα. / Ανίκανοι όπως είναι να δημιουργήσουν τέχνη / ανίκανοι είναι και να την καταλάβουν. / Θα εκλάβουν την αποτυχία τους ως δημιουργιών / μόνο ως αποτυχία του κόσμου συνολικά. / Ανίκανοι όπως είναι να αγαπήσουν πλήρως / θα θεωρήσουν και τη δική σας αγάπη ελλιπή / και θα σας μισήσουν γι' αυτό» (Charles Bukowski).

Από την προηγούμενη Τρίτη λειτουργούν και τα διόδια της Μουσθής Καβάλας. Το ταξίδι από Καβάλα προς Θεσσαλονίκη (πήγαινε-έλα) θα κοστίζει πλέον 9,60 μόνο για διόδια, ενώ σύντομα ακολουθούν και αυτά της Ασπροβάλτας που θα το εκπνάζουν στα 14,40 (τουλάχιστον).

Με ρίγη συγκίνησης μεταφέρουμε ένα διάλογο, απαλλάσσοντας από το άχθος τους συντρόφους άλλων στηλών. Και περιμένουμε εναγωνίως τη μεταφορά του στο θεατρικό σανίδι, για να ξεσκάσει λιγάκι η λαϊκή οικογένεια στα θερινά θεατρικά (για να μην το σοβαρέψουμε και χάσει η στήλη την ταυτότητά της). Κανέλλη: «Δυσκολεύομαι να αποκαλώ συνάδελφο, βουλευτή που είναι και μέλος της επιτροπής εδώ και που έχει αποκαλέσει κοπρίτες τους βουλευτές της αριστεράς και εμένα με χαρακτήρισε προ ημερών σε ομιλία του βρόμα του κοινοβουλίου». Αρβανίτης: «Κύριε πρόεδρε, η Κανέλλη να μας πει ποιος είναι ο βουλευτής εδώ που εξεστόμισε τις δύο συγκεκριμένες λέξεις». Κανέλλη: «Εσύ. Και έπρεπε να αναγνωρίσεις τον εαυτό σου. Δεν είναι υπαινιγμός είναι ευθεία καταγγελία. Ανοίγεις το στόμα σου και μας βρωμίζεις όλους». Αρβανίτης: «Ζητώ συγγνώμη από τον Γενικό Επιθεωρητή Δημοσίας Διοικήσεως και από τον ειδικό επιθεωρητή. Αλλά ήθελα να σας αναφέρω ότι προ ολίγων ημερών –και αυτό είναι ανάγκη να το ακούσετε– την χαιρέτισα στους διαδρόμους και εκείνη απαξίωσε να με χαιρέτισει. Και τότε της είπα ότι είναι ζήτημα στοιχειώδους ευγένειας αλλά ποιος την έχασε την ευγένεια για να τη βρεις εσύ. Αφορά την παρούσα βουλευτίνα. Βλέπετε ότι είναι προκλητικότητα. Χρησιμοποίησε τον όρο βρόμα που μόνο άνθρωποι της κατηγορίας της χρησιμοποιούν». Κανέλλη: «Να σου χαλαρίσω καλημέρα αποκλείεται!» Νεράντζης: «Παρακαλώ να σταματήσουμε εδώ». Κανέλλη: «Αντε ρε ναζιστόφατσα! Όσο αρνείσαι το ολοκαύτωμα θα σου αρνούμαι και την καλημέρα! Φασιστόφατσα! Ε, ναζιστόφατσα. Όσο εσύ θα αρνείσαι το ολοκαύτωμα, θα σου αρνίμαι την καλημέρα. Ναζιστόφατσα. Θα μιλήσεις εσύ για κοπρίτες της αριστεράς!» Αρβανίτης: «Να πας στην ΚΝΕ-ΣΕΤ να τα πεις αυτά!» Κανέλλη: «Αντε ρε ναζιστόμουτρο! Είσαι ναζιστής! Θα απαιτήσεις να σου κάνουμε και Χάιλ Χίτλερ! Αντε ρε ναζί από εδώ!» Αρβανίτης: «Να πας να τα πεις αυτά στο ΠΑΜΕ. Να μην τολμήσεις να ασχοληθείς ξανά με το πρόσωπό μου! Κύριε πρόεδρε, αυτές είναι κουβέντες πεζοδρομίου! Έχεις νοστοροπία Κατίνας!» Νεράντζης: «Παρακαλώ να μην γράφεται στα πρακτικά. Υπάρχει τηλεόραση που παρακολουθεί, αρκετά, φτάνει». Κανέλλη: «Διαφάνεια! Να ακουστούν όσα είπα εδώ μέσα».

«Είναι ενοχλητική η σύγχρονη αδιαφορία προς την επανάσταση. Τι σημαίνει αντικαπιταλισμός στη σύγχρονη μορφή του –της αντιπακομοποίησης– εάν δεν είναι μία πρακτική κριτική του καπιταλισμού και τι επιθυμεί να επιτύχει εάν ο αντικαπιταλισμός της αποτυγχάνει να ενστερνιστεί το επαναστατικό σχέδιο της ανθρωπίνης χειραφέτησης; Αντικαπιταλιστική αδιαφορία προς την επανάσταση είναι μια εξ ορισμού αντίφαση. Τέτοιες αντιφάσεις ζητούν αποφάσεις κι αυτές δεν οδηγούν αναγκαστικά στην επανάσταση με την κατάλληλη σημασία της λέξης: το σχέδιο της ανθρωπίνης χειραφέτησης» (Werner Bonefeld).

Κοκκιννοσκουφίτσα

55η συνεδρίαση

Δευτέρα, 10.6.13

Με την έναρξη της συνεδρίασης πήρε το λόγο η Ολγα Οικονομίδου και έκανε μια δήλωση εκ μέρους όλων των φυλακισμένων μελών της ΣΠΦ, απ' αφορμή την ανάληψη της ευθύνης για τη βομβιστική επίθεση στο αυτοκίνητο της διευθύντριας των φυλακών Κορυδαλλού Μ. Στέφη. Μετά από μια εισαγωγή, η Ολγα Οικονομίδου συνέχισε λέγοντας: «Σύντροφοι, με την επίθεση αυτή συναντήσαμε. Ακυρώσαμε την κατάσταση της αιχμαλωσίας μας. Μας προσφέρατε στιγμές αυθεντικής ελευθερίας. Βρεθήκαμε ξανά όλοι μαζί γύρω από το ίδιο τραπέζι. Συζητήσαμε, επιλέξαμε το στόχο, σχεδιάσαμε την επιχείρηση, επιτεθήκαμε, αναλάβαμε την ευθύνη. Όλοι μαζί στην αναγέννηση της Συνωμοσίας μας, όλοι μαζί συνεπείς στην υπόσχεση που δώσαμε ότι αυτή είναι μόνο η αρχή. Η Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς παραμένει ασύλληπτη στις καρδιές μας. Τα χαμόγελά μας στις σφαιρές των όπλων μας. Μέχρι το τέλος για πάντα. Ζήτω η Συνωμοσία Πυρήνων της Φωτιάς, η Συμμορία Συνειδήσεως, ο Πυρήνας Sole Baleno. Ζήτω η Μαύρη Διεθνής των Αναρχικών της Πράξης».

Στη συνέχεια, η πρόεδρος του τρομοδικείου Μ. Τζανακάκη διάβασε το καθιερωμένο απομνημόνιο και μόλις τελείωσε ζήτησε το λόγο η συνήγορος του Κ. Σακκά Μ. Δαλιάνη, η οποία ανακοίνωσε ότι ο εντολέας της αισθάνθηκε αδιαθεσία και οδηγήθηκε στο αναρρωτήριο των φυλακών, ζητώντας να διακοπεί η σημερινή συνεδρίαση, σύμφωνα με το άρθρο 348 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Η Μ. Δαλιάνη δήλωσε ότι ο εντολέας της θέλει να παραστεί στη συνεδρίαση, όπως άλλωστε κάνει από την αρχή της δίκης, αλλά σήμερα αδυνατεί, για λόγους υγείας, γι' αυτό και το δικαστήριο δεν έχει άλλη επιλογή από τη διακοπή της συνεδρίασης.

Η πρόεδρος επέμεινε ότι χρειάζεται να υπάρχουν και άλλα στοιχεία πριν αποφασίσει το δικαστήριο, φτάνοντας στο σημείο να προτείνει να διακοπεί το τρομοδικείο για μερικές ώρες μέχρι να βγουν τα αποτελέσματα των ιατρικών εξετάσεων. Εξοργιστική

ήταν η δήλωσή της ότι δεν γνωρίζει αν υπάρχουν σκοπιμότητες (κωλυσιεργία δηλαδή). Επόμενο ήταν η συνήγορος να αντιδράσει και να πει στην πρόεδρο ότι με τις αιχμές της για σκοπιμότητες προσβάλλει και την ίδια.

Τελικά, η πρόεδρος αναγκάστηκε να εγκα-

ταλείψει τις αιχμές κατά των συνηγόρων υπεράσπισης και να ζητήσει από τον εισαγγελέα να τοποθετηθεί επί του αιτήματος της Μ. Δαλιάνη. Ο εισαγγελέας πρότεινε να διακοπεί η συνεδρίαση και το τρομοδικείο συμφώνησε. Ετσι, η δίκη θα συνεχιστεί την Παρασκευή 14 Ιούνη.

4η ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΤΗ «ΣΥΝΩΜΟΣΙΑ ΠΥΡΗΝΩΝ ΦΩΤΙΑΣ»

8η συνεδρίαση

Τρίτη 11.6.13

Η απουσία του Κ. Σακκά, που βρίσκεται στην 7η μέρα απεργίας πείνας και αντιμετώπιζει προβλήματα υγείας, δεν επέτρεψε τη διεξαγωγή της συνεδρίασης, δεδομένου ότι ο Κ. Σακκάς θέλει να παρευρίσκεται προσωπικά στις συνεδριάσεις του τρομοδικείου, αλλά αδυνατεί.

Τον Κ. Σακκά εξέτασε στις 10 Ιούνη, μετά από αίτησή του, η παθολόγος Ολγα Κοσμπούλου, επιμελήτρια Α στο Γενικό Κρατικό Νίκαιας. Στη δίκη κατατέθηκε και διαβάστηκε από τον πρόεδρο η γνωμάτευσή της, στην οποία μεταξύ άλλων σημειώνει:

«Εξέτασα σήμερα τον κρατούμενο κ. Σακκά Κωνσταντίνου, στο ιατρείο των φυλακών Κορυδαλλού, ο οποίος διανύει την 7η ημέρα απεργίας πείνας. Ο κ. Σακκάς προς το παρόν εμφανίζει αδυναμία και καταβολή (...) Σήμερα το πρωί ένοιωσε δυσφορία στην προκάρδια χώρα και διεκομίσθη στο Νοσοκομείο κρατούμενων (...) Συνέστησα να υποβληθεί ΕΠΕΙΓΟΝΤΩΣ σε Triplex καρδιάς, προς αποκλεισμό υποκειμένου καρδιολογικού προβλήματος (βαλβιδοπαθείας) και πλήρη αιματολογικό έλεγχο, καθώς επίσης γενική ούρων, προς αποκλεισμό κετονουρίας».

Σημειώνεται ότι είναι η δεύτερη φορά που ο κ. Σακκάς καταφεύγει σε απεργία πείνας, πράγμα το οποίο δημιουργεί αθροιστικό κίνδυνο για την σωματική του ακεραιότητα. Συνιστάται αποφυγή κάθε έντονης σωματικής δραστηριότητας και, εφ' όσον επιμένει στην απόφασή του, στενή ιατρική παρακολούθηση, και προγραμματισμός νοσηλείας μετά την 10η ημέρα αποχής από το φαγητό».

Μετά την ανάγνωση της ιατρικής γνωμάτευσης, η συνήγορος Μ. Δαλιάνη ζήτησε να διακοπεί η συνεδρίαση, βάσει του άρθρου 348 ΚΠΔ, γιατί ο εντολέας της θέλει να παρίσταται προσωπικά, αλλά για λόγους υγείας δεν μπορεί. Ο πρόεδρος έθεσε στους συνηγόρους «δειλά» το ερώτημα αν θα ήθελαν να εκθέσουν τις ενστάσεις τους, σπεύδοντας να συμπληρώσει απολογητικά, ότι δεν επιμένει, δεν θέλει να στερήσει δικαιώματα και γι' αυτό η απόφαση θα είναι των συνηγόρων. Οι συνήγοροι δε δέχτηκαν ούτε να συζητήσουν την πρόταση του προέδρου και έτσι η δίκη διακόπηκε.

ΥΓ1: Όταν κάποιος έχει προαποφασίσει για την ενοχή των πολιτικών του αντιπάλων, δεν μπορεί ν' αποφύγει τις γκάφες. Αυτό έπαθε ο πρόεδρος του τρομοδικείου Γ. Μιχαλιός, που παραβίασε με απροκάλυπτο τρόπο το περιβόητο τεκμήριο αθωότητας, το οποίο υποτίθεται ότι αποτελεί το θεμέλιο του αστικού νομικού πολιτισμού. Στην προσπάθειά του να πείσει τους συνηγόρους υπεράσπισης για την ανάγκη υποβολής των ενστάσεών τους, ο κ. Μιχαλιός υποστήριξε ότι θα είναι καλό να επιστευστεί η δίκη, γιατί μπορεί κάποιος κατηγορούμενος να είναι αθώος οπότε θ' αποφυλακιστούν γρηγορότερα. Αρα, κάποιος είναι σήγουρα και εκ προοιμίου ενοχοί. Στη βιασύνη του ο πρόεδρος του τρομοδικείου ξέχασε ότι πρέπει να τηρεί τα προσήματα της ΕΣΔΑ, βάσει της οποίας όλοι οι κατηγορούμενοι τεκμαίρονται αθώοι μέχρι το τέλος της δίκης. Απέναντος στον πρόεδρο ο Α. Μητρούσιος είπε, μεταξύ άλλων, ότι και εσείς είστε ένα κομμάτι του συστήματος που μας έφερε εδώ.

Η δίκη θα συνεχιστεί την Τρίτη 18 Ιούνη.

Θεσμικά λαμόγια πολυτελείας

Χρηματοδότης η Κομισιόν, στο υπουργείο Εσωτερικών, το ΕΣΠΑ. Διαχειριστές η ΓΣΕΕ και το ΙΝΕ/ΓΣΕΕ. «Οφελούμενος» η «Δομή Ισότητας των Φύλων» της ελεγχόμενης από ΠΑΣΚΕ και ΣΥΡΙΖΑ Ομοσπονδίας Ιδιωτικών Υπαλλήλων Ελλάδος. Ενας φαινομενικά απίθανος συνδυασμός: μνημονιακοί και αντιμνημονιακοί. Κυβέρνηση και... ανένδοτοι συνδικαλιστές. Φαινομενικά, όμως, γιατί στην πραγματικότητα τους ενώνει ο θεσμικός ρόλος του καθένα και το χρήμα.

Δεν είναι, βέβαια, πολύ αυτό το χρήμα, συγκρινόμενο μ' αυτό που παντελονιάζουν οι καπιταλιστές και οι τραπεζίτες. Είναι όμως επαρκέστατο για να συντηρηθούν τα λαμόγια της συνδικαλιστικής γραφειοκρατίας, να στηθούν και να ξεστήνουν μαγαζάκια γύρω από τις οργανώσεις τους, να ταΐζονται και να τα-

Το Πρόγραμμα Ισότητας οι Γενική Συνομοσπονδία Εργατών Ελλάδος (Γ.Σ.Ε.Ε.) και το Ινστιτούτο Εργασίας της Γ.Σ.Ε.Ε. (ΙΝΕ/Γ.Σ.Ε.Ε.)

Πρόσκληση και κάλεσμα της συμμετοχής των εργατών στα όργανα εκπροσώπησης των συνδικαλιστικών οργανώσεων για την υλοποίηση | Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ίζουν διάφορους πανεπιστημιακούς, οργανώνοντας τα δικά τους «λόμπι», το δικό τους υποσύστημα μέσα στο μεγάλο σύστημα της αστικής εξουσίας.

Το κράτος δεν έχει κανένα πρόβλημα να τους χρηματοδοτήσει ακόμα και για τα πιο απίθανα προγράμματα, που διαβάσεις τον τίτλο τους και εξοργίζεσαι. Οπως το συγκεκριμένο: «Προώθηση και ενίσχυση της συμμετοχής των γυναικών στα όργανα εκπροσώπησης των συνδικαλιστικών οργανώσεων των εργαζομένων». Δεν χρειάζεται να εξηγήσουμε τίποτα, είναι ευνόητο περί τίνος πρόκειται. Καθαρή λαμογιά. Μην απορείτε, όμως, γιατί το κράτος χρηματοδοτεί αντιμνημονιακούς. Γιατί χρειάζονται κι αυτοί, για να συγκρατούν –όσο μπορούν– εργατικές δυνάμεις στο βούρκο της αστικής δημοκρατίας.

Κατέρρευσε η αστυνομική σκευωρία, παραμένει η διοικητική

Το σύνολο των σοβαρών κατηγοριών σε βάρος του δασολόγου Ματθαίου Φιλιππάκη κατέρρευσε στη δίκη που έγινε στις 6 Ιούνη στα δικαστήρια της Νεάπολης Λασιθίου. Για να σωθούν μερικά προσχήματα, ο Μ. Φιλιππάκης καταδικάστηκε σε ποινή 6 μηνών για ξυλοδαρμό ενός αστυνομικού. Η ποινή ήταν με τριετή αναστολή, άσκησε έφεση και είναι βέβαιο ότι στο δεύτερο βαθμό θα απαλλαγεί και από αυτή. Ετσι γίνεται συνήθως, όταν τα δικαστήρια προσπαθούν να ισορροπήσουν ανάμεσα στην αλήθεια που αποκαλύπτεται μπροστά τους και στις σκοπιμότητες της κρατικής καταστολής, μηχανισμό της οποίας αποτελούν και τα ίδια. Όταν ένα βαρύτατο κατηγορητήριο καταρρέει σε μια δίκη, απαλλάσσουν τον κατηγορούμενο από τις βαριές ποινές, τον καταδικάζουν για μια ελαφρά ποινή (για να δικαιολογήσουν την αστυνομική επιχείρηση) και στο δεύτερο βαθμό φεύγει και αυτή η μικρή καταδίκη. Το γεγονός

ότι στη συγκεκριμένη δίκη είχαν «κατασκηνώσει» δύο κλούβες με MAT, σωρεία ασφαλιτών και υψηλόβαθμοι αξιωματικοί, επέβαλε στο συγκεκριμένο δικαστήριο να σώσει κάποια (ελάχιστα) προσχήματα για λογαριασμό της μπάτσαρίας.

Μαζί με τη σκευωρία που η τοπική αστυνομία έστησε σε βάρος του Μ. Φιλιππάκη για τα γεγονότα της 28ης Οκτώβρη του 2011, όταν πλήθος Λασιθιωτών διαμαρτυρήθηκε ενάντια στη φιέστα της Σοσιαλιστικής Διεθνούς, που έγινε σε πολυτελές ξενοδοχείο του Αγίου Νικολάου (όπως σαρκαστικά είπε ο Μ. Φιλιππάκης, «συνέραφαν ασύνδετα μεταξύ τους γεγονότα που απείχαν δέκα χιλιόμετρα και τρεις ώρες το καθένα και τα απέδωσαν όλα σε μένα ως να ήμην εκατόγχειρ και πανταχού παρών»), καταρρέει και η προκλητική διοικητική του δίωξη. Όπως γράψαμε αναλυτικά στο προηγούμενο φύλλο μας, μ' ένα όργιο παράνομων διαδικασιών τον έθεσαν σε αυτο-

δίκαιη αργία και τον εμποδίζουν να βγει κανονικά στη σύνταξη (είχε κάνει τις νόμιμες διαδικασίες, μετά από 35 χρόνια υπηρεσίας), με το αιτιολογικό της «αναξιοπρεπούς ή ανάρμοστης ή ανάξιας για υπάλληλο συμπεριφοράς εκτός υπηρεσίας». Τον έθεσαν σε αργία για την πολιτική του δράση και όχι γιατί του βρήκαν οποιοδήποτε υπηρεσιακό ψεγάδι. Εσπευσαν να υιοθετήσουν την αστυνομική εκδοχή των γεγονότων, χωρίς να σεβαστούν το περιβόητο τεκμήριο αθωότητας. Τώρα, μένουν χωρίς καν αυτή τη σκευωρία.

Το να σταματήσουν την πειθαρχική δίωξη είναι το αυτονόητο. Πέραν αυτού, όμως, υπάρχει το γενικότερο πρόβλημα. Το πρόβλημα της οικοδόμησης ενός εφιαλτικού πλαισίου που κρέμεται ως Δαμόκλειος σπάθη πάνω από τα κεφάλια των εργαζόμενων στο δημόσιο. Όπως έχουμε γράψει και άλλη φορά, το νέο κατασταλτικό πειθαρχικό δίκαιο για τους δημοσίους υπάλληλους δεν

αφορά τα λαμόγια, τους λεγόμενους επιόρκους. Αυτοί βολεύονται με κάθε κατάσταση, γιατί έχουν μάθει να έχουν συμπεριφορά yesmen έναντι των πολιτικών τους προϊσταμένων. Αφορά εκείνους τους δημόσιους υπάλληλους που σέβονται το ψωμί που τρώνε, που κάνουν ευσυνείδητα τη δουλειά τους, που διαπνέονται από προοδευτικές ιδέες, που αρνούνται να υπακούσουν σε παράνομες διαταγές των πολιτικών προϊσταμένων και βρίσκονται σε διαρκή σύγκρουση με το καθεστώς της ρεμούλας, της διαφθοράς, της εξυπηρέτησης ιδιωτικών συμφερόντων.

Ο Φιλιππάκης ήταν μια τέτοια περίπτωση. Τον γνωρίζαμε και πριν την τωρινή δίωξή του. Όπως γνωρίζουμε και άλλες περιπτώσεις δημοσίων υπάλληλων που υπερασπίστηκαν την τυπική νομιμότητα, που αρνήθηκαν να γίνουν yesmen και γι' αυτή τους τη στάση κυνηγήθηκαν από καπιταλιστές και πολιτικές ηγεσίες, που πάντα βαδίζουν χέρι-χέρι.

■ Πλειστηριασμοί σπιτιών: Του ξέφυγε του Σκορδά

Η κριτική που άσκησαν στον υφυπουργό Θ. Σκορδά, που μίλησε την περασμένη βδομάδα για ανάγκη τερματισμού της περιόδου αναστολής των πλειστηριασμών πρώτης κατοικίας, για να μην καταρρεύσει κάποια στιγμή στο μέλλον η αγορά κατοικίας, ο υπουργός Κ. Χατζηδάκης και ο Πασόκος Κ. Μωραϊτής ήταν πως η παρέμβασή του υπήρξε «άκαιρη» και «άκομψη». Δηλαδή, ότι ξεφούρνισε αυτό που μελετάται, χωρίς να συνειδητοποιήσει τι σάλο θα προκαλέσει.

Κατά τα άλλα, ο Χατζηδάκης απέρριψε τις προτάσεις και του ΠΑΣΟΚ (ένας χρόνος παράταση) και της ΔΗΜΑΡ (δύο χρόνια παράταση) και παρέπεμψε στην τρόικα, η οποία και θα πάρει την τελική απόφαση. Όπως είπε στους δημοσιογράφους, μετά την τοποθέτησή του στη Βουλή, τα ζητήματα αυτά αντιμετωπίζονται από την τρόικα και το Μνημόνιο προβλέπει ότι το συγκεκριμένο ζήτημα θα εξεταστεί τον Αύγουστο, χωρίς ο ίδιος να μπορεί να προδικάσει ποια θα είναι η κατάληξη της διαπραγματεύσεως. Ο Μωραϊτής από τη μια είπε πως «πρέπει να πάμε οπωσδήποτε σε παράταση» και από την άλλη δήλωσε ότι αντιλαμβάνεται το σκεπτικό του υπουργού.

Το ζήτημα είναι ανοιχτό λοιπόν και ο Σκορδάς δεν μίλησε τυχαία. Μπορεί η τρόικα να επιτρέψει παράταση ενός ακόμη χρόνου, αλλά μήπως στη διάρκεια αυτού του χρόνου θα φτιάξουν τα οικονομικά των ανέργων και των υποαπασχολούμενων και θα μπορούν να πληρώνουν τα δάνεια; Κάποια στιγμή, λοιπόν, θα σταματήσουν την απαγόρευση και θα παραπέμψουν όσους έχουν δάνεια «στο κόκκινο» ν' αναζητήσουν συμβιβαστική λύση, βάσει του νέου νομοθετικού πλαισίου, που διαμορφώθηκε όπως ακριβώς το ήθελαν οι τραπεζίτες.

■ Στην απέξω τα Ταμεία

Όταν έγινε το περιβόητο PSI, τα ασφαλιστικά ταμεία, μολοντί είναι νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, δηλαδή κρατικοί οργανισμοί, αντιμετωπίστηκαν σαν ιδιώτες και τα αποθεματικά τους υπέστησαν ένα γενναίο «κούρεμα». Τώρα που έφτασε η ώρα της ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών (με δάνεια που παίρνει το κράτος, το οποίο είναι και υπόχρεο για την αποπληρωμή τους), επειδή κάποια Ταμεία εκδήλωσαν την πρόθεση να συμμετάσχουν στην αύξηση του μετοχικού κεφαλαίου, προκειμένου να διατηρήσουν το ποσοστό που έχουν σε τράπεζες (για την Εθνική γίνεται όλη η φασαρία), η κυβέρνηση εξέδωσε νυχτιάτικη Πράξη Υπουργικού Συμβουλίου, με την οποία ορίστηκε κατηγορηματικά, ότι τα ασφαλιστικά ταμεία δεν μπορούν να συμμετάσχουν στην αύξηση ιδιωτικού κεφαλαίου, διότι αποτελούν φορείς της γενικής κυβέρνησης! Ετσι, όσα Ταμεία θα ήθελαν να παίξουν στον καινούργιο χρηματιστηριακό τζόγο, παίρνοντας τα λεγόμενα warrants, θα υποβιβαστούν στην κατηγορία του μικρομετόχου, οι μετοχές του οποίου θα έχουν απαξιωθεί εντελώς. Φυσικά, εμείς δεν είμαστε υπέρ του τζογαρίσματος των αποθεματικών των Ταμείων. Τα δυο μέτρα και δυο σταθμά επισημαίνουμε.

■ «Ζωή και κότα»... για τ' αφεντικά!

Μια τεράστια εργασιακή ζούγκλα είναι η Ελλάδα, με όσους εργαζόμενους έχουν μια δουλειά να εξαναγκάζονται να εργάζονται σε συνθήκες δουλείας, υπό τη συνεχή απειλή της απόλυσης. Το παράδειγμα τριών εργαζόμενων σ' ένα συνθηματοποιημένο ψητοπωλείο της Θεσσαλονίκης, που φέρει τον εύγλωττο τίτλο «Ζωή και κότα», είναι χαρακτηριστικό.

Μέχρι το 2012 το μαγαζί απασχολούσε ανασφάλιστους και με μεροκάματο πείνας τους τρεις διανομείς, ενώ το αφεντικό συσώρευε κέρδη (οι εργαζόμενοι κάνουν λόγο για ημερήσιες εισπράξεις άνω των χιλίων ευρώ σταθερά, καθημερινά). Όταν τον περασμένο Δεκέμβρη ζήτησαν να τους δοθεί έστω δώρο Χριστουγέννων, το αφεντικό απέλυσε τον ένα από τους τρεις. Αντέδρασαν όλοι μαζί και το αφεντικό υποχώρησε. Δεν απέλυσε κανέναν, τους έκανε κανονική πρόσληψη και τους έδωσε το δώρο Χριστουγέννων. Ταυτόχρονα, όμως, άρχισε η εντατικοποίηση της δουλειάς, με σκοπό να στρώσει τους τρεις αυτούς εργαζόμενους να φύγουν μόνοι τους από τη δουλειά. Το Πάσχα οι νόμιμοι πλέον εργαζόμενοι ζήτησαν το δώρο. Το αφεντικό τους έδωσε από 50 ευρώ έναντι και μείωσε τις ώρες εργασίας τους. Όταν, δε, κατάλαβε ότι οι εργαζόμενοι δε θα κάνουν πίσω, στις 27 Μάη τους απέλυσε... προφορικά.

Οι τρεις εργαζόμενοι, πέρα από τις νομικές κινήσεις, επέλεξαν και να αγωνιστούν για την επαναπρόσληψή τους, με παραστάσεις διαμαρτυρίας αλληλέγγυων τρεις φορές την εβδομάδα έξω από το μαγαζί. Λεπτομέρεια, θα πείτε, όμως έχουν και οι «λεπτομέρειες» τη σημασία τους, στις μαύρες εποχές που ζούμε.

Αναβλήθηκε για το Νοέμβρη η δίκη του Τάσου Θεοφίλου

Για τις 11 Νοέμβρη του 2013 αναβλήθηκε η δίκη του Τάσου Θεοφίλου. Την απόφαση πήρε η σύνθεση του Γ' Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων, μετά από αίτημα που υπέβαλαν οι συνήγοροι υπεράσπισης Σπύρος Φυτράκης και Αννυ Παπαρρούσου, ενώ υπέρ της αναβολής τάχθηκε και η εισαγγελέας της έδρας.

Ισχυρή ήταν η παρουσία της αστυνομίας έξω από το κτίριο του Εφετείου, αλλά σχετικά χαλαροί οι MATάδες. Στην πόρτα της δικαστικής αίθουσας, όμως, είδαμε για πρώτη φορά να γίνεται έλεγχος ταυτοτήτων των εισερχόμενων. Ήταν καθαρή τρομο-επίδειξη, γεγονός που αποδείχτηκε από τη συνέχεια που ο έλεγχος καταργήθηκε. Ο κόσμος μπήκε και βγήκε από την αίθουσα χωρίς κανέναν έλεγχο. Η τρομο-επίδειξη συνεχίστηκε με την παρουσία έξι κουκουλοφόρων ΕΚΑΜιτών, οι οποίοι φρουρούσαν τον Τ. Θεοφίλου. Οι τρεις κρατούσαν πολεμικά τουφέκια και ειδικά ο ένας κρατούσε επιδεικτικά το δάχτυλο στη σκανδάλη και σχεδόν χοροπηδούσε σπριζόμενος τότε στο ένα πόδι και τότε στο άλλο (Ράμπο της συμφοράς)! Μ' όλο αυτό το τρομο-σόου ήθελαν να δείξουν πόσο επικίνδυνος είναι ο κατηγορούμενος και πόσο σοβαρά πρέπει αυτό να το πάρει υπόψη του το δικαστήριο. Ενα δικαστήριο που δεν είχε κανένα πρόβλημα να δικάσει με κουκουλοφόρους τυφεκιοφόρους σε απόσταση αναπνοής από την έδρα, οι οποίοι κύκλωναν ασφυκτικά τον κατηγορούμενο και κοίταζαν

απειλητικά το ακροατήριο. Κατά τα άλλα, η εισαγγελέας έκανε αναφορά και στη... δίκαιη δίκη! Θυμίζουμε μόνο ότι οι αστυνομικοί που βρίσκονται στις αίθουσες των δικαστηρίων απαγορεύεται να οπλοφορούν!

Ο Σπ. Φυτράκης ανέπτυξε διεξοδικά το αίτημα της αναβολής, αναφερόμενος στις δύο δίκες που βρίσκονται σε εξέλιξη στον Κορυδαλλό, στις οποίες ο ίδιος είναι υπερασπιστής του Χ. Χατζημιχαλάκη και η Αν. Παπαρρούσου του Αλ. Μητρούσια. Με το γνωστό καυστικό του ύφος «χρωμάτισε» τις αναφορές του στις δύο αυτές δίκες με χαρακτηρισμούς που αφορούν την ουσία τους, ενώ δεν παρέλειψε να τονίσει ότι στην πρώτη απ' αυτές εξετάζεται και το μισό κατηγορητήριο εναντίον του Τ. Θεοφίλου, ο οποίος από την Αντιτρομοκρατική παρουσιάζεται και ως μέλος της ΣΠΦ. Υπάρχει δηλαδή και πρόβλημα εκκρεμοδικίας, το οποίο ο συνήγορος επιφυλάχτηκε να θέσει σε δεύτερο χρόνο, αν το αίτημα της αναβολής απορριπτόταν. Διότι δεν μπορεί να γίνεται η δίκη της ΣΠΦ στον Κορυδαλλό, στην οποία «εμφανίζεται» και ο Θεοφίλου στο σενάριο της Αντιτρομοκρατικής, και ταυτόχρονα ο ίδιος να δικάζεται για την ίδια κατηγορία και στην υπόθεση για τη ληστεία της Πάρου. Τα λεχθέντα από το συνήγορο επιβεβαίωνε η παρουσία των αντιτρομοκρατικών Χαρδαλιά (τμηματάρχης) και Μπαγατέλα (ασφαλίτης), δηλαδή αυτών που παρουσίασαν το σενάριο στη δίκη της ΣΠΦ, ως μαρτύρων και σ' αυτή τη δίκη

(ήταν παρόντες στο ακροατήριο, όταν έγινε η ανάγνωση των ονομάτων των μαρτύρων του κατηγορητηρίου).

Η εισαγγελέας της έδρας, αφού ζήτησε ορισμένες διευκρινίσεις από τον Σπ. Φυτράκη, επιχειρηματολόγησε υπέρ της αναβολής, δεδομένου ότι όπως είπε η υπόθεση είναι πρωτοείσακτη, φόβος παραγραφής ή λήξης της προσαωρινής κράτησης του κατηγορούμενου δεν υπάρχει, ενώ υπάρχει πραγματική αδυναμία παρουσίας των συνηγόρων και δεν θα ήταν σωστό να διοριστούν άλλοι συνήγοροι στον κατηγορούμενο, πριν καν ξεκινήσει η δίκη. Η πολιτική αγωγή (εμφανίστηκε πέντε δικηγόροι, εκπροσωπώντας την τράπεζα και συγγενείς του νεκρού) ζήτησε να υπάρξει μόνο ολιγοήμερη αναβολή, αλλά το δικαστήριο, μετά από διάλειμμα μισής ώρας περίπου, αποφάσισε να διακόψει για την πρώτη διαθέσιμη ημερομηνία (την πρότεινε η εισαγγελέας), που ήταν η 11η του προσεχούς Νοέμβρη.

«Η αλληλεγγύη το όπλο των λαών, πόλεμο στον πόλεμο των αφεντικών» ήταν το σύνθημα με το οποίο αποχαιρέτισαν τον Τ. Θεοφίλου δεκάδες αλληλέγγυοι και αλληλέγγυες που βρίσκονταν μέσα στη δικαστική αίθουσα, ενώ το ίδιο σύνθημα ακούστηκε και έξω από το κτίριο, όταν έφυγε η κλούβα με τον πολιτικό κρατούμενο. Ο ίδιος ο Τ. Θεοφίλου αποχαιρέτισε τους αλληλέγγυους μ' ένα πλατύ χαμόγελο, την ώρα που οι κουκουλοφόροι ΕΚΑΜίτες του περνούσαν τις χειροπέδες.

Χρέη που πληρώνονται και «χρέος» που ξεχρεώνεται...

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

Οι εκλογές στην Ερασιτεχνική ΑΕΚ ήταν το σημαντικότερο θέμα της περασμένης βδομάδας. Όπως ήταν αναμενόμενο, η κυριαρχία του ψηφοδελτίου που στηρίξε ο Δημήτρης Μελισσανίδης ήταν καθολική και αποδεικνύεται από το 91% των ψήφων που κέρδισε. Εκτός όμως από τον μεγάλο νικητή, τις δηλώσεις του οποίου θα σχολιάσουμε στη συνέχεια, η εκλογική διαδικασία ανέδειξε και δυο μεγάλους χαμένους. Τον Δημήτρη Χατζηχρήστο και τον Θεμιστοκλή Νικολαΐδη. Ο πρώην πρόεδρος της Ερασιτεχνικής ΑΕΚ και της Original, έχοντας χάσει τα ερείσματα που είχε στους οργανωμένους οπαδούς, αναγκάστηκε να υποστηρίξει το ψηφοδέλτιο Με-

ταία φράση της δήλωσής του: «Όλοι μαζί να ξεχρεώσουμε το χρέος μας». Από τη φράση αυτή προκύπτει ότι ίδιος θεωρεί χρέος του να ασχοληθεί με την ΑΕΚ και να τη βοηθήσει να βγει από τη δύσκολη κατάσταση που βρίσκεται σήμερα. Αυτό σε απλά ελληνικά σημαίνει ότι παραδέχεται ότι η μη ενασχόλησή του με την ομάδα από το 1999 μέχρι σήμερα ήταν λάθος και ιδιαίτερα η απόφασή του να μην ασχοληθεί με την ομάδα το καλοκαίρι του 2004 και να αφήσει τον Νικολαΐδη να πάρει τα ηνία. Αρα, το πρώτο που πρέπει να κρατήσουμε και να σχολιάσουμε είναι γιατί είπα τότε όχι και σήμερα λέει ναι.

σει να βγάλει την ομάδα από το αδιέξοδο. Οσον αφορά την κατασκευή νέου γηπέδου στη Νέα Φιλαδέλφεια, ως με συμπαθάνε οι φιλάθλοι της ΑΕΚ, αλλά η ταπεινή μου άποψη είναι ότι ο Μελισσανίδης πολύ δύσκολα θα καταφέρει να ανταποκριθεί στις προσδοκίες που έχει δημιουργήσει στον κόσμο της ΑΕΚ. Σε μια περίοδο έντονης οικονομικής κρίσης, που δεν υπάρχει φράγκο στην πιάτσα, οι πιθανότητες να βρεθεί το ποσό που χρειάζεται για να γίνει το γήπεδο στη Νέα Φιλαδέλφεια είναι ελάχιστες. Από τη στιγμή όμως που δεν δεσμεύεται στον κόσμο της ΑΕΚ, που για μια ακό-

είναι ή τρελός ή λαμόγιο». Τι άλλαξε τώρα και μπαίνει μπροστά και μάλιστα σε περίοδο οικονομικής κρίσης; Γιατί θεωρεί ότι ξεπλήρωσε το «χρέος» του; Ο λόγος είναι πολύ απλός. Το 2004 ο κόσμος της ΑΕΚ είχε την απαίτηση από όποιον αναλάμβανε τις τύχες της ομάδας, να βάλει το χέρι βαθιά στην τσέπη και να δημιουργήσει μια ανταγωνιστική ομάδα, κόντρα σε Ολυμπιακό και Παναθηναϊκό, ενώ σήμερα οι οπαδοί της ΑΕΚ ψάχνουν κά-

ποιον που απλώς θα συντηρεί την ομάδα μέχρι να επιστρέψει στην πρώτη κατηγορία. Τότε έπρεπε να κάνει άμεσα έργα και να κριθεί από αυτά. Σήμερα αρκούν δηλώσεις και «σχεδία» επί χάρτου για τη δημιουργία μιας μεγάλης και ανεξάρτητης ΑΕΚ. Τότε το «χρέος» είχε κόστος, σήμερα αρκούν τα λόγια και οι προθέσεις. Δεν

χρειάζοταν συνεπώς πολλή σκέψη για να πάρει την απόφαση της επιστροφής. Αλλωστε, είναι άλλο τα χρέη που πρέπει να τα πληρώσεις και άλλο το χρέος που πρέπει να το ξεχρεώσεις.

Κος Πάπιας
papias@yahoo.gr

ΥΓ. Στο προηγούμενο φύλλο είχαμε γράψει για τη συνεργασία των οπαδών των τριών μεγάλων ομάδων της Ισταμπούλ κόντρα στις δυνάμεις καταστολής του Ερντογάν. Παρά την έχθρα τους, κατάφεραν να βρουν τον τρόπο να συνεργαστούν και αυτό είναι ένα μήνυμα ότι η νεολαία των γηπέδων δεν είναι για «πέταμα», ούτε είναι μάταιο να προσπαθούμε να την πείσουμε να αφήσει τα φεύγικα λάβαρα του κάθε καπιταλιστή που έχει στην ιδιοκτησία του την ομάδα που αγαπούν και να πάρει θέση από τα λάβαρα των λαϊκών αγώνων. Στη φωτογραφία οπαδοί των τριών ομάδων ποζάρουν ενωμένοι στην πλατεία Ταξίμ.

τέροτο ότι έχει απομονωθεί, αφού οι «εκλεκτοί» του ήταν τελευταίοι σε σταυρούς και δεν εκλέχτηκαν.

Διαφορετικός ήταν ο «δρόμος» που διάλεξε ο Νικολαΐδης. Ο πρώην πρόεδρος της ΠΑΕ ΑΕΚ, έχοντας χάσει κάθε δίαυλο επικοινωνίας με τον Μελισσανίδη, δεν πήγε καν να ψηφίσει, δείχνοντας με αυτό τον τρόπο ότι στην παρούσα φάση δε θέλει να έχει καμία σχέση με την ΑΕΚ. Το προηγούμενο διάστημα, με αφορμή την υπόθεση Ψωμάδη, ο Νικολαΐδης είχε προσπαθήσει εμμέσως πλην σαφώς να μπλοκάρει τη διαδικασία πτώχευσης, δείχνοντας ταυτόχρονα την πρόθεσή του να αποτελέσει την αντιπολίτευση στα σχέδια του Μελισσανίδη. Είδε όμως ότι οι υποστηρικτές του είναι ελάχιστοι και προτίμησε να αποσυρθεί ήσυχα-ήσυχα στο παρυσκήνιο.

Επειδή όμως η ιστορία γράφεται από τους νικητές, θα μπορούμε στον πειρασμό και θα σχολιάσουμε τις θέσεις του νέου ισχυρού άντρα της ΑΕΚ, ξεκινώντας από την τελευ-

Οσον αφορά το σύνολο της δήλωσης Μελισσανίδη, είναι ένα πολύ καλά διατυπωμένο κείμενο που καλεί σε ενότητα όλους τους ΑΕΚτζήδες για να δημιουργηθεί μια ΑΕΚ που δεν θα παρακαλάει αλλά θα απαιτεί και μια ΑΕΚ που δεν θα εξαρτάται από κανέναν και θα έχει «βαριά» φανέλα σε όποια κατηγορία και αν αγωνίζεται. Βάζει και δυο βασικούς στόχους: να επανέλθει η ομάδα όσα πιο γρήγορα γίνεται στη Super League και να γίνει γήπεδο στη Νέα Φιλαδέλφεια. Για το γενικό μέρος της δήλωσης δεν χρειάζεται να κάνουμε κανένα σχόλιο, γιατί θα μπορούσε να το είχε γράψει οποιοσδήποτε από τους πρώην «σωτήρες» της ΑΕΚ και σε οποιαδήποτε εποχή. Για τους στόχους θα πούμε ότι όσον αφορά την γρήγορη επιστροφή δεν πρέπει να τη θεωρούμε στόχο, αφού η επιστροφή στη Super League σε δυο χρόνια θα ήταν ο στόχος και οποιοδήποτε καπιταλιστή θα αποφάσιζε να μπει μπροστά και να προσπαθή-

μα φορά θα βάλει το χέρι στην τσέπη και θα αποτελέσει το βασικό (για να μην πούμε το μοναδικό) χρηματοδότη, ότι όταν η ΑΕΚ επιστρέψει στην Super League θα φτιάξει μια ανταγωνιστική ομάδα που θα προσπαθήσει να σπάσει το μονοπώλιο του Ολυμπιακού, έπρεπε να βρει κάτι εξίσου σημαντικό για να πείσει τον κόσμο της ΑΕΚ να πάει στο γήπεδο και να αγοράσει διαρκείας.

Παίζει λοιπόν με τον καημό και την επιθυμία των οπαδών της ΑΕΚ, για να εδραιώσει την κυριαρχία του. Γνωρίζει πολύ καλά ότι για δυο τουλάχιστον χρόνια έχει πίστωση χρόνου, αφού η μοναδική του «υποχρέωση» είναι να ανεβαίνει η ομάδα τις κατηγορίες, και βάζει ένα πιασάρικο στόχο, γνωρίζοντας ότι κανένας δε θα του ζητήσει ευθύνες. Ας μην ξεχνάμε ότι το 2004, όταν η ΑΕΚ ήταν σε μια παρόμοια κατάσταση, ο Μελισσανίδης έκανε πίσω, δε δέχτηκε να μπει μπροστά και δήλωσε: «Όποιος πάρει τώρα την ΑΕΚ θα πρέπει να

■ ΡΟΥΝΤΟΛΦ ΜΑΤΕ

Κυνηγώντας το δολοφόνο μου

Γυρισμένη το 1950, επαναστροβόλλεται αυτήν την εβδομάδα η ταινία αυτή που αποτελεί τυπικό δείγμα film noir. Ο πρωτότυπος τίτλος της είναι το αρκτικόλεξο D.O.A., με τα αρχικά να σημαίνουν «Dead On Arrival», δηλαδή νεκρός κατά την άφιξη.

Το μεγαλύτερο ατού της ταινίας είναι το σφιχτοδεμένο σενάριο της. Με αρκετές και ευφάνταστες ανατροπές καταφέρνει να κρατά το ενδιαφέρον των θεατών σε υψηλά επίπεδα από την πρώτη σκηνή της (μια σκηνή κλασική στην ιστορία του σινεμά, λόγω της ατμόσφαιρας αλλά και της πρωτότυπης ατάκας του πρωταγωνιστή της Φράνκ Μπιγκελούς). Και μάλιστα, χωρίς να χρησιμοποιεί στοιχεία εντυπωσιασμού (όπως π.χ. σκηνικά, ειδικά εφέ κλπ). Βέβαια, όλοι οι συντελεστές ήταν ένας κι ένας. Ειδικά η συνεισφορά του Τόμκιν που έγραψε τη μουσική ήταν σημαντική.

Και αυτή η ταινία αποτελεί ακόμα μια απόδειξη του ότι και χωρίς λεφτά μπορεί κανείς να κάνει πράγματα. Και μάλιστα, τα δύο ριμέικ της ταινίας, που έγιναν το 1969 και το 1987, παρά το γεγονός ότι είχαν περισσότερα χρήματα στη διάθεση της παραγωγής (ειδικά στο δεύτερο που συμμετείχαν και «λαμπεροί» πρωταγωνιστές), επ' ουδενί έφτασαν στο επίπεδο της πρώτης.

■ ΡΙΤΣΑΡΝΤ ΛΙΝΚΛΕΪΤΕΡ

Πριν τα μεσάνυχτα

Πρόκειται για την τρίτη ταινία της σειράς «Πριν...» του Αμερικανού σκηνοθέτη (προηγήθηκαν το «Πριν το ξημέρωμα» και «Πριν το ηλιοβασίλεμα»), που γυρίστηκε στη Μεσηνία. Σ' αυτή παρακολουθούμε το ζευγάρι με παιδιά πια, να φιλοσοφεί, να θυμάται και να προβληματίζεται για το μέλλον της σχέσης του. Φόντο υπέροχα ηλιοβασιλέματα, σοκάκια, ταβερνάκια κτλ, σκέτη διαφήμιση για τους ξένους τουρίστες...

Αν στις προηγούμενες εκδοχές έβλεπες έστω και μια διαφορετική πλευρά του Χόλιγουντ (χωρίς αυτό να είναι και σημαντικό), τώρα βλέπεις τις διαδικασίες ανάμεσα στο ζευγάρι, που παρουσιάζονται ως το άκρον άωτον του ρομαντισμού. Ρομαντισμού, βέβαια, με τον τρόπο που μόνο το Χόλιγουντ μπορεί να τον προσεγγίσει... Ένα ζευγάρι μακριά από την καθημερινή πραγματικότητα των υπόλοιπων ζευγαριών—όχι ότι αυτή είναι ίδια σε όλα, αλλά κάποια προβλήματα είναι κοινά όπως η αγωνία της επιβίωσης—αμπελοφιλοσοφεί. Αυτό είναι όλο.

Ελένη Π.

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

«Δεν έχω κέφι για δουλειά,/ πάλι με δέρνει τεμπελιά,/ και κάθομαι στο στρώμα.../ Βρίσκω το σώμα μου βαρύ/ και όλ' η γη δε με χωρεί/ κι ο ουρανός ακόμα./ Κακά νομίζω τα καλά/ και βλέπω μια στα χαμηλά/ και μια κοιτώ απάνω.../ ας ημπορούσα να μη ζω,/ μα... δίχως ν' αποθάνω!»
(«Τεμπελιά», Γ. Σουρής) – αφιερωμένο (κατ' αρχήν) στους mainstream διανοούμενους

Οποιος δεν κινείται δεν αντιλαμβάνεται τις αλυσίδες τους

Παράταση προφυλάκισης Κ. Σακκά: ο κοινοβουλευτικός φασισμός σε δράση

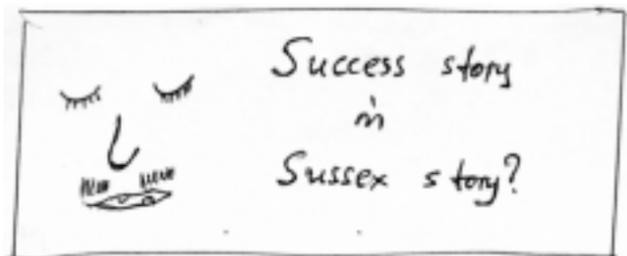
Marfin: Οι δολοφόνοι αποθρασύνθηκαν (ποια μέτρα ασφαλείας;)

«Εργατικό» Κέντρο Αθήνας: πολύ γέλιο...

♦ Τζαντζάκομο Φελτρινέλι, Λούκα Μαντίνι, Σέρτζο Ρομέο, Μπρούνο Βάλλι, Τζουζέπε Βιταλιάνο Πρίντσιπε, Τζοβάνι Τάρας, Μαργκερίτα Καγκόλ-Μάρα, Αναμαρία Μαντίνι, Μάριο Σάλβι, Μαρτίνιο Τσιικιτέλο, Βάλτερ Αλάζια, Αντόνιο Λο Μούσο, Ρομάνο Τονίνι, Ατίλιο Ντι Νάπολι, Αλντο Μαρίν Πινόνες, Ρόκο Σαρντόνε, Ρομπέρτο Ρικομπέλο, Φραντσέσκο Τζούρι, Ρομπέρτο Καπόνε, Μπάμπαρα Ατζαρόνι, Ματέο Κακέτσι, Μαρία Αντονιέτα Μπέρνα, Αντζελο Ντελ Σάντο, Αλμπέρτο Γκατζιάνι, Λορέντζο Μπόρτολι, Λουίτζι Μασκάνι, Φαμπρίτσιο Πέλι, Σαλβατόρε Τσινιέλι, Φραντσέσκο Μπεράντι, Ρομπέρτο Παουτάσο, Τζοβάνι Μάριο Μπίτι, Φραντσέσκο Μαζαλά, Λορέντσο Μπετάσα, Ρικάρντο Ντούρα, Αναμαρία Λούντμαν, Πιέρο Πανταρέλι, Εντουάρντο Αρνάλντι, Κλαούντιο Παλόνε, Αρνάλντο Τζενοίνο, Βάλτερ Πετζόλι, Ρομπέρτο Σεραφίνι, Αλμπέρτο Μπουσανακόνο, Τζανφράνκο Φαίνα, Τζόρτζο Σολντάτι, Λούτσο Ντι Τζάκομο, Ουμπέρτο Καταμπιάνι, Ρόκο Πολιμένι, Στέφανο Φερράρι, Μαουρίτσιο Μπισκάρνο, Γκαετάνο Σάβα, Τσίρο Ριζάτο, Μανφρέντι Ντι Στέφανο, Λάουρα Μπαρτολίνι, Αντόνιο Γκουστίνι, Πιέτρο Γκρέκο-Πέντρο, Βίλμα Μόνακο, Ντάριο Μπερτάνια, Τζίνιο Λιβεράνι, Πάολο Σιβιέρι, Νικόλα Τζανκόλα,

Από Τουρκία με αγάπη: Ιμπραήμ Καϊπάκαγια – Αθάνατος!

Ριχάρ-δωσ' ο Γερντόκαρ-δωσ'

Κάρλο Πουλτσίνι, Ερμάνο Φατζίανι, Κλαούντιο Καρμπόνε, Σέρτζο Σπατασάλι, Αλεσάντρα Ντ' Αγκοστίνι, Τζεράντο Μακάρι, Μάριο Γκολέζι. Σύντροφοι των μαχόμενων Κομμουνιστικών Οργανώσεων της Ιταλίας που έπεσαν στον ταξικό πόλεμο. (Τα ονόματα από την έκδοση «Επανάσταση και Αντεπανόσταση στην Ιταλία» της Προλεταριακής Πρωτοβουλίας).

♦ Θετικά βλέπει την τρικομ-

ματική κυβέρνηση ο χορτάτος Δ. Σαββόπουλος.

♦ Και να 'χεις και τον Γ. Μιχαηλίδη να σου λέει ότι η παρούσα κατάσταση δεν είναι τίποτα αν συγκριθεί με τη «μικρασιατική καταστροφή». (Λεπτούς ε λε βουρτσ...).

♦ «Είναι γεγονός ότι ο περιορισμός των δαπανών για την υγεία στη δύσκολη εποχή που βιώνουμε είναι κατανοητός και απαραίτητος». Γ.Κ. Ανδρικόπουλος, διευθυντής

καρδιολογικής κλινικής «Ερρίκος Ντυνάν» - «Το εκκρεμές του Φουκώ στην Υγεία», περιοδικό «Καρδιά και Αγγεία», Μάρτης-Απρίλης, 2013. (Να γιατρός, να μα...λαμα).

♦ «Θετικό βήμα μπροστά, απαιτείται όμως ανταρσία απέναντι στον εαυτό μας» - Γ. Ελαφρός, ΠΙΝ, 8-6-13. (Μια προχωρημένη ψυχαναλυτική άποψη – είναι βλέπεις κι εκείνη η θεσούλα στην Καθημερινή...).

♦ «Από πολέμιος (σ.σ.: ο Ερντογάν) έγινε όργανο του ιμπεριαλισμού» (ΠΙΝ, 8/6/13). Φρεσκοκομμένο από τη Μπούρσαα έχωωωω...

♦ «Οι διακορεατικές επαφές, στις οποίες η Λ.Δ. Κορέας δέχτηκε να προσχωρήσει...» ΠΙΝ 8/6/13. ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ να μας δώσετε απ' αυτό που πίνετε!

♦ Συνέντευξη Χάγιου στο ΠΙΝ: ο κνίτης κι αν εγέρασε...

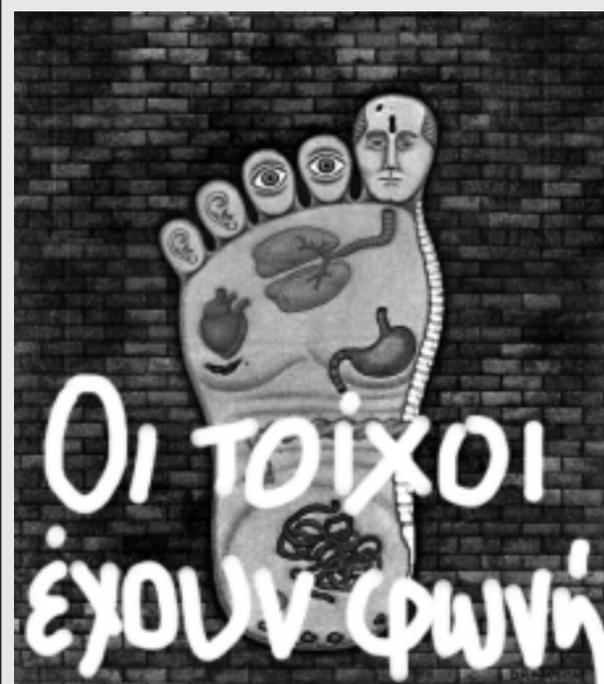
♦ «Οχι κομμουνιστικές επαναστάσεις... αλλά ασπικά κοινοβούλια» - Σλ. Ζίζεκ (Πόση ΑΝΤΑΡΣΙΑ πια...).

♦ Αλα ντε Γκωλ (Μάης '68) ο Ερντογάν: καταστολή κάργα και άμα πετύχει αυτή καπάκι συγκεντρώσεις των «δικών» του.

♦ Οχι και «πάρε το χρόνο σου», γαμώτο, όχι και «πάρε το χρόνο σου»!

♦ 2.656 άνεργοι σε μια μέρα (συν τους regular)...

Βασίλης

♦ Εκδήλωση ενάντια στον εκρατισμό της κοινωνίας – Προβολή ταινίας και Εκθεση αντιρατσιστικού/αντιφασιστικού βιβλίου – Παρασκευή 7/6 ώρα 21:00 στο Τζαμί – 20:00 DJ Set, ανάγνωση κειμένων – 21:30 Προβολή ταινίας: «Το λιμάνι της Χάβρης» του Ακα Καουρισμάκι (2011) – Θα ακολουθήσει συζήτηση με θέμα τον ρατσισμό, την ξενοφοβία, την αντίσταση στη δράση και την προπαγάνδα των ναζιστών – ΟΥΛΛΑΟΥΜ – DIY MUSIC MOVEMENT – ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΕΣ-ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΡΙΕΣ (αφίσα)

Αυτά τα ωραία συμβαίνουν στη Χαλκίδα και τα μαθαίνουμε επειδή οι σύντροφοι μας στέλνουν το προπαγανδιστικό υλικό τους. «Ο εκρατισμός μιας κοινωνίας τρέφεται από τη δυστυχία, καλλιεργείται από την αμάθεια, χειραγωγείται από τον φόβο και ποτιζείται με το νερό της ιστορικής παραχάραξης και λήθης», είναι οι πρώτες λέξεις του κειμένου που μας στάληκε μαζί με την αφίσα, έχοντας ως προμετωπίδα στίχους του Μπρεχτ: «Στεκόμουν σ' ένα λόφο και είδα το παλιό να ζυγώνει, αλλά ερχόταν σαν καινούριο. Βάδιζε κουτσαίνοντας πάνω σε καινούρια δεκανίκια που κανείς δεν είχε ξαναδεί ποτέ και μύριζε νέες μυρωδιές παρακμής που κανείς δεν είχε μυρίσει ποτέ».

♦ Αποχακιδεδοποίηση του ΑΠΘ τώρα! (ανυπόγραφο σύνθημα στον τοίχο του νεκροταφείου της Ευαγγελίστριας στη Θεσσαλονίκη)

Δεν ξέρουμε τι ακριβώς είχε κατά νου ο συνθηματογράφος, οπότε μόνον εικασίες μπορούμε να κάνουμε. Φοιτητής που μιλάει γενικά ενάντια στο χαφιεδισμό; Εργαζόμενος που μιλάει για τους χαφιέδες της διοίκησης στη δουλειά; Αβυσσος... το αφηρημένο σύνθημα.

♦ Αγωνιζόμαστε για αξιοπρεπή ζωή και διαβίωση – Διανομή προϊόντων χωρίς μεσάζοντες (ακολουθεί όνομα Δήμου και διεύθυνση) – Φέτα βαρελίσια σε συσκευασία 1 κιλού 6,00 ευρώ – Αλεύρι σκληρό, συσκευασία 5 κιλών 3,30 ευρώ – ..... – Κοινωνική αυτοοργάνωση ενάντια στην κρίση – Παραγγελίες στο blog... (αφίσα)

Κάθε βδομάδα θα πάρουμε στο ηλεκτρονικό ταχυδρομείο της εφημερίδας κάποια τέτοια ανακοίνωση. Σε διάφορες γειτονίες της Αθήνας στήνονται τέτοια παζάρια. «Χωρίς μεσάζοντες», όπως τα λένε. Βέβαια, τέτοια παζάρια στήνουν και αρκετοί Δήμοι. Αν ψάξει κανείς στο Διαδίκτυο, θα βρει και ιστοσελίδες ιδιωτών που στήνουν τέτοια παζάρια. Τις προάλλες, καθώς καθόμασταν σ' ένα καφενείο στη γειτονιά της «Κόντρας» μας πλησίασε ένας κύριος, άφησε στο τραπέζι ένα τυπωμένο χαρτί και έφυγε. Όταν κοιτάξαμε το χαρτί, διαπιστώσαμε ότι είχε στήσει κι αυτός ένα μαγαζί «χωρίς μεσάζοντες». Εδινε μάλιστα και ένα κινητό για να επικοινωνήσει μαζί του ο υποψήφιος πελάτης. Και αυτοονού οι τιμές ήταν ίδιες με όλες τις άλλες «χωρίς μεσάζοντες» τιμές. Οι οποίες, αν τις προσέξει κανείς, θα διαπιστώσει πως δεν είναι και πολύ κατώτερες από τις τιμές των σούπερ μάρκετ. Μ' άλλα λόγια, γίνεται μια τεράστια ιδεολογικοπολιτική ζημιά, για ασήμαντο όφελος, το οποίο βέβαια κάθε άλλο παρά «αξιοπρεπή ζωή και διαβίωση» εξασφαλίζει. Με μισό ευρώ διαφορά στο κιλό τη φέτα δεν λύνεις το πρόβλημα του άνεργου, του υποαπασχολούμενου, του φτωχού. Λύνεις ενδεχομένως το πρόβλημα του παραγωγού-εμπόρου. Αλλά λύνουν το πρόβλημά τους και διάφορα φιλολαμόγια και ο κύριος που έστησε το δικό του «χωρίς μεσάζοντες» μαγαζί.

Ξεβρακώνουν Σαμαρά-Δένδια οι τουρκικές εφημερίδες

«Τη ζωντανή βόμβα την είχε κάνει πακέτο ο γείτονας». Αυτός ήταν ο πρωτοσελίδος τίτλος της τουρκικής εφημερίδας Vatan για την απαγωγή από την ελληνική αστυνομία του πολιτικού πρόσφυγα Μπουλούτ Γιαϊλά και την παράδοσή του στις τουρκικές μυστικές υπηρεσίες. Η τουρκική εφημερίδα αναφέρει ακόμη και τη συνοριακή είσοδο Παζάρκουλε, στην οποία η ελληνική αστυνομία παρέδωσε τον Γιαϊλά.

Πανομοιότυπα είναι τα ρεπορτάζ και των υπόλοιπων

εφημερίδων, με τη διαφορά ότι υιοθετούν την επίσημη εκδοχή της τουρκικής Ασφάλειας. Οτι δηλαδή ο Γιαϊλά πέρασε παράνομα στην Τουρκία, αφού πρώτα εκπαιδεύτηκε στις βόμβες στην Ελλάδα, και συνελήφθη στην Ανδριανούπολη. Δεν παραλείπουν, δηλαδή, να εκθέσουν τους Έλληνες συνεργάτες τους, επαναφέροντας το γνωστό σενάριο περί λειτούργιας στρατόπεδου εκπαίδευσης τούρκων ανταρτών στο Λαύριο (εκεί βρίσκεται μόνο το κτίριο στέγασης μεταναστών, που θυμίζει ερεπίτο).

Οικονομική Εξόρμηση

Η οικονομική
εξόρμηση
παρατείνεται

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

«Με διάφορους τρόπους η Ευρώπη αποθάρρυνε τους Ρώσους. Τους ζητάει μια συνολική διαπραγμάτευση για όλη την Ευρώπη. Βρήκε την ευκαιρία μέσω της Ελλάδας να τους βάλει στο τραπέζι, γιατί η Ρωσία είπε ότι δεν διαπραγμα-

καταστάσεις; Θεωρούσε πως μπορούσε να κάνει μόνο παιχνιδι με τους Ρώσους, την ώρα που βρίσκεται σε εξέλιξη ένα μεγαλύτερο παιχνίδι, που αφορά τον ανταγωνισμό της Ρωσίας στα ενεργειακά όχι μόνο με τις ΗΠΑ, αλλά και με τις βασικές

Είναι χαρακτηριστικό το γεγονός ότι ο Σαμαράς έμαθε πως οι Ρώσοι αποσύρονται από τους διαγωνισμούς για τη ΔΕΓΠΑ και τον ΔΕΣΦΑ από καραμπόλα. Στέλεχος της ρωσικής Sintez, η οποία θα έπαιρνε μέρος στο διαγωνισμό για τον ΔΕΣΦΑ, ενημέ-

μα να εκθέσουν τον ανεκδιήγητο Σαμαρά. Ετσι κι αλλιώς, αναλώσιμο τον θεωρούν.

Ο Σάιμον Ο' Κόντορ, εκπρόσωπος του Ολι Ρεν, δεν παρέλειψε να πει με το γνωστό ιταμό ύφος των γραφειοκρατών των Βρυξελλών, ότι «η διαδικασία ιδιωτικο-

Ο καυγάς ευρωπαϊκών και ρωσικών βουβαλιών έλιωσε τα ελληνικά βατράχια

τεύεται με την Ευρώπη αλλά με κάθε χώρα χωριστά. Εχουμε τη μισή Ευρώπη να μας λέει αποκρατικοποιήστε και την άλλη να μπλοκάρει τη διαδικασία».

Ο καθηγητής Ι. Κουκιιάδης, πάντα με στενούς δεσμούς με την εξουσία, αλλά και πρώην πρόεδρος του ΤΑΙΠΕΔ, άρα γνώστης των πραγμάτων από τα μέσα, περιέγραψε με γλαφυρό τρόπο σε ραδιοφωνική του συνέντευξη τα αίτια του ναυαγίου της πολυδιαφημισμένης πώλησης της ΔΕΓΠΑ στη ρωσική Gazprom. Ναυάγιο που έπληξε προσωπικά τον Σαμαρά, ο οποίος είχε πάρει πάνω του την τελική φάση της διαπραγμάτευσης, συναντώμενος κατ'επανάληψη με τον Αλεξέι Μίλερ, ιθύνοντα νου του ρωσικού κρατικού μονοπώλιου.

Είναι ν' απορεί κανείς; δεν ήξερε ο Σαμαράς ότι στο παρασκήνιο εκτυλισσόταν ένας άγριος πόλεμος ανάμεσα στη Ρωσία και τις ηγέτριες ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της ΕΕ; Ακόμη κι αν δεν ήξερε, δεν ήταν σε θέση (αν όχι ο ίδιος, τουλάχιστον οι κορυφαίοι σύμβουλοί του) να εκτιμήσει

ιμπεριαλιστικές δυνάμεις της Ευρώπης; Δεν του θύμισε κανείς τη γνωστή παροιμία για τα βατράχια που την πληρώνουν όταν τσακώνονται στο βάλο τα βουβάλια;

Γιατί, όμως, να πονοκεραλιάζουμε για το πώς συνέβη και την πάτησε τόσο χοντρά ο Σαμαράς; Εδώ ο Γιωργάκης ανακοίνωσε δημοψήφισμα και μετά πήγε στις Κάννες, όπου η Μέρκελ με τον Σαρκοζί πρώτα τον πλάκωσαν στα μπινελίκια και μετά τον υποχρέωσαν να παραιτηθεί από πρωθυπουργός! Οι χοντρές γκάφες, είτε από αλαζονεία είτε από κακό υπολογισμό, είναι μέσα στο πρόγραμμα της αστικής πολιτικής. Ιδιαίτερα σε περιόδους κρίσης. Ας κρατήσουμε, λοιπόν, αυτό που έχει σημασία. Οτι όταν πρόκειται για στρατηγικής σημασίας επενδύσεις, οι οποίες αφορούν ιμπεριαλιστικές δυνάμεις εκτός του δυτικού στρατόπεδου, όπως η Ρωσία και η Κίνα, οι αποφάσεις δεν παίρνονται στην Αθήνα, αλλά στις Βρυξέλλες. Εκεί που η κυβέρνηση της ελληνικής νεοαποικίας δεν έχει πλέον ούτε δικαίωμα λόγου.

ρωσε στελέχη του ΤΑΙΠΕΔ ότι πήραν εντολή από το Κρεμλίνο να αποσυρθούν και το ίδιο θα κάνει και η Gazprom στο διαγωνισμό για τη ΔΕΓΠΑ!

Επισήμως, οι Ρώσοι «έφτυσαν» τον συνομιλητή τους Σαμαρά, λέγοντας ότι αποσύρονται γιατί δεν πήραν όλες τις διασφαλίσεις που ήθελαν, ενώ αυτός ο άθλιος τους τα είχε δώσει όλα (γι' αυτό και θεωρούσε τη δουλειά τελειωμένη). Το ίδιο «φτύσιμο» όμως δέχτηκε ο Σαμαράς και απέναντι την Κομισιόν, με δηλώσεις των εκπροσώπων του Μπαρόζο, του Ρεν και του Αλμούνια (ο τελευταίος είναι τώρα επίτροπος Ανταγωνισμού), οι οποίοι «διαβεβαίωσαν» ότι η Κομισιόν δεν είχε καμιά ανάμιξη στο ναυάγιο της πώλησης της ΔΕΓΠΑ στη Gazprom. Η στάση και των Ρώσων και των Κομισιόν είναι ευεξήγητη. Από τη στιγμή που το παρασκηνακό παιχνίδι για συνολικές διευθετήσεις ανάμεσα στο ρωσικό ιμπεριαλισμό και τις ευρωπαϊκές ιμπεριαλιστικές δυνάμεις συνεχίζεται, δε θέλουν να δυναμιτίσουν το κλίμα, οπότε δεν έχουν κανένα πρόβλη-

ποίησης της ΔΕΓΠΑ πρέπει να επαναληφθεί το συντομότερο δυνατόν, ώστε να ελαχιστοποιηθούν ενδεχόμενες επιπτώσεις στο χρονοδιάγραμμα των ιδιωτικοποιήσεων». Εχουν μήπως έτοιμο τον αγοραστή; Δεν το γνωρίζουμε. Εκείνο που γνωρίζουμε είναι πως το τίμημα της εξαγοράς θα είναι σημαντικά χαμηλότερο απ' αυτό που θα έδιναν οι Ρώσοι. Ετσι γίνεται πάντοτε όταν κάποιος πουλάει και «δεν βρίσκει» αγοραστή.

Πρέπει ακόμη να επισημανθεί ότι οι Ρώσοι έχουν εξίσου αρπακτική-ιμπεριαλιστική συμπεριφορά με τους υπόλοιπους και δεν είναι «γενναϊόδωροι ως ομόδοξοι», όπως τους παρουσιάζουν κάποια καλοταϊσμένα παραγαλάκια τους. Πουλάνε το φυσικό αέριο στην Ελλάδα 30% ακριβότερα σε σχέση με άλλες ευρωπαϊκές χώρες, γι' αυτό είχαν περιθώρια να «χτυπήσουν» σε λίγο ψηλότερη τιμή τη ΔΕΓΠΑ. Εχασαν, όμως, και σ' αυτή την προσπάθεια αυτόνομη διεξόδου τους σε μια χώρα-μέλος της ΕΕ.

Η εξέγερση δεν είναι θέαμα

Η εικόνα έχει κάνει το γύρο του κόσμου και είναι προφανώς στημένη. Στην πλατεία Ταξίμ της Κωνσταντινούπολης, πάνω σ' ένα αναποδογυρισμένο καμένο αυτοκίνητο, έχει ξαπλώσει μια όμορφη νέα γυναίκα. Ντύσιμο κοσμικό, προσεγγμένο, αλλά η ατσαλάκωτη μπλε μακριά φούστα έχει τραβηχτεί έτσι που το σκίσιμο ν' αποκαλύπτει τμήμα του δεξιού μηρού της. Οχι τίποτα... εξαλλότητες, καμιά δεκαριά πόντους πάνω από το γόνατο. Δεξιά της ακουμπισμένο ένα κίτρινο κράνος. Το αριστερό χέρι πιάνει τη μέση, ενώ το δεξί είναι σπκωμένο ψηλά και τραβά μια αντιασφυξιογόνο μάσκα, αποκαλύπτοντας τα μακριά καλοχτενισμένα μαλλιά και κυρίως το όμορφο πρόσωπο σε μια αγέρωχη πόζα.

Είναι η δεύτερη πολυδιαδεδομένη φωτογραφία, μετά από εκείνη της νέας γυναίκας με το κόκκινο φουστάνι, την οποία ψέκασε ο μπάτσος στο πάρκο Γκεζί. Η πρώτη φωτογραφία δεν ήταν στημένη, επελέγη όμως ανάμεσα σε χιλιάδες άλλες για να αποδώσει το στίγμα του ξεσηκωμού: παθητική αντίσταση απέναντι σ' ένα αυταρχικό καθεστώς κι ένα ανάληπτο κράτος. Η δεύτερη φωτογραφία στήθηκε για να στείλει μια παραλλαγή του ίδιου μηνύματος: να ζήσουν ως δυτικοί επιθυμούν οι Τούρκοι των καλοβολεμένων μεσοαστικών στρωμάτων.

Οι αστοί προσπαθούν να θεαματοποιήσουν τα πάντα. Και μέσω της θεαματοποίησης να θέσουν αυτοί το πλαίσιο. Κάνουν, μ' άλλα λόγια, ιδεολογικό πόλεμο ακόμα και με τις γνήσιες λαϊκές εξεγέρσεις (και τέτοιες είναι ο ξεσηκωμός στην Τουρκία, που μπαίνει στην τρίτη εβδομάδα του), όταν το μήνυμα των εξεγερμένων δεν είναι καθαρό, όταν τάξεις και στρώματα μπλέκονται σ' ένα κουβάρι, χωρίς να ηγεμονεύει ένα καθαρό μήνυμα, ένα καθαρό διεκδικητικό πλαίσιο.

Τα παραπάνω δεν αποτελούν υποτιμητική αναφορά στον ξεσηκωμό των τουρκικών πόλεων, του οποίου μια πρώτη κριτική προσέγγιση (με θετικό πρόσημο) επιχειρήσαμε από άλλη στήλη στο προηγούμενο φύλλο. Τον τρόπο με τον οποίο ενεργεί ο αντίπαλος θέλουμε να υπογραμμίσουμε. Δεν είναι μόνο μπάτσοι και καταστολή το αστικό καθεστώς. Είναι ταυτόχρονα και ιδεολογία, δηλαδή ψευδής συνείδηση, η οποία καλλιεργείται με όλα τα μέσα.

Ο Ετζεβίτ είναι ελεύθερος να καθαρίσει με τα πιο σκληρά μέσα τους εξεγερμένους. Οι ηγέτες της Δύσης θα του ασκούν κριτική (πρέπει και να τον κοντύουν κιάλας, γιατί παραπέρα ψηλά τον αμανέ), την ώρα που παρασκηνιακά θα του κλείνουν το μάτι. Ο κόσμος στη Δύση, όμως, θα πρέπει να υφίσταται ιδεολογική πλύση εγκεφάλου, από τη μια με την υποκριτική κριτική στον ασιατικό αυταρχισμό του τουρκικού καθεστώτος και από την άλλη με τη δημιουργία εικόνων-σμβόλων που θα θεαματοποιούν έναν λαϊκό ξεσηκωμό έτσι που να εκπέμπει στη Δύση τα πιο ανώδυνα μηνύματα.

Πολλές φορές εμείς οι επαναστάτες παρασυρόμαστε από τον δικαιολογημένο ενθουσιασμό που μας προκαλούν τα πύρινα οδοφράγματα. Κάνουμε το λάθος να νομίζουμε πως όλος ο κόσμος «βλέπει» με τον ίδιο τρόπο που «βλέπουμε» εμείς. Δυστυχώς, δεν είναι έτσι. Πολύς κόσμος (μάλλον ο περισσότερος), «βλέπει» (και) με τον τρόπο που του υπαγορεύουν να «βλέπει». «Βλέπει» μέσα από τον παραμορφωτικό φακό που σπίνει απέναντι στα γεγονότα η κυρίαρχη «βιομηχανία του θεάματος», αυτή που διεκπεραιώνει ένα σημαντικό καθήκον για λογαριασμό του συστήματος.

Ας θυμόμαστε, λοιπόν, πάντοτε τον σοφό Μπρεχτ κι ας αναζητούμε τους δικούς μας δέκα τρόπους να λέμε την αλήθεια. Για να χτυπηθούμε στα ίσια με την κυρίαρχη προπαγάνδα πρέπει να είμαστε έξυπνοι και να γίνουμε ευρηματικοί.

Π.Γ.

Γραφτείτε
συνδρομητές
στην «Κόντρα»

Συνδρομές

Ετήσια 85 ευρώ
Εξάμηνη 45 ευρώ

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ISSN 2241-6021

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 65. ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μπακατζέλου 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898
http://www.eksegersi.gr, e-mail: kontra@eksegersi.gr

Διευθύνεται από ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Διοκτίτης-Εκδότης-Διευθυντής: ΠΕΤΡΟΣ ΠΩΤΗΣ

ΕΚΤΥΠΩΣΗ: ΧΕΛΙΟΣ ΠΡΕΣ ΑΒΕΕ. Ιερά Οδός 81 - ΑΘΗΝΑ